

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, el dia 17 de juliol del 2000. Es reuneixen els senyors i senyores que tot seguit es relacionen, per celebrar la sessió número 11 del Ple de la Corporació, amb caràcter ordinari, en primera convocatòria.

ASSISTENTS

Alcalde-president

Il.lm. Sr. Jordi Valls i Riera

Tinents d'alcalde

Sr. Joaquim García i Comas
Sr. Ramon Fontdevila i Subirana
Sr. Joan Canongia i Gerona
Sr. Eduardo Teixeira i Macipe
Sr. Josep Ramon Mora i Villamate
Sr. José Luis Irujo i Fatuarte
Sr. Ignasi Perramon i Carrió

Regidors i Regidores

Sra. Montserrat Pons i Vallès
Sra. Aida Guillaumet i Cornet
Sr. Josep Camprubí i Duocastella
Sr. Josep Empez i García
Sra. Anna Torres i García
Sr. Francesc Caballo i Molina
Sra. Montserrat Selga i Brunet
Sr. Francesc de Puig i Viladrich
Sr. Antoni Llobet i Mercadé
Sra. Maria Mercè Rosich i Vilaró
Sr. Josep Maria Subirana i Casas
Sra. Maria Rosa Riera i Monserrat
Sr. Josep Maria Sala i Rovira
Sr. Josep Vives i Portell
Sra. Rosa Maria Carné i Barnaus
Sr. Xavier Javaloyes i Vilalta
Sra. Carina Rius i Díaz

Secretari general accidental

Sr. Lluís Granero i Vilarasau

Interventor

Sr. Josep Trullàs i Flotats

El president obre la sessió a les 20 hores i 5 minuts del vespre, i manifesta el condol de la Corporació municipal a la família del regidor de Màlaga assassinat

el dia 15 de juliol del 2000, i també als membres del GMPP de Manresa; així com el rebuig tant a aquest atemptat com també al produït el dia 16 de juliol del 2000. Aquest rebuig s'ha expressat avui mateix amb la realització de cinc minuts de silenci a la plaça Major de Manresa.

El president disposa la retirada del punt inclòs en l'ordre del dia amb el número 3.1.2, referent a la modificació del règim de sessions de les Comissions Informatives, i manifesta que s'inclourà en l'ordre del dia de la sessió ordinària del Ple corresponent al mes de setembre.

Un cop comprovat el quòrum d'assistència necessari perquè pugui ser iniciada la sessió, s'entra tot seguit en el coneixement dels assumptes inclosos a l'ordre del dia següent:

1. APROVACIÓ DE LES ACTES ANTERIORS

Es pregunta si cap membre de la Corporació ha de formular alguna observació a les actes de les sessions corresponent als dies 19 i 26 de juny i 7 de juliol del 2000, la còpia de les quals s'ha distribuït juntament amb la convocatòria d'aquesta sessió.

Donat que no es formula cap observació en relació al seu contingut, es consideren i es declaren aprovades per unanimitat dels 25 membres presents, les actes de les sessions corresponents als dies 19 i 26 de juny i 7 de juliol del 2000, sense cap modificació.

2. QÜESTIONS PRÈVIES

2.1 CONTROL I FISCALITZACIÓ PEL PLE DELS ÒRGANS DE GOVERN DE LA CORPORACIÓ I, EN CONCRET, DELS ACORDS ADOPTATS PER LA COMISSIÓ DE GOVERN EN LES SEVES SESSIONS NÚM. 24, 25, 26 I 27, CORRESPONENTS ALS DIES 12, 19 I 26 DE JUNY I 3 DE JULIOL DEL 2000, RESPECTIVAMENT, PEL REPARTIMENT QUE DE LES ACTES D'AQUESTES SESSIONS S'HA EFECTUAT ALS PORTAVEUS DELS PARTITS POLÍTICS, EN ELS TERMES DE L'ART. 22.2.A) DE LA LLEI 7/85, DE 2 D'ABRIL I ELS ART. 104 I 113.1.B) DEL RD 2568/86, DE 28 DE NOVEMBRE

Per assentiment dels presents, queden assabentats del contingut dels acords adoptats per la Comissió de Govern en les seves sessions núm. 24, 25, 26 i 27, corresponents als dies 12, 19 i 26 de juny i 3 de juliol del 2000, respectivament, pel repartiment que de les actes d'aquestes sessions s'ha efectuat als portaveus dels partits polítics, en els termes de l'art. 22.2.a) de la Llei 7/85, de 2 d'abril i els arts. 104 i 113, 1, b) del RD 2568/86, de 28 de novembre.

2.2 CONTROL I FISCALITZACIÓ PEL PLE, DELS ÒRGANS DE GOVERN DE LA CORPORACIÓ I, EN CONCRET, DELS DECRETS DE

L'ALCALDE PRESIDENT I ELS SEUS DELEGATS, MITJANÇANT DONACIÓ DE COMPTE, EN ELS TERMES DE L'ART. 22.2.A) DE LA LLEI 7/85, DE 2 D'ABRIL, I DELS ART. 42 I 104 DEL RD 2568/86, DE 28 DE NOVENBRE

Es posen a disposició dels regidors i regidores els decrets dictats per l'Il.lm. senyor alcalde-president i els seus delegats, des de l'anterior donació de compte, en els termes de l'art. 22.2.a) de la Llei 7/85, de 2 d'abril, i dels articles 42 i 104 del RD 2.568/86, de 28 de novembre.

2.3 DONAR COMPTE DE L'ESCRIT DE LA DIRECCIÓ GENERAL DE LA FUNCIÓ PÚBLICA, DE DATA 7-6-00, PEL QUAL S'AUTORITZA LA COMPATIBILITAT SOL.LICITADA PEL SR. JOSEP MA. SALA I ROVIRA.

El secretari dóna compte de l'escrit del cap de la Inspecció General de Serveis de Personal de la Direcció General de la Funció Pública, del Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya, del dia 7 de juny del 2000.

2.4 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE DATA 15 DE JUNY DE 2000, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 12/2000, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 12/2000, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000."

2.5 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE DATA 22 DE JUNY DE 2000, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 13/2000, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 13/2000, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000."

2.6 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE DATA 29 DE JUNY DE 2000, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 14/2000, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 14/2000, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000."

2.7 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE DATA 29 DE JUNY DE 2000, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 15/2000, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 15/2000, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2000."

2.8 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE DATA 29 DE JUNY DE 2000, SOBRE DECLARACIÓ DE LA URGÈNCIA DE LA PERSONACIÓ DE L'AJUNTAMENT EN LA QÜESTIÓ D'IL.LEGALITAT

PLANTEJADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 2 DE BARCELONA, CONTRA L'ART. 4.B) DE L'ORDENANÇA REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS, APROVAR LA PERSONACIÓ I NOMENAR PROCURADOR I LLETRAT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès l'Acte judicial dictat pel Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 2 de Barcelona, (notificat el dia 16 de juny de 2000), acordant el plantejament de la qüestió d'il·legalitat de l'art. 4.b) de l'Ordenança d'aquest Ajuntament reguladora dels Preus Públics, en el seu incís final que diu "*encara que no hagin demanat la corresponent concessió, llicència, autorització o prestació*", emplaçant-nos per un termini de 15 dies, per tal de personar-nos en el procediment.

Atès que l'esmentat Jutjat va dictar sentència el dia 8 de maig de 2000, la qual anul·lava liquidacions impugnades en relació a l'article 4.b) de la citada Ordenança, en el recurs contenciós-administratiu núm. 747/99-D.

Atès que l'article 123 de la Llei Jurisdiccional disposa que els Jutjats del Contenciós-Administratiu hauran de plantejar la qüestió d'il·legalitat de la disposició normativa que fos fonament de l'estimació de la demanda, en aquest cas davant la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per ser-ne l'òrgan competent segons l'art. 10.1.b) de la LJ.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1.k) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, disposa que és competència de l'Alcalde l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament en les matèries de la seva competència i en cas d'urgència en matèries de la competència del Ple, donant-ne compte, en aquest últim cas, a la primera sessió que celebri, segons disposa l'article 41.22 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat pel R.D. 2.568/1986, de 28 de novembre.

Atès que en el breu termini per personar-se no és possible prendre l'acord plenari corresponent, procedeix declarar la urgència i dictar per aquesta Alcaldia-Presidència la resolució aprovant la personació.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r.- DECLARAR la urgència de la personació d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en la qüestió d'il·legalitat plantejada pel Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 2 de Barcelona, contra l'art. 4.b) de l'Ordenança d'aquest Ajuntament reguladora dels Preus Públics, en el seu incís final que diu "*encara que no hagin demanat la corresponent concessió, llicència, autorització o prestació*", aplicada en el recurs contenciós-administratiu núm. 747/99-D.

2n.- APROVAR LA PERSONACIÓ esmentada anteriorment, davant la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en qualitat de part demandada.

3r.- NOMENAR el senyor ARTURO COT MONTSERRAT, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el procés contenciós-administratiu esmentat als acords anteriors, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JULIÀ VIVES i VALLS, director de la defensa jurídica en el procés contenciós-administratiu de referència.

4rt.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació, en la primera sessió que tingui lloc, en compliment de l'article 41.22 del RD 2.568/1986."

2.9 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE DATA 7 DE JULIOL DE 2000, SOBRE ABSÈNCIA TEMPORAL PER VACANCES, DEL 20 DE JULIOL AL 13 D'AGOST DE 2000.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que el titular d'aquesta Alcaldia Presidència s'absentarà temporalment per vacances, durant els dies compresos entre el 20 de juliol i el 13 d'agost de 2000, ambdós inclosos, raó per la qual s'ha de procedir a la substitució transitòria reglamentària.

Atès que l'article 23.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del Règim Local, l'article 53 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, l'article 47 del ROF i l'art. 18,b) del ROM, determinen que els Tinents d'Alcalde substitueixen transitòriament en la totalitat de les seves funcions i per ordre del seu nomenament a l'Alcalde, en els casos de vacant, absència o malaltia.

Vist el Decret d'aquesta Alcaldia de 7 de juliol de 1999, pel qual es van efectuar nomenaments de Tinents d'Alcalde entre els membres de la Comissió de Govern i es va establir l'ordre de substitució a l'Alcaldia.

Per tot això,

RESOLC:

PRIMER.- Que durant l'esmentada absència temporal de l'Alcalde titular, la totalitat de les funcions de l'Alcaldia seran assumides, transitòriament, pel Tinent d'Alcalde corresponent, que substituirà amb caràcter d'Alcalde accidental al titular, conforme s'especifica a continuació:

- a) Durant el període comprès entre el 20 de juliol i el 4 d'agost de 2000, ambdós inclosos, assumirà les funcions de l'Alcaldia, amb caràcter d'Alcalde accidental, el Primer Tinent d'Alcalde, Sr. Joaquim Garcia i Comas.
- b) Durant el període comprès entre el 5 i el 13 d'agost de 2000, ambdós inclosos, assumirà les funcions de l'Alcaldia, amb caràcter d'Alcalde accidental, el Segon Tinent d'Alcalde, Sr. Ramon Fontdevila i Subirana, atesa l'absència temporal durant aquest període del Primer Tinent d'Alcalde.

SEGON.- Notificar aquesta Resolució al Primer i Segon Tinents d'Alcalde, Srs. Joaquim Garcia i Comas i Ramon Fontdevila i Subirana.

TERCER.- Publicar aquesta Resolució en el Butlletí Oficial de la Província, en compliment i als efectes d'allò disposat en l'article 44.2 del ROF, en concordança amb l'art. 13.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

QUART.- Donar compte d'aquesta resolució al Ple corporatiu en la primera sessió que tingui lloc, d'acord amb l'art. 44.4 del ROF.

CINQUÈ.- Comunicar aquesta resolució a les dependències i serveis de l'ajuntament, als efectes corresponents."

3. ÀREA DE SERVEIS CENTRALS I PROMOCIÓ ECONÒMICA

3.1 ALCALDIA PRESIDÈNCIA

3.1.1 DECLARAR DESERT EL CONCURS PER A L'ADJUDICACIÓ DE LA CONCESSIÓ D'ÚS PRIVATIU DEL BAR DEL CENTRE CÍVIC SELVES I CARNER I INCOAR EXPEDIENT PER A LA SEVA ADJUDICACIÓ.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del dia 19 de juny del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que el ple de la corporació, en sessió que va tenir lloc el dia 22 de febrer de 2000 va aprovar el plec de clàusules administratives i l'expedient de contractació de la concessió administrativa d'ús privatiu del bar del centre cívic Selves i Carner.

Atès que durant el període de presentació de proposicions no se n'ha rebut cap.

Vist l'informe emès pel cap de la Unitat de Contractació i Patrimoni en data 19 de juny de 2000.

De conformitat amb els articles 89.2 i 160.2 lletra e) de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques i l'últim paràgraf de la clàusula 22a del plec que havia de regir el contracte, l'alcalde president proposa al ple de la corporació l'adopció del següent

ACORD

PRIMER. Declarar desert el concurs per a l'adjudicació de la concessió d'ús privatiu del bar del centre cívic Selves i Carner, atès que durant el període de presentació de proposicions no s'ha rebut cap oferta.

SEGON. Incoar expedient per a l'adjudicació de la concessió d'ús privatiu del bar del centre cívic Selves i Carner, mitjançant la modalitat de procediment negociat sense publicitat."

El senyor Fontdevila i Subirana pren la paraula i diu que, malauradament, en el concurs convocat per a l'adjudicació de la concessió del bar del centre cívic Selves i Carner, després d'un període de reformes i d'adequació de l'espai que ocupa, no s'ha rebut cap oferta. Per això, amb aquest dictamen es proposa incoar expedient per a l'adjudicació de la concessió d'ús privatiu del bar, mitjançant la modalitat de procediment negociat, amb la finalitat d'aconseguir obrir aquest servei al centre cívic, que ja fa massa mesos que no es presta com a conseqüència de les obres i també de la manca d'oferta en el concurs.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

3.1.2 MODIFICAR EL PUNT 5 DE L'ACORD DEL PLE DE LA CORPORACIÓ DE DATA 26-07-99, RELATIU AL RÈGIM DE SESSIONS ORDINÀRIES DE LES COMISSIONS INFORMATIVES.

Tal com consta al començament de l'acta, aquest assumpte ha quedat retirat de la sessió.

3.1.3 APROVAR EL PLA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL 2000-2003.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del dia 7 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que l'Ajuntament de Manresa, a més de ser la institució que representa la voluntat política de la ciutat, és una organització que té com a missió assolir una millor qualitat de vida per a tots els ciutadans i ciutadanes, a través de la prestació de serveis i la realització d'inversions.

Atès que per complir la missió que li ha estat encomanada pels ciutadans i ciutadanes, i fer-ho amb la major eficàcia i eficiència possible, l'Ajuntament necessita planificar adequadament els seus objectius i accions.

Atès que el Pla d'Actuació Municipal (PAM) estableix les prioritats de l'acció de l'Ajuntament per al període comprès entre els anys 2000 i 2003, incorporant també una visió estratègica i de llarg termini per a la transformació de Manresa.

Atès que aquest document ha estat àmpliament difós i ha pogut ser debatut i millorat a través d'un ampli procés de participació ciutadana.

Atès el que s'estableix a l'article 25.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com a l'article 63.1 de la Llei 8/87, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

Vist l'informe del Gabinet d'Alcaldia i el Servei de Planificació i Coordinació, adjunt en el present dictamen.

Com a Alcalde-President de la Corporació proposo al Ple Municipal l'adopció del següent

ACORD

PRIMER: Aprovar el Pla d'Actuació Municipal 2000-2003."

La senyora Torres i García pren la paraula i, en nom del GMS, inicia la seva exposició dient que aquest dictamen és, en certa manera, un punt i final, però alhora, marca la voluntat de futur consistent en transformar l'actuació política de l'equip de govern fent-la més compromesa i participativa.

En aquest Ple es clourà un procés de debat i de participació ciutadana que va començar a promoure el govern municipal fa sis mesos. Avui donarà el seu pas definitiu amb l'aprovació d'un document molt important i d'un alt contingut polític.

Quan va iniciar aquest procés, l'equip de govern ho va fer amb la màxima convicció i amb la millor voluntat; va considerar que era important fer-ho i que calia anar més enllà del que es va fer en l'anterior mandat respecte el Pla Director d'Objectius, que va acabar essent un document polític intern.

Recollint el mandat democràtic de les eleccions municipals del juny de 1999, l'equip de govern es va posar a treballar de seguida, va aprovar els Pressupostos del 2000 i va començar a planificar la seva actuació fins el 2003. Tanmateix, no es va voler quedar en aquest punt, sinó que també tenia la intenció de fer un esforç per explicar-se davant de la comunitat i enriquir el seu pla de mandat amb les aportacions dels ciutadans i ciutadanes. Va tirar endavant el procés de debat del Pla d'Actuació Municipal, essent conscient, però que no tot funcionaria al cent per cent. L'equip de govern sabia que això no s'havia fet mai en aquesta ciutat i, per tant, hauria de pagar, en algun sentit, alguna patenta.

Evidentment, hi ha hagut encert i errors, però, fugint de l'autocompleença, tots han de poder estar d'acord amb el fet que el procés que han protagonitzat

conjuntament ha estat bo i útil. També és millorable i l'equip de govern espera millorar-lo en un futur immediat.

Vint anys després de la recuperació dels ajuntaments democràtics encara hi ha qui posa en dubte la legitimitat, si es té en compte que, elecció rere elecció, el grau d'abstenció continua essent molt considerable.

Els dirigents d'algunes entitats que conformen el teixit social, no sense part de raó, manifesten sovint la necessitat que els governs municipals tinguin més en compte les seves opinions, ja que segons ells, i en això hi està totalment d'acord, les entitats també són la veu de col·lectius representatius.

En el debat del PAM hi han participat 431 persones a títol individual o en representació de centres d'entitats. Creu que en aquest sentit s'ha avançat força. Durant tot el procés l'equip de govern ha informat amb detall de les seves propostes de progrés. Abans d'iniciar el procés, els regidors i les regidores de l'equip de govern i els tècnics municipals van treballar per definir les estratègies i actuacions de futur, tant a curt com a mitjà termini, les quals es van presentar als ciutadans.

S'han celebrat 15 taules de debat territorials i sectorials, durant tres mesos aproximadament, on ciutadans i entitats no s'han limitat a escoltar, sinó que la comunitat ha parlat, ha criticat i ha formulat les seves propostes des dels seus diferents punts de vista. Això va ser el que es va acordar al Ple del mes de març, quan es va parlar d'un debat social i ciutadà.

S'han presentat 561 aportacions o esmenes al redactat inicial, de les quals 320 es van acceptar, 144 es van acceptar parcialment i 97 van ser rebutjades. Es pot dir que el procés de reflexió conjunt ha estat absolutament positiu. En els Plens ordinaris que se celebren durant 4 anys, no es presenten tantes aportacions o esmenes a dictàmens sotmesos a la Corporació per part del govern municipal com han presentat els ciutadans durant aquests tres mesos.

Hi ha hagut poques esmenes de substitució; bàsicament, s'han presentat aportacions d'ampliació o d'addició i està convençuda que ara és el moment de manifestar l'agraïment públic i sincer a tots aquells que han ajudat l'equip de govern a elaborar un millor Pla d'Actuació Municipal; a tots els qui han participat en les diferents taules, als moderadors i als secretaris.

I, per sobre de tot, també expressar l'agraïment a tots aquells que, en alguns casos amb bona fe i en altres, amb una forta crítica inicial, han afrontat els debats amb un cert escepticisme. Posteriorment, aquestes persones han reconegut públicament que aquest debat ha estat participatiu i ha seguit un procés net i profitós.

Per al govern municipal els debats no han estat sempre fàcils, la gent ha participat activament i, evidentment, els comentaris no han estat sempre amables i no hi ha hagut acord en tots els temes, no tan sols entre el govern i els ciutadans, sinó també entre els ciutadans, els quals de vegades han manifestat punts de vista diferents i contraposats entre ells.

Considera, però, que tampoc s'ha pretès arribar a un gran acord o consens, sinó que en definitiva, s'ha intentat crear o potenciar una cultura de relacions recíproques a través de les quals tots puguin defensar el seu model per generar, d'aquesta manera, una dinàmica participativa real.

S'ha constatat que les entitats continuen essent la base de la participació ciutadana actual. En aquest sentit, als manresans i les manresanes que no pertanyen a cap entitat o associació, és a dir, l'anomenada majoria silenciosa, els costa de participar. Per això, potser cal ajudar les entitats a enfortir-se i a que es constitueixin en organitzacions renovades, capaces de captar més adeptes i amb més mitjans per informar-se i informar, i també per autoanalitzar-se i analitzar. Creu que només d'aquesta manera es podrà aconseguir en el futur el diàleg correcte entre l'Administració i els ciutadans.

Cal anar cap a una síntesi real entre democràcia representativa i participativa. Els regidors i regidores, tant si formen part del govern municipal, com si pertanyen als grups de l'oposició, no poden renunciar al mandat electoral, però tampoc poden quedar-se tancats en la seva "gàbia d'or". Per una banda, els polítics han d'aportar les eines per fomentar la participació, més enllà del vot, per aconseguir entre tots una Administració més propera als ciutadans i més eficaç. Per una altra banda, els ciutadans i les ciutadanes, s'han d'informar i incloure en la defensa dels seus interessos sectorials una visió més global de la ciutat.

Aquest darrer objectiu s'ha assolit, en part, amb el debat ciutadà, malgrat que encara resta molt camí per recórrer en aquest sentit.

El PAM ha d'ajudar en el futur immediat a poder recórrer aquest camí; de fet, el document resultant del debat del PAM és una planificació de govern, però també cal plantejar-la com a una eina de control. La planificació del mandat que ha fet el govern amb les aportacions dels ciutadans queden escrites ara en "negre sobre blanc" i així, el PAM es converteix en un compromís que els ciutadans podran tenir sempre que ho vulguin al seu abast i podran fer un seguiment periòdic de l'actuació de l'Ajuntament.

Més endavant, caldrà pensar en els Consells Territorials i en la reforma dels Consells Sectorials de participació, que en poc temps s'hauran de convertir en veritables instruments útils de participació.

A continuació, farà una breu anàlisi del document que es proposa aprovar, ja que és prou conegut per tots.

Ens trobem davant d'un PAM ambiciós per a una ciutat ambiciosa, que pretén anar a més i que sap on vol anar. Una ciutat que té les idees clares i que creu fermament en la planificació. També una ciutat que mostra un nivell d'acord i de consens molt elevat en els grans projectes com són ara, la universitat, la Piscina Municipal i el Kursaal, que critica i que reclama, però que, segons s'ha vist, no posa en dubte la direcció marcada pel seu govern. Una ciutat que, a banda dels grans projectes, exigeix al seu govern que tingui molt més en compte les petites coses, els detalls que donen qualitat de vida als ciutadans i que marquen el dia a dia. Per això, el PAM preveu un increment constant en la inversió al manteniment de carrers, places i jardins, així com en pavimentacions i reformes de l'enllumenat.

Aquesta inversió ja s'ha començat a concertar amb les associacions de veïns per tal que les entitats veïnals també puguin ajudar el govern municipal a marcar les prioritats.

Una ciutat que aposta clarament per la reforma del seu nucli antic, amb una inversió creixent, a través de l'empresa de rehabilitació FORUM, S.A.; amb una

bona política de compra de sòl i importants actuacions rehabilitadores, com són ara la de les Escodines i la del barri antic.

Una ciutat que continua apostant per la cultura i pel coneixement, amb la creació d'un centre cultural que complementi la Biblioteca del Casino; amb l'inici de la rehabilitació del Teatre Kursaal; amb la millora del Museu Comarcal o amb la rehabilitació de la Seu, com el monument més emblemàtic de la ciutat.

Una ciutat universitària, que veurà néixer un nou campus a la zona de l'antic escorxador, en el que la Fundació Universitària del Bages tindrà un nou edifici amb 2.500 estudiants, que s'afegeixen a l'Escola Politècnica de Manresa.

Una ciutat per a totes les persones, que potenciï les polítiques d'igualtat i que lluiti contra la marginació i el desemparament dels col·lectius menys afavorits.

Una ciutat que prestarà atenció especial al fet migratori, amb el desenvolupament del Pla Integral d'Immigració, que també ha generat un important consens ciutadà des del seu inici.

Una ciutat sostenible i de qualitat, amb el desenvolupament de nous Plans Parcials, que lideraran el creixement de la ciutat, com es va fer amb el Pla de les Bases de Manresa i com es farà amb el Pla de la Parada, del Tossal dels Cigalons o de la Fàbrica Nova.

Una ciutat que li "guanyarà la cara" al riu Cardener, amb la reforma de la seva façana Sud i que continuarà invertint en la seva infraestructura bàsica de col·lectors de clavegueram i que millorarà el servei de neteja amb l'inici de la recollida selectiva.

Una ciutat activa i emprenedora, que estarà a costat del comerç, que tingui clar que cal dinamitzar i que ha de fomentar les potencialitats urbanístiques de Manresa.

Una ciutat que demana, en definitiva que el govern municipal faci el que és necessari i que exigeix un ajuntament eficaç i proper als ciutadans. Per fer-ho, evidentment, serà necessari un reforçament i una reorganització de l'estructura de l'Ajuntament. Aquest fet serà bàsic per tirar endavant els objectius fixats al document del PAM. El govern ho farà deixant de banda definitivament el pessimisme, generant les suficients complicitats i estar segura que, entre tots i totes, se'n sortiran.

Per tot això, demana el vot afirmatiu al dictamen.

El senyor Mora i Villamate pren la paraula en nom del GMIC-V i diu que, més enllà dels aspectes quantitius a què fa referència el PAM, és a dir, deixant al marge el nombre de participants o d'esmenes presentades, així com les que s'han acceptat o rebutjat, per al GMIC-V el més significatiu del PAM són els seus aspectes qualitius.

Quan es va concebre el PAM, el seu objectiu final tenia una clara dimensió qualitativa, ja que es tractava, en definitiva, de donar un impuls a un canvi en la qualitat de la relació entre els ciutadans i els governants. Aquest canvi, que el PAM volia afavorir en el seu procés d'elaboració, té per al seu grup dues facetes inseparables: per una banda, es tracta d'aconseguir avançar cap a un model de ciutadania activa i responsable, que participi d'una manera informada, procurant, tant com sigui possible, encaixar la defensa dels seus interessos sectorials dins

d'una visió més global de ciutat. Per una altra banda, també es tracta que l'Administració avanci cap a un model, que impulsa, però que no protagonitza; que lidera, però que no acapara; que procura codecidir abans que imposar i que amb la seva gestió diària explora permanentment fórmules de concertació i de cooperació entre el públic i el privat.

Seria fals i pretensions afirmar que aquests objectius qualitius que pretenia el PAM s'han aconseguit d'una manera plena i absoluta. El PAM ha estat l'inici d'un procés d'aprenentatge, que precisarà encara de molta decisió, energia política i perseverança, perquè doni els seus fruits.

En qualsevol cas, creu que sí es pot afirmar que el PAM dibuixa un nou escenari en les relacions entre els ciutadans i els governants, en el que caldrà anar aprofundint i que incrementa el grau d'exigència que tots s'han d'autoimposar.

Com ja va dir en la sessió de clausura del procés de debat del PAM, des de la perspectiva del GMIC-V, la combinació d'uns ciutadans i ciutadanes inconformistes i d'un ajuntament autocrític és sana i altament recomanable, malgrat que, de vegades, comporti tensió i conflicte. D'aquesta combinació hauria de néixer el procés que ha de convertir la democràcia formal en democràcia substancial. Si alguna cosa es pot dir del PAM, és que ha estat un bon començament, i amb això el GMIC-V ja en té prou.

El senyor Fontdevila i Subirana intervé com a representant del GMERC, i diu que està convençut que l'origen del PAM era la necessitat de crear nous instruments d'implicació ciutadana en la vida del municipi. El debat que s'ha produït en la confecció del PAM ha estat el primer pas a l'hora de crear aquests nous instruments. Però, més enllà de l'encert o no de la participació ciutadana, és veritat que el document final del PAM serà, sens dubte, el més important per conèixer i fer el seguiment de l'actuació de l'Ajuntament de Manresa durant els propers quatre anys, si més no, fins l'any 2003, perquè s'hi recullen tots aquells objectius que s'ha plantejat el govern municipal i també totes les accions que li hauria de permetre aconseguir-los.

El PAM, doncs, seria un instrument de planificació públic i concertat amb la ciutat, que ja ha començat a buscar noves complicitats en un desig de transformar la realitat de la ciutat en uns aspectes més estratègics i a llarg termini i en altres que ens afecten com a ciutadans, és a dir, les coses de cada dia.

Al darrere, hi ha la voluntat de fer una ciutat per a les persones, més dinàmica, més cohesionada i amb una alta qualitat de vida. Aquest objectiu general, que ja existia abans d'iniciar la tasca del debat sobre el PAM, havia quedat fixat en l'actual pacte de govern, signat el juny del 1999, ja que, de fet, l'actual govern de la ciutat està constituït per una coalició de partits força rica en matisos, però hi havia el compromís d'elaborar el document rector dels propers quatre anys i la transformació de Manresa, a la que aspira el govern municipal reposa sobre tres grans aspectes que ja s'han citat i que ell tornarà a esmentar breument: un conjunt d'actuacions adreçades a les persones, un altre al territori i un altre a la mateixa Administració municipal. En suma, el projecte és, com ja s'ha dit, ambiciós, però ha de ser així si es vol avançar en la millora de Manresa; adreçat al conjunt de les persones i a la voluntat de fer de Manresa la ciutat de totes les

persones, la qual cosa significa reflectir aquest compromís en la igualtat d'oportunitats i amb uns serveis públics de qualitat. També una ciutat del coneixement, que faciliti el desenvolupament integral de cadascun dels ciutadans i ciutadanes. Adreçat al territori, és aquell aspecte que recull més objectius: el primer referent a la recerca d'una ciutat territorialment cohesionada, que es construirà, s'ha de construir o s'està construint des de cada barri, que vol ser oberta i integradora de noves persones i idees; el segon, referent a una ciutat que es vol activa i emprenedora per enfortir i diversificar la seva economia; i, en tercer, referent a una ciutat sostenible i de qualitat, que creixi en coherència amb el seu entorn i que no hipotequi el futur de les noves generacions.

En últim lloc, però també important, el que fa referència al mateix Ajuntament. Necessitem una ciutat amb una Administració cada vegada més eficaç i, si pot ser, més oberta. Això significa no tan sols un Ajuntament que és representació política de tots els ciutadans, sinó també una organització cada vegada més capaç de respondre a les necessitats de tots ells.

Insisteix en la idea que es tracta d'un projecte ambiciós i complex, que comença naixent des de l'objectiu de la participació ciutadana, ja que l'equip de govern considera que el marc municipal és aquell que facilita millor la participació de tots els nostres veïns i veïnes, i creu que precisament a l'entorn del PAM es planteja una nova organització, basada en la transversalitat entre els departaments de l'Ajuntament i en noves xarxes de relacions ciutadanes. Actualment, els ajuntaments no s'entenen només com a un conjunt de regidors que adopten decisions, sinó que és fonamental la participació de les entitats, de les empreses o directament dels ciutadans.

Per això el GMERC vol manifestar que el PAM només és el primer pas per continuar buscant o aprofundint en nous mecanismes que produeixin una implicació social més àmplia, que evidentment no podran substituir l'actual fórmula de govern representativa, però que podran exercir la funció de mecanismes correctors d'aquelles desviacions o, de vegades, insatisfaccions o noves propostes que, legítimament poden proposar o imaginar els ciutadans.

El PAM és el primer dels nous instruments de participació ciutadana, però no hauria de ser l'últim que l'equip de govern aplica en aquest mandat. En definitiva, és més el "termòmetre" davant dels Consells ciutadans, que haurien d'anar substituint aquells primers Consells municipals. També voldria que fos el "termòmetre" que faran servir en el Saló de Sessions. Per tant, demana comptar amb tot el suport dels grups municipals de la Corporació, ja que, per molt crític que sigui el suport, està convençut que és necessari per avançar en la millora de la nostra ciutat. Li agradaria que, amb tots els matisos i les propostes que s'hagin formulant fins avui o que es planegin a partir d'ara, es treballi conjuntament amb aquest document que regeixi i orienti els regidors en les decisions que adopten cada dia.

El senyor Javaloyes i Vilalta inicia la seva intervenció i, en nom del GMPP, diu que dividirà en dues parts el document del PAM en la seva explicació, i ho diu perquè no es malinterpretin les conclusions del GMPP respecte el document.

El GMPP considera que la participació ciutadana ha de ser un eix vertebrador, i fins ara no ha estat així. Tots els grups polítics representats a l'Ajuntament han coincidit plenament en aquesta afirmació. Tots van valorar durant la campanya electoral que la participació ciutadana és un dels elements o qüestió pendent d'aquesta Administració envers els seus ciutadans, respecte el qual cal actuar per corregir tot el que sigui necessari perquè la participació ciutadana sigui un flux continu entre l'Administració i els ciutadans, a través de les associacions i les entitats que enriqueixen el teixit social i cultural de la nostra ciutat i també dels ciutadans que vulguin participar a títol individual.

Llevat d'això, considera que el PAM, com a exercici que s'ha volgut fer, té una idea de fons encertada, i així ho ha manifestat sempre el GMPP. Per tant, com a eina de participació ciutadana i com a definició pròpia del que és el PAM, considera que és encertat, ja que possibilita que els ciutadans i les entitats socials que proliferen a Manresa, independentment del fet que formin part o no d'un Consell de participació ciutadana, puguin adreçar-se a l'Administració per participar en el disseny del futur immediat de la ciutat.

Malgrat constituir una bona idea, el GMPP creu que no s'ha dut a terme adequadament. L'equip de govern ha instrumentalitzat incorrectament el PAM des del principi, perquè necessitava dur a terme aquest exercici de cara a l'exterior per donar a entendre, en primer lloc, que té la ferma voluntat d'aplicar un canvi en les relacions entre l'Administració i els ciutadans, és a dir, que hi ha d'haver participació ciutadana. El GMPP no posa en dubte l'existència d'aquesta intenció, però, per una altra banda, la instrumentalització que s'ha fet des del principi, ha provocat que entitats, ciutadans i grups municipals s'hagin sentit exclosos per la manera en què s'ha dut a terme.

La presentació d'aquest procés s'ha fet des de la perspectiva que l'equip de govern volia fer aquest tipus d'activitat i d'interrelació amb els ciutadans i, per tant, és gràcies a l'equip de govern que es duu a terme. El govern municipal es considera autor d'aquesta idea, quan, en definitiva, la participació ciutadana és de tots els grups municipals. La instrumentalització que s'ha fet d'aquest tema des de la seva presentació ha estat encaminada més a un aspecte mediàtic que no pas a la realitat entre el que els ciutadans volien i demanaven i el que s'ha dut a terme.

És la primera vegada que es fa aquest tipus d'exercici i, evidentment, hi ha hagut mancances, com per exemple la impossibilitat d'inscripció en el debat del PAM de quatre persones a títol individual. Aquestes persones van sol·licitar al servei municipal 010 la informació corresponent a la inscripció, un cop començades les sessions i a mesura que es va anar donant a conèixer la informació periòdica i de contingut.

D'altra banda, un cop presenciades algunes de les sessions, considera que no s'ha produït el *feed back* esperat entre els ponents de les taules i el públic assistent, donat que el programa ja estava perfilat i l'Ajuntament anava amb la idea prefixada del que es volia acceptar i el que no, independentment del que pogués sorgir durant el debat.

Al GMPP li sembla correcta la postura de l'equip de govern de voler acceptar o rebutjar les qüestions, però considera que, si es pretén aconseguir que hi hagi

realment un debat de participació ciutadana, no es pot elaborar un document o un guió tan rígid. I, si aquesta rigidesa és conseqüència de la premura del temps en el que es vol tenir definit, no es pot elaborar un PAM en dos o tres mesos, sinó que cal fer un PAM evolutiu en el qual els projectes a mitjà i llarg termini de la ciutat puguin quedar-hi reflectits.

El GMPP creu que la participació ciutadana, que ha estat d'aproximadament quatre-centes persones i cent entitats, ha estat prou important com per tenir-la en compte, però també és insuficient considerant el gran nombre d'entitats de la ciutat.

Considera que els ciutadans s'haurien hagut d'assabentar correctament de l'existència d'aquest debat i també que aquest exercici de participació ciutadana no ha anat acompanyat del mateix exercici establert en aquesta Administració. En aquest sentit, cal preguntar-se quantes vegades s'han reunit els Consells de Participació ciutadana des que va començar el procés del PAM. També cal preguntar-se si s'han contestat amb més agilitat les instàncies. En definitiva, considera que els instruments existents actualment no s'han agilitzat adequadament i això provoca que malgrat el desig, del qual no en dubta, no sap si realment és aquesta la filosofia que impregna el document que l'equip de govern sotmet avui a aprovació.

Malgrat ser un document ambiciós, per part de l'equip de govern respecte a la ciutat, cal tenir en compte que l'equip de govern ha de tenir ambició de ciutat, com la tenen els grups de l'oposició. Quan algú decideix voler representar la seva ciutat és perquè té ambició per a aquesta ciutat. Per això, el GMPP considera que s'ha perdut un any, ja que l'equip de govern hauria pogut elaborar aquest document l'estiu passat. Recorda que en l'anterior legislatura l'equip de govern va trigar un any i mig o dos en presentar l'anterior document. Es tractava del document de l'equip de govern, que era legítim com també ho és aquest, però el GMPP es pregunta si l'equip de govern ha necessitat un any per saber què vol fer per la ciutat. El GMPP pot entendre que en l'anterior legislatura l'equip de govern necessités aquest temps donat que estava format per diferents grups polítics, però considera que en aquesta ocasió l'equip de govern ja hauria de conèixer els problemes de la ciutat i saber quins són els seus projectes de futur. D'aquí parteix l'ambició de ciutat a l'hora de demanar el vot als ciutadans.

Per això, el GMPP retreu "carinyosament" a l'equip de govern que, després d'haver demanat el vot als ciutadans, digui que ha hagut de consensuar els projectes de futur clars i ambiciosos, tenint en compte que no s'han consensuat perquè ja estaven inclosos en el document. Aquest és el nivell de participació ciutadana que volen demostrar a la resta de la ciutat?

El GMPP no entén que l'equip de govern parli, per una banda, de participació ciutadana i, per una altra, de projectes ambiciosos, ja que, a l'hora de la veritat, l'exercici del PAM ha decebut a més d'una persona. Amb això no intenta "posar pals a les rodes", ans al contrari. Però voldria que l'equip de govern entengués que és fonamental que la participació ciutadana es mesura per les accions que duu a terme l'Administració, dia a dia, i no d'una manera puntual i durant un exercici concret. En aquest sentit, si hi ha sol·licituds presentades a l'Ajuntament, cal que es contestin; si hi ha aportacions de ciutadans a títol individual, cal

acceptar-les; i, en tot cas, cal que l'equip de govern estigui en contacte directe amb el carrer, és necessari que trepitgi més la ciutat. D'aquesta manera sabrà què volen els ciutadans. Cal que l'equip de govern estigui cara a cara amb els ciutadans, ja que si no és així, quan ho faci en el moment de la celebració de les campanyes electorals els ciutadans li retrauran. Això és responsabilitat de tots els grups municipals, però l'equip de govern és qui governa.

Evident, l'equip de govern disposarà del suport dels grups de l'oposició per tirar endavant els seus projectes ambiciosos, com ha passat fins ara. En aquest sentit, el GMPP ha donat prou mostres d'aquest suport, com ho continuarà fent en el futur, ja que considera que la ciutat, tant a mitjà com a llarg termini, s'ha de construir entre tots i no entre uns pocs. El GMPP ho té molt clar, amb independència del lloc on sigui ubicat dins del context de la ciutat.

Les intervencions dels tres grups que formen part de l'equip de govern respecte el document del PAM, li han recordat aquell discurs afalagador d'orelles que es fa en les campanyes electorals. S'ha dit el mateix que fa un any. El document del PAM serveix per tenir un llistat, per mesurar i per controlar, però no és necessari per al GMPP com a oposició. El que sí cal és que l'equip de govern es posi a disposició dels ciutadans a través dels mecanismes que actualment existeixen.

Per això, el GMPP considera que, malgrat que el PAM sigui un document inicial de participació ciutadana, que cal potenciar i tirar endavant, sense deixar-lo perdre, com a conseqüència de l'ús indegut que n'ha fet l'equip de govern, com a element publicitari, apropiant-se, fins i tot del concepte general del PAM, i també tenint en compte que és obligació de l'equip de govern dur a terme accions polítiques que afavoreixin el desenvolupament de la ciutat i de les persones que la integren i el projecte a mitjà i a llarg termini de la ciutat, l'equip de govern no pot demanar a l'oposició que voti afirmativament aquest document. El GMPP no se sent identificat amb el document del PAM per la manera en què l'ha manipulat l'equip de govern.

El GMPP demana a l'equip de govern que tiri endavant el PAM, ja que això és el que van decidir els ciutadans de Manresa fa un any i, en qualsevol cas, insisteix en la necessitat que l'equip de govern utilitzi els mecanismes de participació ciutadana existents en aquest moment.

Per tot això, el GMPP votarà negativament el dictamen i espera que l'equip de govern desenvolupi el que ha exposat.

El senyor de Puig i Viladrich, en nom del GMCIU, inicia la seva exposició recordant que el seu grup va manifestar en l'inici del procés d'elaboració del PAM les seves reticències respecte el procés. Així, el GMCIU va presentar una proposició al Ple de la Corporació, que es va pactar i que es va reduir posteriorment anul·lant el tercer dels tres apartats que la composaven, consistent en la proposta de tirar endavant el procés del PAM de manera diferent.

El GMCIU també ha de dir que, malgrat el començament desordenat o amb manca de comunicació amb l'equip de govern i especialment amb la regidora encarregada d'aquest tema, a partir d'unes entrevistes o reunions de treball, hi ha hagut una relació correcta amb l'equip de govern respecte el PAM. El GMCIU ha anat seguint aquest procés acuradament.

També ha de manifestar que algunes de les proposicions del GMCIU dins de la metodologia proposada per l'equip de govern, s'han acceptat en algunes comissions. En aquest sentit ha de reconèixer l'esforç que s'ha fet així com el fet d'haver afegit alguns aspectes al document, sobretot pel que fa a qüestions urbanístiques. Però, malgrat això, el sorprèn que avui sigui l'equip de govern qui porti a aprovació el PAM i en aquestes condicions. Considera que no s'han acomplert els objectius fixats pel PAM.

En concret, dels tres punts que l'equip de govern plantejava com a objectius del PAM, sobretot pel que fa a qüestions externes, un feia referència a l'ampliació de la consciència ciutadana de participació, tal com han reconegut els grups de l'equip de govern que han intervingut anteriorment. Respecte a aquest punt, voldria preguntar a l'equip de govern si no s'hauria aconseguit la mateixa participació si haguessin funcionat bé els Consells Municipals. En el debat del PAM han participat quatre-centes persones i, sense entrar a analitzar qui eren aquestes persones o quants membres hi havia, cal tenir en compte que es tracta de l'u per cent de la possible població que hi podria participar. D'altra banda, si el PAM hagués estat un tema tan participatiu, hauria d'haver més caliu a la Sala de Plens i no n'hi ha gaire. No ha estat prou capaç l'Ajuntament de motivar els ciutadans per a la participació?; no ha sobrat en algun moment capacitat de fer propaganda, alhora que ha mancat capacitat de persuasió, d'informació i de motivació? Aquest és un dels punts que ha volgut recordar a l'equip de govern.

Un altre dels tres punts deia el següent: delimitar de forma clara els objectius i les possibilitats d'actuació per als propers quatre anys. El PAM que aprovarà avui l'equip de govern és un simple llistat d'actuacions que cada regidoria vol realitzar. Bàsicament són desitjos i no s'ha plantejat cap prioritització com tampoc hi ha cap tipus de calendari sobre el document del PAM.

Per tant, dos dels tres punts que l'equip de govern plantejava com a objectius, amb tota senzillesa, no s'han acomplert. Això significa que s'ha incomplert el 66 per 100.

Per això, seria bo que aquest document quedés avui sobre la taula i es plantegés d'una altra manera.

L'equip de govern parla d'una visió estratègica en la presentació del PAM i hi ha hagut algun regidor de l'equip de govern que ho ha repetit anteriorment. Personalment considera que una visió estratègica consisteix en parlar de terminis, de diners, de projectes, de l'estratègia en la manera d'aconseguir aquests diners i projectes així com establir uns terminis, i finalment, en prioritzar objectius.

Per tant, el concepte d'estratègia no està ben emprat dins del PAM, sinó que aquest document és un conjunt de desitjos.

El GMCIU està a favor de tots els desitjos de l'equip de govern i hi votarà a favor, però no pot fer el mateix amb el document del PAM, ja que en ell manquen els mateixos objectius que l'equip de govern va fixar en l'inici de l'elaboració del PAM. Malgrat això, el GMCIU procurarà ser coherent com ho ha estat amb altres temes fins ara. Per tant, el seu vot serà negatiu, però si, com s'ha dit anteriorment, es tracta d'un punt de partida, i a partir d'ara l'equip de govern és capaç de prioritzar i de definir un pla estratègic, tindrà el suport del GMCIU.

La senyora Torres i García intervé dient que s'ha dit que el PAM ha estat un procés mediàtic, "de cara a la galeria", i cal tenir en compte la part innovadora d'aquest procés de participació. El govern municipal té molt clar el que vol fer i ho ha volgut explicar i això és el més important. Si es tractés d'un procés "de cara a la galeria" l'equip de govern no mostraria aquesta voluntat de fer conferències anuals per valorar el grau de compliment dels seus objectius. També es quedaria en un document de planificació, i cal tenir en compte que és el mateix equip de govern qui planteja el PAM com a un document de control. En definitiva, creu que és molt fàcil omplir-se la boca de participació, però és realment difícil buscar els mecanismes o promoure iniciatives reals de participació, amb el risc que això comporta. L'equip de govern va assumir des del primer moment aquest risc, sabia que no sortiria bé i que s'arriscava a que es produïssin tots els errors que avui s'estan plantejant en el Ple.

Respecte a l'exclusió de l'oposició, creu que l'oposició ha tingut la possibilitat d'incidir en els temes que ha considerat convenient a través de les Comissions Informatives, els debats, en els que alguns membres van exposar les seves aportacions, com el senyor Llobet i la senyora Rosich, de les quals l'equip de govern en va estar molt content.

En certa manera, l'equip de govern va haver de reconduir la situació inicial que el senyor de Puig ha apuntat anteriorment, i considera que no ha anat malament del tot. L'equip de govern està obert a les seves propostes. En els processos de participació, és bàsic el suport de tota la Corporació, i una cosa molt diferent és que no s'estigui d'acord en determinats temes. A l'equip de govern li agradaria comptar amb aquest suport respecte al PAM com a procés innovador de participació. El govern municipal no disposa de la "fórmula màgica", com suposa que tampoc la tenen els grups de l'oposició, però si disposen d'ella, li agradaria que la hi expliquessin.

Pel que fa a la qüestió del consens, ignora quin és el nombre de ciutadans i ciutadanes que els grups de l'oposició consideren que hauria d'haver participat, per poder afirmar que s'ha aconseguit un consens. De fet, l'equip de govern no ha buscat aquest consens, ja que tots saben que és difícil o, fins i tot, impossible, sinó que només ha pretès obrir un procés d'aprenentatge de la participació, buscar punts d'acord amb l'Ajuntament i amb els ciutadans. L'equip de govern ha volgut explicar els objectius i les possibilitats d'acció de l'Ajuntament i també millorar el coneixement de l'Ajuntament respecte les necessitats i les demandes socials.

L'equip de govern no ha volgut tampoc involucrar ningú en els seus errors i èxits, perquè assumeix la seva responsabilitat política, i per aquest motiu ha acceptat algunes esmenes i n'ha rebutjat d'altres, assumint el mandat democràtic atorgat pels ciutadans i ciutadanes.

En qualsevol cas, l'equip de govern ha iniciat un nou camí cap a la participació, amb més o menys errors, però amb aquest intercanvi d'informació ha aconseguit una aproximació al teixit social, amb el que haurà d'analitzar els problemes i buscar les solucions.

Li agrada que el senyor Javaloyes estigui d'acord amb el fons del PAM, però no acaba d'entendre la seva contradicció quan al principi està molt bé, però després està molt malament.

El senyor Javaloyes també ha dit que l'equip de govern ha de trepitjar més la ciutat, i li pot assegurar que ho està fent i que continuarà fent-ho. El govern municipal té molt clar que són els ciutadans qui han de donar els senyals respecte a les mancances que hi ha al carrer.

Respecte els Consells de participació, està d'acord amb la idea que cal millorar els existents. Per això, se'n fa referència en un dels punts fonamentals de l'apartat de participació del PAM. L'equip de govern vol fer dels Consells una oportunitat d'enriquir les decisions, de consensuar-les i, en conseqüència, evitar alguns conflictes. És certa la queixa que els Consells són merament informatius, però cal conscienciar-se que no és suficient la informació com tampoc ho és la capacitat decisòria sense aquest debat previ.

El senyor de Puig ha dit que no hi ha gaire gent a la Sala de Plens, respecte a la qual cosa considera que els ciutadans van tenir molt clar el seu paper en els debats que es van celebrar, tant territorials com sectorials. L'equip de govern va considerar que ja havia castigat prou els ciutadans amb els debats dels dissabtes al matí, però personalment està convençuda que si hagués fet una crida als ciutadans perquè avui estiguessin a la Sala de Plens, no li haurien fallat.

També s'ha dit en les anteriors intervencions que el PAM no conté dades econòmiques. Això és cert, però cal tenir en compte que es tracta d'un document polític i d'un projecte respecte a la ciutat que volem. Al darrera del PAM hi ha el convenciment que es tracta d'un projecte viable.

La ciutat i el seu Ajuntament gaudeixen d'una bona salut econòmica. Durant l'anterior mandat l'equip de govern va ser capaç d' "eixugar" la situació de dèficit municipal heretada, de més de mil milions de pessetes, i a més, va tancar l'últim exercici econòmic amb superàvit. Per tant, la situació d'endeutament és òptima, ja que el percentatge d'endeutament és del 74 per 100, tenint en compte que el màxim permès és del 110 per 100 dels recursos ordinaris anuals.

Per això, aquest Ajuntament està en disposició de signar préstecs en els propers tres anys per valor de 3.000 milions de pessetes aproximadament. També creu que es poden obtenir subvencions europees o d'altres Administracions per valor de més de 1.100 milions de pessetes. La resta de finançament necessari per tirar endavant els projectes concretats en el PAM podran sortir de les contribucions especials, de les quotes d'urbanització, de l'adient gestió del sòl públic i dels recursos ordinaris.

Els temes inclosos en el PAM no hi són per casualitat, sinó perquè són necessitats de la ciutat, que el govern municipal considera que es poden dur a terme.

Cal recordar que el grau de compliment de l'anterior Pla Director d'Objectius va ser molt elevat. Segons les dades de què disposa, el grau de compliment total i parcial va ser del 87,1 per 100. Si l'actual dinàmica no canvia, el grau de compliment del PAM també serà molt important.

El senyor Mora i Villamate intervé dient respecte a la intervenció del senyor Javaloyes, que malgrat que el representant del GMPP ha manifestat que la seva posició en relació amb el PAM sempre ha estat la de destacar l'encert de la idea de fons, personalment, és la primera vegada que li sent dir. Sempre ha sentit bàsicament que el procés de discussió del PAM era una espècie de "brindis al sol" i una gran operació propagandística per part de l'equip de govern.

Per tant, celebra que coincideixin amb que la idea de fons és encertada.

A partir d'aquí, el senyor Javaloyes ha plantejat tot un seguit d'inconvenients o de dificultats. Ha dit que s'ha instrumentalitzat el PAM, que ha estat un exercici de cara a l'exterior, que s'ha exclòs gent, que l'equip de govern s'ha apropiat del procés, i ha acabat afirmant que l'ha manipulat.

Tot això són opinions, i el senyor Javaloyes fa un judici a les intencions de l'equip de govern, i no aporta cap element de prova o de demostració de la seva afirmació. Per tant, no pot rebatre els seus judicis d'intencions i, en qualsevol cas, li agradaria que es concretés quines persones s'han exclòs del procés i les raons, ja que està segur que si això es discuteix a fons es veurà que aquesta presumpta exclusió deu tenir alguna raó o situació molt concreta i no invalida en absolut l'ampli procés de participació que s'ha fet.

És veritat que hi havia un document de partida, però no té cap justificació afirmar que era un document rígid. És necessari que hi hagi un document previ per poder iniciar la discussió, en el qual s'introduiran les modificacions necessàries en funció del debat i dels arguments que s'exposin.

El senyor Javaloyes ha afirmat que aquest any ha estat una pèrdua de temps, i ell considera que mai és una pèrdua de temps emprar-lo en fomentar la participació ciutadana. L'equip de govern, evidentment, tenia clar des del començament el que calia fer, però, per poder obtenir un nivell de consulta i de participació cal temps. Per això, creu que el temps ha estat ben emprat.

Per tant, no acaba de veure en la intervenció del senyor Javaloyes cap idea de fons que justifiqui el seu vot negatiu. Hi ha qüestions de matís i d'opinió, que es poden valorar d'una manera més o menys suficient, però que en cap cas justifiquen el vot negatiu.

Pel que fa a l'argumentació del senyor de Puig, estaríem en la situació de considerar "l'ampolla mig plena o mig buida" respecte els temes que ha plantejat. Cap grup dels que formen l'equip de govern ha tingut mai la pretensió de dir que aquest ha sigut un procés en el que tots els objectius fixats s'hagin aconseguit en el 100 per 100. Així s'ha deixat molt clar en totes les intervencions que s'han fet en aquest Ple, com també en les que es van fer en la sessió final del PAM.

Seria pretensions tenir la idea que tot s'ha aconseguit, però tampoc és just ni objectiu pretendre el contrari, és a dir, que no s'ha aconseguit res.

Respecte els objectius concrets als que ha fet referència el senyor de Puig, personalment creu que sí s'ha ampliat la consciència ciutadana respecte a la importància de la participació i s'ha aconseguit motivar persones que no participarien d'una altra manera. S'ha fet un esforç amb la celebració de reunions sectorials, que s'han fet coincidir en el temps amb el mateix debat del PAM, per motivar determinats sectors a la participació, i en qualsevol cas, es podria valorar en cada sector concret quin ha estat el grau d'èxit aconseguit i perquè se n'ha

aconseguit més o menys en cada sector. La motivació ha existit i l'èxit es pot valorar de manera diferent en cada sector i àmbit ciutadà.

No és correcte reduir el grau d'èxit a zero, ja que no correspon a la realitat.

Pel que fa a la delimitació de possibilitats d'actuació, cal tenir en compte que el PAM no és un llistat arbitrari de desitjos, com s'ha dit, donant a entendre que no respon a cap mena de plantejament de fons. Evidentment, en fer un llistat de desitjos, hi ha també en el fons una prioritització d'aquests desitjos, que són propostes, i hi ha arguments per motivar que s'incloguin uns o altres.

Per tant, hi ha una prioritització global que cal, en tot cas, ajustar en funció dels pressupostos concrets.

El PAM no és un pla estratègic, efectivament, i mai ha pretès ser-ho, ja que un pla estratègic és una metodologia diferent de la que ha seguit el PAM.

El PAM està construït amb mentalitat estratègica, és a dir, de prioritzar les grans operacions que són necessàries per a la ciutat i articular-les per fer la previsió corresponent. Si s'hagués volgut fer un pla estratègic, s'hauria fet una cosa diferent que el PAM.

Per tant, a través de la discussió possiblement es podria arribar a identificar aspectes susceptibles de ser millorats dins del procés d'elaboració del PAM, respecte els quals segurament coincidirien, però l'equip de govern no pot acceptar que hi hagi una negació absoluta que s'hagi aconseguit cap dels objectius del PAM. Tots els temes requereixen un procés, i ara estem en aquest procés.

El senyor Fontdevila i Subirana intervé dient que en la seva anterior intervenció no ha fet algunes valoracions que van aparèixer el dia de la cloenda del PAM. Aquell dia es va valorar positivament l'actitud de tots els participants, fins i tot en aquells aspectes més conflictius. Es va valorar positivament l'elevat nombre d'entitats i persones que van ser presents a les matinals com també el conjunt d'aportacions que se sumaven o rebutjaven, però que en tot cas es presentaven, al costat d'aquells objectius i accions inicials que el document proposava. Paral·lelament es reconeixia la limitació de no haver arribat al comú dels ciutadans, malgrat aquell eslògan que es manté de "Manresa entre tots i totes"; que no sempre s'ha superat l'estadi de la particularització a favor d'una visió global de la ciutat; i també que, per la nostra tradició, ens continuen motivant molt més els desacords que no pas les coincidències.

Però dit tot això, estaven convençuts i ho continuen estant, que el PAM és un bon document, que pretén ser un instrument de planificació i de debat públic, que conté alguns elements amb visió estratègica, però que no és un pla estratègic. Això s'ha dit des del primer dia. Si fos un pla estratègic, s'hauria plantejat d'una altra manera, amb més temps, amb més recursos i amb una visió que no és de tres o quatre anys, sinó de deu anys.

Per tant, com ja s'ha dit altres vegades, aquest és un primer exercici de participació ciutadana, d'intentar arribar a un text que actuï com a termòmetre i que, a més, té altres beneficis al llarg de la seva confecció, però que no té el to d'un pla estratègic, i, per tant, segurament no hi ha aquesta concreció d'inversions i calendari. Tal com ha dit abans el senyor Mora, això no vol dir que no hi hagi

prioritats, hi ha hagut una prioritització, perquè també s'han rebutjat gairebé un centenar de proposicions, i altres s'han incorporat amb un u altre ordre.

Després d'aquesta introducció general, li agradaria remarcar alguns aspectes concrets.

Contestant el senyor Javaloyes en la seva afirmació superior referent a que s'ha perdut un any, ha de dir que l'equip de govern està convençut que no ha estat així de cap manera. El document resultant tampoc és el que tenia preescrit el govern municipal. Hi havia un dibuix inicial, però s'ha modificat i ningú s'ha de sentir exclòs, perquè no s'ha exclòs ningú. Una cosa diferent són les dificultats que hi ha hagut de vegades per seguir un calendari de debats tan intensiu, com el que es va dur a terme els dissabtes al matí. Per tant, insisteix, no hi ha hagut exclusió, sinó que més aviat podria estar d'acord amb que l'equip de govern no ha tingut sempre prou capacitat de motivar més gent a la participació. Respecte a l'afirmació que a algú no se li ha permès assistir a les sessions de debat, segurament hi ha hagut un malentès telefònic i ho deixarà així per educació.

Aquest no és un pla estratègic, sinó un document evolutiu. El senyor Javaloyes ho vol així i ell pot garantir-li que ho serà. Això recull també un aspecte que plantejava el GMCIU, el qual, si només hi veu una llista de desitjos, però no hi veu la prioritització, com que l'equip de govern està convençut que aquest no és un document final, sinó d'inici, voldria creure que abans de cada exercici, en funció de cada pressupost que aprovarà l'Ajuntament abans de final d'any, també hi ha d'haver un programa d'actuació per àrees d'aquesta Administració o bé pels punts que es dibuixen en el PAM. Hi ha d'haver també la concreció en el calendari de com s'actuarà cada any i aquest és el compromís. Insisteix, el PAM no és un document final, sinó inicial. Està d'acord amb l'afirmació que és una llista de desitjos, compartits en bona part amb els ciutadans que hi van voler participar. No és exhaustiva, perquè n'han quedat molts al darrera, però considera que es poden portar a terme majoritàriament durant els propers anys.

El senyor Javaloyes ha afirmat que l'equip de govern ha perdut un any perquè no sabia què volia fer. L'equip de govern sí ho sabia, però era molt important que al llarg d'aquest any, a més d'anar treballant en el dia a dia, pogués anar guanyant noves complicitat de persones que, estant o no d'acord políticament amb els membres de l'equip de govern, creguin que introduint en el PAM matisos, suggeriments i noves idees, es recolliran i permetran la millora de la ciutat.

En definitiva, si només ha quedat un exercici puntual, al final del mandat donarà la raó al senyor Javaloyes i probablement deixarà de fer de regidor i es desenganyarà de la política, però creu que no serà així, l'equip de govern passarà llista cada any i ja veurà com li servirà.

El senyor Javaloyes ha arribat a dir que al GMPP no li feia falta el document del PAM, i ell s'atreveix a contradir-lo per dir-li que al GMPP li en farà molta. Per tant, cal que s'ho prenguin seriosament perquè el senyor Javaloyes serà el primer que el farà servir, per fer-lo anar de termòmetre i, per l'experiència que té amb el Pla Director d'Objectius, s'atreviria a vaticinar que probablement el senyor Javaloyes serà capaç de fer-lo servir en la confecció del seu proper programa electoral, ja que el GMPP és capaç de tot, i sovint n'ha donat mostres.

Acaba la seva intervenció contestant la del senyor de Puig. Les prioritats en el calendari s'aniran marcant cada any i voldria creure que el termòmetre que ha de constituir el PAM, que evolucionarà i es modificarà, ha de ser també un termòmetre compartit. Compta amb que el GMCIU hi col.laborarà en això, encara que sigui des del punt de vista crític. Ja ha dit que dóna la raó al PAM pel que fa als desitjos, i, per tant, malgrat que hagi afirmat el senyor de Puig que votarà negativament, li demana que el faci servir, i no només per avaluar el que es fa i el que no es fa, sinó, fins i tot, perquè al llarg d'aquests anys, per criteris d'oportunitat o de prudència, es poden modificar continguts del PAM.

El dia que es va fer la valoració final del PAM com a document, personalment, hi veia, com a mínim, set virtuts: fomenta la comunicació entre els ciutadans, en un estadi inicial; genera confiança o curiositat; ajuda a comprendre la realitat més immediata del municipi; desenvolupa la capacitat de proposar o de qüestionar aspectes de la vida pública; suposa un control de la gestió pública, que l'oposició serà la primera en utilitzar; motiva els compromisos; i genera col.laboració o corresponsabilitat. Això últim és important, sembla una broma, però no ho és. Els partits polítics són els primers que haurien de saber-ho utilitzar, el calendari de sessions del PAM els ha posat a prova com el nostre Senyor (si se li permet l'expressió evangèlica), costava de seguir el calendari. El PAM té la gran virtut de col.laborar en repolititzar la nostra ciutat, i en aquest cas, la ciutat de Manresa. Possibilita que hi hagi persones de l'associacionisme, dels partits polítics o a títol individual com a ciutadans, que creguin que poden participar en la construcció de la seva ciutat. Els partits polítics són els primers que haurien de saber aprofitar aquesta circumstància. Personalment li sabia greu que quan algú s'ha sentit exclòs la resposta fos que no ha tingut capacitat de seguir totes les sessions del PAM. Però aquesta és només una responsabilitat de cadascun dels partits, que no es pot atribuir a l'exclusió.

Anima els partits polítics a utilitzar fórmules com el PAM, que li ha anat molt bé al GMERC, per poder comprometre els militants a fer un seguiment del programa, plantejar noves propostes i involucrar-se molt més anant els dissabtes al matí a unes sessions interessants, de vegades llargues i pesades, on només donaven cafè i croissants, però, en qualsevol cas, al final del procés, interessants.

Tant si es tracta d'una llista de desitjos, com d'un termòmetre a cada final d'any, és una eina de planificació pública i concertada amb la ciutat.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que en cap moment ha volgut menysprear el PAM de l'equip de govern. Ha dit al començament de la seva anterior intervenció que volia diferenciar-lo en dues parts i que no volia que es malinterpretessin les seves conclusions, però l'equip de govern potser s'ha confós o s'ha fixat en la part que més li ha convingut.

Contestant al senyor Mora, ell mai ha dit que el PAM sigui un brindis al sol. El que sí ha dit és que de l'ús partidista que se n'ha fet des del primer moment, i el seu aspecte mediàtic són una pantomima. Però, insisteix, mai ha dit ni ha insinuat que el PAM sigui un brindis al sol com a exercici de participació ciutadana. És més, sempre que ha tingut oportunitat, ha dit a la gent que hi participi, fins i tot, davant del senyor Mora en un debat. Això no vol dir que personalment cregui en el fons

de la qüestió, tenint en compte la manera en què ho ha portat a terme l'equip de govern. Si ho hagués organitzat algú altre, segurament hauria tingut altres mancances, per tant, no entrarà en aquest aspecte perquè sempre hi ha mancances, però des del principi de la presentació ja va donar aquesta sensació, que no va ser gens positiva, i l'equip de govern mai ha volgut rectificar.

El senyor Fontdevila ha dit que el PAM havia servit per fer debats dins del seu partit, i el GMPP també l'ha anat seguint, evidentment. Ho ha fet cada dilluns buscant la "notícia estrella" reveladora del PAM. Algunes vegades un regidor determinat donava una notícia d'envergadura social, que no havia passat per cap Comissió Informativa i que desconeixien totalment els regidors de l'oposició presents en aquell moment. Com s'han de sentir els regidors de l'oposició davant d'una situació com aquella, quan intentaven participar? Evidentment, s'han sentit utilitzats. Davant d'això, el seu partit va decidir fer el seguiment i ja es veurà com acaba.

Es tracta d'un document que l'equip de govern ha de dur a terme, en el que han participat algunes entitats i ciutadans, i que mereix molt respecte al GMPP, però insisteix, és un llistat de qüestions que ni tan sols s'han prioritzat i algunes de les quals s'han magnificat més que altres, però, que en definitiva, l'equip de govern ha de dur a terme. A més, les qüestions que planteja l'equip de govern en el PAM són lògiques.

La credibilitat que dona el PAM al GMPP no és minsa ni és gran, però hi ha una dada significativa: hi ha una proposta d'aclariment sobre el futur de la Pista Castell a la qual es contesta que es volen enderrocar les instal·lacions perquè són arcaïques, la qual cosa no passarà fins el 2003 i el solar es destinarà a equipaments. Tot això tenint en compte que fa un mes, el Ple de la Corporació va aprovar un conveni per evitar que s'enderroqui la Pista Castell i, en qualsevol cas, si cal enderrocar-la, que sigui més endavant quan ja hi hagi un nou equipament per a l'escola de bàsquet. És un contrasentit, malgrat que es digui que continuarà essent un equipament. Demana a l'equip de govern que no defugui d'una qüestió que està escrita al debat del PAM. Cal que l'equip de govern sigui seriós, se'l cregui i el porti a terme, tenint en compte que li demana al GMPP que també se'l cregui.

Si l'equip de govern és incapaç de dur a terme o de modificar adequadament una qüestió tan intrínseca com aquesta, com pot pretendre que el GMPP es cregui el document que se sotmet avui a aprovació?

No se li ha contestat respecte a la qüestió que ha plantejat anteriorment sobre els òrgans de participació existents a l'Ajuntament. Lamenta haver-hi d'insistir, és conscient que molt Consells són només d'informació i potser aquesta és la causa per la qual alguns d'ells no són operatius. La gent s'ha sentit decebuda i enganyada amb aquest tipus de Consells. Potser caldria que, sense esperar que li ho diguin tant, l'equip de govern actuï i faci aquest canvi intern, convertint els Consells en consultius i informatius, però també, operatius. L'equip de govern no vol acceptar aquesta proposta, sinó que només vol tornar-se a reunir un any després, presentar un nou document dient tot el que ha fet i preguntar a la gent què vol que faci. Mediàticament, servirà molt a l'equip de govern, però l'esperit de

participació ciutadana de les entitats i de les persones no es veu reflectit en aquesta manera d'actuar.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que, quan ha dit anteriorment que no hi havia públic a la Sala de Plens avui durant aquest debat, no sap si hauria vingut gent si se'ls hagués dit, però avui és el dia del debat polític final del PAM, el GMCIU va adoptar el compromís de no entrar en debat en els moments de les presentacions dels temes. Considera que, en general, ha complert aquest compromís, però avui sí que podria tenir algun interès.

Per tant, insisteix, no sap si la gent hauria de ser present a la Sala o no, però, en qualsevol cas, ho ha dit en aquest sentit de final d'un procés.

Cal que tothom es cregui un tema com aquest del PAM i ell no ha dit que no s'hagi aconseguit res, sinó que ha parlat d'un 66 per 100. Per tant, tampoc ha estat tan negatiu, ni pretenia dir que l'equip de govern no ha fet res.

El comentari referent a la necessitat que l'equip de govern es cregui el PAM no és seu, sinó que ho ha dit un representant d'un dels grups municipals que formen part de l'equip de govern, i s'ha publicat al diari. Per tant, ell només ha repetit un comentari que ha aparegut a la premsa.

L'equip de govern ha parlat molt del concepte de transversalitat, però en l'índex del document del PAM no existeix aquest concepte. S'atreviria a dir que tot són estructures de fa vint anys, és a dir, del començament dels ajuntaments democràtics. Projectes, regidoria per regidoria, és a dir, Joventut, Sanitat, Esports, Solidaritat i Cooperació. L'equip de govern li ha posat un títol que queda molt bé "Manresa, ciutat per a totes les persones" i a ell ja li està bé, però i el final?, i el desenvolupament? no hi ha hagut la transversalitat. Potser ha mancat imaginació i deuen tenir part de culpa per no haver sabut vendre el que deien.

Pel que fa a la qüestió de la visió estratègica, és l'equip de govern qui ho diu: "*... incorpora una visió més estratègica a llarg termini per a la transformació de Manresa...*" i torna a dir: "*... de totes les línies estratègiques se'n deriven objectius i compromisos concrets d'acció, que impliquen serveis públics o bé inversions...*". Aquests fragments són extrets del text del PAM.

L'alcalde intervé i diu que, sense ànim de rèplica, sinó com a una persona que creu en el PAM com la resta de membres de l'equip de govern, vol manifestar que l'equip de govern té un alt grau de satisfacció respecte el PAM, però això no significa el mateix que tenir un alt grau de complaença. L'equip de govern també té una visió crítica respecte el PAM.

Probablement li agradaria que hi haguessin participat més persones, però, si es compara el percentatge de participació que hi ha hagut a Manresa amb el de Barcelona, respecte el mateix projecte, es veurà que el primer és superior al segon.

Malgrat tot, això no és un inici, sinó un procés, que no s'acaba, respecte el qual cal continuar treballant.

És cert que a tots els agradaria que hi haguessin més persones presents a la Sala, i no només avui durant el debat del PAM, sinó en tots els Plens, com quan s'aproven operacions com el projecte universitari, que, sense entrar a discutir que

es tracta d'un projecte de consens no tan sols polític, sinó també de la ciutat, fa una aposta de 1.300 i 1.400 milions de pessetes a la ciutat.

La gent posa la ràdio i llegeix el diari, sense que això sigui un tema mediàtic, sinó que, senzillament, els mitjans de comunicació estan per informar i ho fan de la manera que consideren més oportuna.

Més enllà d'això, l'equip de govern creu que els tres objectius del PAM s'han acomplert. El compliment serà efectiu quan estigui definitivament tot fet; és a dir, els desitjos, que també es podrien anomenar continguts. Hi ha gent que té desitjos, però de vegades no sap quins són els desitjos per a la seva ciutat. L'equip de govern té desitjos per a la seva ciutat, que omple de continguts, i això és important. No vol que s'interpretin aquestes paraules com a una acusació a ningú. Portar una ciutat no és tan sols portar-la endavant, sinó convertir el que es desitja en realitat, i per aconseguir-ho el primer que cal fer és saber clarament quines són les línies estratègiques.

Respecte el termini i la prioritització, ha de dir que en cada Pressupost es discutirà el PAM, depenent de l'evolució econòmica, perquè la caixa és la que és. S'analitzarà en aquell moment el grau de compliment de l'exercici corresponent.

Per això, insisteix, el grau de satisfacció és alt, però no és una complaença total i absoluta.

Agraeix a tots els presents el debat, la participació i el grau de comunicació que hi ha hagut durant el debat del PAM. És obligació de l'equip de govern manifestar-ho així, més enllà del resultat de la votació i de l'opinió que en tingui cadascú.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 vots negatius (8 GMCIU i 2 GMPP).

3.1.4 DICTAMEN CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 16/2000, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del dictamen conjunt de l'alcalde i del regidor delegat d'Hisenda, del dia 12 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Essent necessari realitzar despeses per atendre diverses obligacions municipals que no poden demorar-se fins l'exercici del 2001, i no sent suficient el crèdit consignat al Pressupost Municipal vigent, l'Alcalde que subscriu ha considerat convenient ordenar la incoació d'un expedient de suplement de crèdit, a fi i efecte d'habilitar el crèdit pressupostari necessari per fer front a les despeses esmentades.

Confeccionat el corresponent expedient de suplement de crèdit degudament informat per la Intervenció municipal d'aquest Ajuntament.

Per tot això, es proposa al del Ple de la Corporació, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Autoritzar la concessió de suplementos de crèdit amb càrrec a recursos generats per majors ingressos i per baixes de crèdits de despeses d'altres partides del Pressupost Municipal vigent no compromeses reduïbles sense pertorbació del servei respectiu, per finançar els costos necessaris per atendre diverses obligacions que no es poden demorar fins a l'exercici del 2001.

Segon.- Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 16/2000 dins el Pressupost Municipal vigent, amb especificació de les partides pressupostàries que es modifiquen, en la forma que es detalla a l'annex únic a aquest Dictamen.

Tercer.- De conformitat amb allò que disposa l'article 158, en relació amb el 150, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, l'expedient 16/2000 s'exposarà al públic, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província, per quinze dies, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant el Ple, i es considerarà aprovat definitivament si durant el termini esmentat no s'haguessin presentat reclamacions."

El senyor Teixeira i Macipe explica que aquest expedient de modificació de crèdits ve motivat fonamentalment pel registre pressupostari de l'IVA generat en l'alienació, mitjançant subhasta pública de la parcel·la número 158 i de la nau industrial del polígon de Bufalvent edificada sobre aquesta.

El percentatge és del 16 per 100 sobre 86 milions de pessetes, que dona com a resultat 13,7 milions de pessetes. Aquest import s'anota com a Majors Ingressos i, simultàniament, com a més despesa en Administració Financera, consignant així l'IVA que haurà de ser ingressat posteriorment.

Aprofitant el mateix expedient, del servei d'Acció Ciutadana, per a la realització de l'Aula de Teatre i la preparació de diverses exposicions, es reclassifiquen dues partides per un total d'1,6 milions de pessetes.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 9 abstencions (8 GMCIU i 1 GMPP - Sra. Carina Rius).

3.2 ÀREA DE SERVEIS CENTRALS I PROMOCIÓ ECONÒMICA

3.2.1 APROVAR EL PROJECTE DE SENYALITZACIÓ COMERCIAL A CEL OBERT IDENTIFICAT AMB LA MARCA "MANRESACOMERCIAL", SOL·LICITAR A LA DIRECCIÓ GENERAL DE COMERÇ LA UTILITZACIÓ DEL PICTOGRAMA D'IDENTIFICACIÓ I SOL·LICITAR AL CONSORCI DE PROMOCIÓ COMERCIAL DE CATALUNYA UNA SUBVENCIÓ DE 3.410.400 PTA CORRESPONENT AL 50%.

El secretari dona compte del dictamen conjunt del president de la Comissió Informativa de Serveis Centrals i Promoció Econòmica i del regidor delegat de Promoció Econòmica, del dia 10 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que l'Ajuntament de Manresa, juntament amb les associacions de comerciants i altres institucions econòmiques, està desenvolupant un Programa

de Dinamització del Centre Comercial Urbà de la ciutat, amb l'objectiu de millorar la competitivitat del sector comercial localitzat en un àmbit territorial del centre de la ciutat i augmentar la seva capacitat d'atractivitat.

Atès que, com a mesura complementària del Programa de Dinamització, resulta necessari desenvolupar un projecte de senyalització del centre comercial que constitueix l'àmbit territorial del Programa, amb la finalitat d'identificar i delimitar el centre comercial, informar sobre l'oferta comercial i serveis existents, difondre una marca comuna, i informar als clients potencials de les possibilitats d'accedir-hi amb cotxe, orientant l'accés als aparcaments existents. El projecte elaborat s'ajusta al Manual de senyalització dels centres comercials a cel obert elaborat pel Departament d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya.

Atès que la resolució del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya de 23 de juny de 2000, obra convocatòria de concessió d'ajuts a la senyalització dels centres comercials urbans a cel obert. De conformitat amb la Base setena de l'esmentada Resolució, un dels requisits per accedir als ajuts es disposar d'un projecte de senyalització degudament aprovat pel Ple de la Corporació Municipal.

El President de la Comissió de Serveis Centrals i Promoció Econòmica, a proposta del Regidor Delegat de Promoció Econòmica, proposa al Ple de la Corporació Municipal l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Aprovar el Projecte de senyalització comercial del centre comercial a cel obert objecte del Programa de Dinamització i identificat amb la marca "Manresacomercial", amb un pressupost total de 6.820.800 PTA, equivalents a 40.993,8 EUROS.

Segon.- Sol·licitar de la Direcció General de Comerç la utilització del pictograma d'identificació dels centres comercials a cel obert, que consta en la guia de senyalització.

Tercer.- Sol·licitar al Consorci de Promoció Comercial de Catalunya una subvenció de 3.410.400 PTA, equivalents a 20.496,9 EUROS, corresponent al 50 % del cost del projecte."

El senyor Camprubí i Duocastella explica que es tracta d'un projecte de senyalització del centre comercial a cel obert amb la marca "Manresacomercial", amb els objectius de difondre l'existència del centre comercial a cel obert amb una imatge comuna i amb uns serveis que s'ofereixen conjuntament a partir del Pla de Dinamització Comercial; dirigir i orientar els compradors potencials a les zones d'interès comercial; informar i orientar cap als aparcaments existents; promoure la mobilitat dels consumidors per tota l'àrea delimitada del Pla de Dinamització Comercial; i difondre la imatge de "Manresacomercial".

El projecte sorgeix de les prioritzacions d'accions que s'han realitzat a través de les associacions de botiguers i comerciants i l'Ajuntament de Manresa. És una mesura complementària al Pla de Dinamització Comercial, i el projecte s'ajusta al Manual de Senyalització de Centres Comercials a Cels Oberts, del Departament d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya.

Aquest projecte es presenta d'acord amb la base setena de la convocatòria d'ajuts per realitzar projectes de senyalització, i, per tant, s'ha de sotmetre a l'aprovació del Ple el dictamen que proposa sol.licitar al Consorci de Promoció Comercial de Catalunya una subvenció de 3.410.400 pessetes, que correspon al 50 per 100 del cost del projecte.

El projecte de senyalització inclou la instal.lació de 13 monòlits amb informació de les ofertes i els serveis del centre comercial, i una trentena de banderoles amb suport metàl.lic, que faciliten l'accés als aparcaments del centre comercial urbà.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que el GMCIU votarà afirmativament el dictamen, però voldria preguntar si el projecte té el vistiplau d'alguna associació de botiguers, de la Cambra o de la UBIC, o bé si l'han fet els tècnics de l'Ajuntament?

El senyor Camprubí i Duocastella respon que el pressupost d'aquest any preveu un projecte de senyalització, però no concreta el tipus d'accions.

Per això, abans d'elaborar el projecte, es va preguntar a les associacions de botiguers quina era la seva prioritat respecte a la senyalització, ja que es poden senyalitzar diferents coses: els aparcaments, les botigues, monòlits, o simplement banderoles. La priorització marcada pels botiguers va ser la de senyalitzar els accessos als aparcaments i els monòlits de delimitació de l'àrea comercial.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels membres presents.

4. ÀREA D'URBANISME, MEDI AMBIENT I VIA PÚBLICA

4.1 REGIDORIA DELEGADA DE MEDI AMBIENT

4.1.1 RECONÈIXER UN CRÈDIT EXTRAJUDICIAL A FAVOR DE FIRA DE MANRESA, EN CONCEPTE DE LLOGUER DE STAND DE LA FIRA ECOVIURE'00, PER IMPORT DE 649.420 PTA.

El secretari dóna compte del dictamen conjunt de la regidora delegada de Medi Ambient i del regidor delegat d'Hisenda, del dia 19 de maig del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que s'han devengat obligacions a càrrec d'aquest Ajuntament que per diverses causes no han estat reconegudes ni liquidades.

En conseqüència d'això i de conformitat amb els informes tècnic i jurídic que s'adjunten, el president de la Comissió Informativa d'Urbanisme i el President de la Comissió Informativa d'Hisenda, proposen al Ple l'adopció del següent:

ACORD

Reconèixer a l'emparament d'allò que disposa l'article 23.1 e) del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, 144 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre i 60.2 del Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril, un crèdit extrajudicial a favor del creditor que a continuació es relaciona pel deute acreditat i informat pel responsable del servei.

CREDITOR

FIRA DE MANRESA. FUNDACIÓ PRIVADA

NIF G-61185815

Domicili: Polígon Industrial Els dolors s/n Palau Firal Ap. Correus 559 Manresa

CONCEPTE

LLOGUER DE STAND DE LA FIRA ECOVIURE'00

IMPORT

606.935 + 7% I.V.A = 649.420"

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels membres presents.

4.1.2 APROVAR LA MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS DE L'ASSOCIACIÓ XARXA DE CIUTATS I POBLES CAP A LA SOSTENIBILITAT, CONSISTENT EN L'AMPLIACIÓ D'UN A DOS VICEPRESIDENTS I CREACIÓ DE LA FIGURA DE LA DELEGACIÓ DEL VOT.

El secretari dóna compte del dictamen de la regidora delegada de Medi Ambient, del dia 21 de juny del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que per acord del Ple de la Corporació del dia 20 d'octubre de 1997 es va aprovar manifestar la voluntat de l'Ajuntament de Manresa de formar part de l'Associació XARXA DE CIUTATS I POBLES CAP A LA SOSTENIBILITAT, així com els seus estatuts.

Vist l'ofici tramès per la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, adjuntant l'acta de la darrera assemblea general, celebrada el dia 14 d'abril a Granollers, en la qual es va aprovar la modificació dels estatuts, que precisa de la ratificació plenària dels ens locals integrants de la Xarxa.

Atès que els acords adoptats en la citada Assemblea van consistir en l'aprovació inicial de determinades modificacions dels Estatuts de l'Associació citada, sotmetre la modificació a informació pública i condicionar l'efectivitat de la modificació a la ratificació per part de cadascuna de les entitats que formen part de la Xarxa, acords que s'han publicat al BOP número 127, de 27-5-2000 i al DOGC número 3152, de 1-6-2000.

Atès que les modificacions estatutàries consisteixen, bàsicament, en l'ampliació d'un a dos Vice-presidents, motivada per la diversitat de les activitats que la Xarxa haurà de desenvolupar en els propers exercicis, i en la inclusió de la figura de la delegació de vot, en cas d'absència d'un membre de l'Assemblea General.

Atès que el procediment d'aprovació i modificació dels citats estatuts s'ha de subjectar al que disposa l'article 15.1 i 15.2 del Decret 110/1996, de 2 d'abril, pel qual es regula el règim de les organitzacions associatives dels ens locals de Catalunya i el registre corresponent, que disposa que el ple dels ens locals haurà d'adoptar l'acord de modificació dels estatuts, que s'entendrà com una ratificació de l'aprovació realitzada per l'Assemblea General de l'Associació.

Atès el que disposa l'article 22.2.q) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i el punt primer del Decret d'Alcaldia del dia 20 de juliol de 1999, la regidora delegada de Medi Ambient, de conformitat amb el parer majoritari dels membres que componen la Comissió Informativa i de control d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública, proposa que el Ple de la Corporació adopti els següents

ACORDS

APROVAR la modificació dels Estatuts de l'Associació XARXA DE CIUTATS I POBLES CAP A LA SOSTENIBILITAT i, per tant, ratificar l'acord adoptat per l'Assemblea General de la citada Associació, en sessió celebrada el dia 14 d'abril de 2000, d'aprovació inicial de l'esmentada modificació, consistent en l'ampliació d'un a dos Vice-presidents i en la creació de la figura de la delegació del vot (articles 6, 11, 12.2 i 17.2 dels Estatuts aprovats per acord plenari del dia 20 d'octubre de 1997)."

La senyora Selga i Brunet pren la paraula i explica que aquest dictamen és conseqüència de l'aprovació de dues modificacions dels Estatuts en l'assemblea general de la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, celebrada el dia 14 d'abril a Granollers.

Els Estatuts es van aprovar pel Ple de la Corporació el dia 20 d'octubre de 1997, per això, el Ple de la Corporació ha d'aprovar també la seva modificació.

Les modificacions consisteixen en l'ampliació d'un a dos vicepresidents i en la creació de la figura de la delegació del vot, per la dificultat que hi ha de vegades per aconseguir l'assistència de tots els representants de l'Assemblea General de la Xarxa. Es preveu, doncs, la possibilitat del vot delegat.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que en la documentació de què disposa troba a faltar la relació annexa des assistents a l'Assemblea, i li hauria agradat veure-la.

Al marge d'això, voldria fer la reflexió següent: està molt bé que l'Ajuntament s'addereixi a la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, però ha quedat una mica distret quan ha observat que la primera assemblea es va celebrar el 15 de juliol de 1998 i la segona el 14 d'abril del 2000, ja que això significa que durant dos anys no s'ha celebrat cap assemblea. Ignora si els Estatuts permeten que es produeixi aquesta circumstància, perquè no es trobessin en un d'aquells casos en què queda molt maco muntar la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, com passa de vegades quan algunes Administració s'hi recreen i llavors no s'hi treballa.

Per tant, insisteix, el GMCIU votarà afirmativament, però li agradaria que això tingués realment una utilitat.

També ha observat a l'acta de la segona assemblea que, dins de l'apartat de Projectes desenvolupats, es fa referència a la Via Verda de la Sèquia de Manresa, respecte a la qual cosa li agradaria tenir algun dia una mica d'informació sobre l'aportació de Manresa en aquest projecte i en quina situació es troba.

La senyora Selga i Brunet respon que l'assemblea constitutiva de la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat es va celebrar a Manresa l'any 1997, i la darrera assemblea es va celebrar al 1998. Posteriorment, es va entrar en el termini corresponent a la constitució dels ajuntaments al 1999, cada un dels quals havia de nomenar els seus representants. També es va dur a terme la constitució de la Diputació, que és l'entitat convocant, per tant, es va entrar en un altre procés. En conseqüència, per una qüestió de terminis, es va arribar a l'any 2000.

Reglamentàriament, creu recordar que la celebració de l'assemblea s'ha de fer cada any.

Respecte a la qüestió plantejada pel senyor de Puig sobre el projecte Via Verda, pren nota i li passarà al representant del GMCIU la informació corresponent al projecte, que és un projecte emblemàtic de la Xarxa.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 24 membres presents i, per tant, amb el quòrum que determina l'article 47.3. h) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i l'article 112.3.j) de la Llei 8/1987, de 15 d'abril.

4.1.3 RATIFICAR EL REGLAMENT INTERN DE FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ MIXTA DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT (COMISSIÓ 21).

El secretari dóna compte del dictamen de la regidora delegada de Medi Ambient, del dia 4 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que per acord plenari del dia 21 d'abril de 1997 es va aprovar la constitució de la COMISSIÓ MIXTA DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT, i

en sessió de la pròpia comissió, celebrada el dia 16 d'abril de 1998 es va aprovar el seu Reglament de funcionament intern.

Atès que la Comissió Mixta citada, en sessió del dia 4 de juliol d'enguany ha aprovat una modificació del seu reglament intern que consisteix en la nova redacció de l'article 5è, i que recull el canvi de president, la incorporació d'un nom membre, la substitució d'un dels tècnics municipals i el sistema de designació del secretari de la pròpia comissió.

Atès que, alhora d'aprovar-se la modificació esmentada, la Comissió Mixta ha aprovat també el text refós del Reglament, incloent-hi el nou redactat de l'article 5è.

Atès que l'article 20.4 del Reglament municipal de participació ciutadana disposa que els reglaments interns d'aquest tipus d'òrgans precisaran de la ratificació del ple de la Corporació, que cal entendre necessària també quan són modificats.

Atès el que disposa l'article 22.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, l'article 28.d) del ROM i el punt primer del Decret d'Alcaldia del dia 20 de juliol de 1999, la regidora delegada de Medi Ambient, de conformitat amb el parer majoritari dels membres que componen la Comissió Informativa i de Control d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública, proposa que el Ple de la Corporació adopti el següent

ACORD

RATIFICAR el Reglament intern de funcionament de la COMISSIÓ MIXTA DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT (COMISSIÓ 21), el text refós del qual s'ha aprovat en sessió de la citada Comissió del dia 4 de juliol d'enguany, amb la incorporació de la modificació de l'article 5 del text anteriorment aprovat."

La senyora Selga i Brunet explica que el dictamen proposa la ratificació del Reglament intern de funcionament de la Comissió Mixta de Medi Ambient i Sostenibilitat, que es va aprovar en la darrera reunió d'aquesta Comissió.

Aquest Reglament s'havia aprovat prèviament en la sessió del 16 d'abril, però encara no s'havia aprovat pel Ple de la Corporació el canvi de l'antic regidor a la nova regidora.

Per tant, s'ha aprofitat per redactar de manera diferent el punt 5 del Reglament i es preveu la incorporació de la Junta de la Sèquia, com a nou membre. També s'estableix que, en lloc del cap del subservei d'Urbanisme, hi hagi un arquitecte de Planejament, i també es preveu que el regidor de Medi Ambient sigui el president de la Comissió Mixta.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels membres presents.

5. ÀREA DE SERVEIS D'ACCIÓ CIUTADANA

5.1 REGIDORIA DELEGADA DE CULTURA

5.1.1 APROVAR LA DESPESA I EL PAGAMENT DE 5.000.000 PTA A FAVOR DEL CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA, EN CONCEPTE DE PRIMERA PART DE LA QUOTA COM A MEMBRE CONSORCIAT PER A L'ANY 2000.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat de Cultura, del dia 8 de juny del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que aquest ajuntament, per acord del Ple de la Corporació Municipal de data 18 de maig de 1988 va acordar integrar-se, com a membre de ple dret, al Consorci per a la Normalització Lingüística.

Atès que l'article 22.a dels estatuts que el regulen estableixen que la Generalitat aportarà un 65% de les necessitats financeres al consorci, i que l'aportació dels altres ens consorciats cobreix el 35% restant.

Atès que la quota a pagar per aquest Ajuntament com a membre consorciat al Consorci per a la Normalització Lingüística (CIF Q-5856172-A) durant l'any 2000 és de 9.609.776'- PTA, corresponent al 35% del pressupost del Centre de Normalització Lingüística de Manresa, que és de 27.456.504'-PTA.

Atès que l'article 14 del Reglament del Consorci per a la Normalització lingüística estableix que les aportacions dels membres del Consorci s'han de fer de conformitat amb el que disposa l'article 22 dels Estatuts, i que la poden fer efectiva en un, dos o tres pagaments anuals.

És pel que, el Regidor de Cultura, proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent:

ACORD

PRIMER.- ACORDAR la despesa de 5.000.000'- PTA (cinc milions) consistents en la primera part de la quota com a membre consorciat del Consorci per a la Normalització Lingüística, corresponent a la part proporcional del 35% del pressupost per al present any 2000 del Centre de Normalització Lingüística de Manresa, que s'adjunta a l'expedient.

SEGON.- APROVAR el pagament de la quantitat esmentada en el punt anterior al Consorci per a la Normalització Lingüística, amb CIF núm. Q-5856172-A), i domicili fiscal al carrer Pau Clarís, 162, 1r 1^a de Barcelona."

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels membres presents.

5.1.2 APROVAR EL CONVENI DE COL.LABORACIÓ AMB LA FUNDACIÓ MUSEU DE LA TÈCNICA, PER A LA REALITZACIÓ D'OBRES D'ADEQUACIÓ DE LES SALES D'EXPOSICIONS DE L'EDIFICI DELS DIPÒSITS VELLS.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat de Cultura, del dia 26 de juny del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que la Fundació Museu de la Tècnica, com a òrgan gestor del Museu de la Tècnica de Manresa, té els objectius del foment i desenvolupament de la cultura de la tècnica i la promoció i divulgació de qüestions relatives al procés d'industrialització, així com oferir una exposició permanent del món del treball a través de la tècnica.

Atès que aquests objectius els porta a terme dins el local conegut com dels Dipòsits Vells, amb la destinació d'algunes de les seves sales a aquesta finalitat.

Atès que aquestes sales són insuficients per a donar cabuda a tot el material que s'hauria d'exposar, així com també la necessitat d'adequar les sales actuals per a dotar el Museu de les instal·lacions adients i necessàries.

Atès que l'Ajuntament de Manresa té interès en col·laborar amb la Fundació Museu de la Tècnica per a la realització d'aquestes obres de millora i adequació de les sales esmentades.

Atès el que disposen els articles 25.2.m. de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local; 63.2.n. de la Llei 8/87, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya i 38 de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.

És pel que, el Tinent d'Alcalde-Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, proposa al Ple de la Corporació, l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Aprovar el Conveni de col·laboració a signar entre l'Ajuntament de Manresa i la Fundació Museu de la Tècnica per a la realització de les obres necessàries per a l'adequació de les sales d'exposicions de l'edifici dels Dipòsits Vells.

Segon.- Facultar a l'Il.lm. Sr. Alcalde-President per a la signatura de la documentació necessària per a portar a terme aquest acord en tots els seus punts."

El senyor Fontdevila i Subirana pren la paraula i explica que es tracta d'un acord entre la Fundació Museu de la Tècnica i l'Ajuntament de Manresa, per avançar en la reforma d'aquest Museu, situat a la carretera de Santpedor. D'ençà de la seva inauguració, aquest Museu està inacabat i el seu apartat museogràfic encara requereix molts diners per poder-lo tirar endavant. Per aquest motiu, i tenint en compte que sovint la recerca ha estat infructuosa, l'Ajuntament està pendent de compromisos amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, però el finançament és molt limitat, la Fundació del

Museu de la Tècnica, a la que pertany aquest Ajuntament, es va plantejar la necessitat d'accelerar una inversió que modifiqués l'espai de recepció, la primera sala del Museu i avançar amb la segona sala, on ja hi ha elements per fer un Museu, sobretot de la cinèria.

Però, per poder avançar decididament, semblava bo arribar a fer una aportació del voltant dels 13 milions de pessetes al llarg d'un quadrienni, amb la voluntat que el Museu de la Tècnica, posteriorment, adopti la decisió de capitalitzar-ho en un crèdit, per poder dur a terme unes obres que suposin algunes modificacions més accelerades de l'àmbit del Museu. Sobretot perquè, si més no, aquelles funcions que ha estat realitzant fins a avui, molt sovint d'acollida, i també pel que fa a l'àmbit de la cinèria, puguin continuar a un ritme més ràpid que el que ha existit fins ara.

La Fundació del Museu té l'ànima en el seu secretari, que és el senyor Josep Alabern i està convençut que amb aquesta aportació hi haurà una gestió molt encertada dels recursos econòmics, la qual cosa suposarà un pas més per a la millora d'aquesta oferta en el Patrimoni industrial, com ho és el Museu de la Tècnica. Durant aquest any 2000 hi ha convocades algunes sessions importants sobre arqueologia industrial.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que li agradaria que, dins dels possibles, a través d'alguna comissió o del departament d'Acció Ciutadana, se li facilités una mica d'informació respecte el projecte, donat que és l'Administració qui finalment ha d'aportar els diners necessaris.

Per altra banda, ha vist l'informe d'Intervenció, en el que li ha semblat que es deia que hi ha diners per a aquest any, però, tenint en compte que hi ha una plurianualitat, i, per tant, l'Ajuntament contreu un compromís per als propers tres anys, no ha vist que aquesta circumstància també estigui informada per Intervenció.

El senyor Fontdevila i Subirana respon que, efectivament, per a aquest any només hi ha una consignació de quatre milions de pessetes i, per això, es va fer una consignació plurianual, que l'equip de govern volia sotmetre al Ple de la Corporació, ja que es tractava d'un compromís que afectaria als propers Pressupostos.

Ignora si hi ha algun informe contrari, i amb el compromís d'aquest acord l'equip de govern compromet tres milions de pessetes cada any durant els propers tres anys.

El senyor de Puig i Viladrich diu que la seva pregunta és si cal l'elaboració d'un informe tenint en compte l'existència d'una plurianualitat. Si no ha de ser així, perquè l'informe del secretari és favorable, es dona per contestat.

L'alcalde diu que entén perfectament la pregunta del senyor de Puig, però cal tenir en compte que les plurianualitats en els convenis de vegades existeixen i de vegades no. Per exemple, en el conveni que se signarà amb la Seu no n'hi ha. Un altra cosa és que en operacions d'inversió de dos o tres anys és

absolutament necessària legalment l'existència de plurianualitats, però en aquest conveni, com també en el que es va signar amb la muntanya de Montserrat a 25 anys no s'ha fet plurianualitat.

De totes maneres, entén perfectament la pregunta, que és absolutament correcta.

Hi ha consignació per a aquest any i l'Ajuntament s'obliga per als Pressupostos dels tres propers anys.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels membres presents.

5.2 REGIDORIA DELEGADA D'ENSENYAMENT I SERVEIS SOCIALS

5.2.1 INTEGRAR-SE COM A MEMBRE DE PLE DRET AL CONSORCI "PANGEA-ARCO MEDITERRÀNEO", PER A LA COOPERACIÓ INTERCOMUNITÀRIA, APROVAR INICIALMENT ELS ESTATUTS I SOTMETRE'LS A INFORMACIÓ PÚBLICA.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat de Serveis Socials, del dia 7 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Ateses les noves corrents migratòries sorgides a finals del segle XX que responen, entre altres factors, a les importants demandes de treball generades per la globalització econòmica i que impliquen la mobilitat i flexibilitat de tots els factors productius.

Atès que el nostre territori s'ha convertit en lloc de recepció d'immigrants procedents de països extracomunitaris, havent-se convertit en un fenomen estructural degut a l'assentament definitiu al nostre país d'aquests col·lectius, els quals s'han de contemplar com a ciutadans que s'incorporen de forma plena a la nostra societat, amb tots els drets i deures reconeguts a les lleis.

Atès que és a l'àmbit local on es manifesten i concreten les condicions bàsiques que han de fer possible la integració social dels immigrants: regularització administrativa, inserció i recalificació laboral, allotjament, educació, sanitat, reagrupament familiar, cultural.

Atès que les Administracions públiques i Entitats no governamentals promotores del Consorci "Pangea-Arco Mediterráneo", compartint totes elles un espai físic comú a la Conca del Mediterrani, són conscients de la importància que ha adquirit aquesta problemàtica.

Atès que l'Ajuntament de Manresa té la més ferma voluntat de prosseguir treballant, de forma unida i coordinada, a favor de la integració social i laboral dels immigrants per tal d'assolir una societat oberta i plural en la que es faci realitat el principi d'igualtat d'oportunitats per a tots.

Atès el que disposen els articles 110 del Reial Decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel que s'aprova el text refós de les disposicions vigents en matèria de Règim local; article 87 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local; articles 37 a 40 del Decret de 17 de juny de 1955, pel qual

s'aprova el reglament de Serveis de les entitats locals, d'aplicació supletòria a Catalunya respecte el Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'Obres, Activitats i Serveis de les entitats locals i el que s'estableix a la Llei Orgànica 4/2000 sobre «drets i llibertats dels estrangers i la seva integració social», atribueix a les entitats locals àmplies potestats i un paper central en els processos d'inserció social dels immigrants estrangers, podent-se, a tal efecte i, en virtut de l'esmentada normativa, procedir-se a constituir consorcis que persegueixin aquesta finalitat.

Per tot això, el Regidor de Serveis Socials i Ensenyament proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents:

ACORDS

PRIMER.- Integrar-se, com a membre de ple dret, al consorci denominat "Pangea-Arco Mediterráneo", per a la cooperació intercomunitària, en les condicions establertes al seus Estatuts reguladors i d'acord a la normativa esmentada.

SEGON.- Aprovar inicialment els Estatuts que regeixen l'esmentat Consorci, els quals consten d'un total de 34 articles i una disposició addicional, i que s'incorporen a aquest dictamen.

TERCER.- Sotmetre a informació pública els Estatuts i expedient tramitat pel termini de 30 dies per a la presentació de reclamacions i suggeriments. En cas de no produir-se, durant l'esmentat període, cap tipus de reclamació, s'entendran definitivament aprovats pel Ple d'aquesta Corporació."

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i explica que un conjunt d'entitats i institucions vinculades al món local, situades en la ribera espanyola de la Mediterrània, han iniciat processos de col.laboració per afavorir tot el que fa referència a les polítiques d'integració dels immigrants.

En concret, aquest conjunt d'entitats planteja la creació d'un consorci anomenat Pangea-Arco Mediterráneo, per impulsar i potenciar la cooperació intermunicipal i interterritorial, a fi d'establir objectius i criteris comuns d'actuació en tot el que fa referència a les polítiques d'integració dels immigrants i, entre altres objectius, també es planteja la possibilitat de configurar una agrupació per al desenvolupament en la línia de les necessitats que plantegen les actuals iniciatives comunitàries especialment l'EQUAL, per obtenir recursos destinats a la integració dels immigrants.

Els ajuntaments o institucions que estan treballant en aquest tema són bàsicament de la zona del sud-est espanyol, i del llevant. A Catalunya, hi ha en aquest moment el compromís de l'Ajuntament de Manresa, i s'està treballant també amb altres ajuntaments de Catalunya i de les Illes Balears, amb la idea de configurar un bloc potent d'entitats de tota l'àrea mediterrània, que apareguin com a interlocutors en el tema de la immigració.

Considera que això pot afavorir el desenvolupament del Pla Integral d'Immigració, que va aprovar el Ple de la Corporació i, per això, demana el vot afirmatiu.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que el conveni adjunt al dictamen està redactat en castellà. Tenint en compte que hi ha els Països Catalans i les Illes Balears, suposa que tots estaran d'acord amb la possibilitat de poder signar el conveni en el seu dia en llengua catalana.

El senyor Mora i Villamate respon que ja va comentar personalment que, per qüestions operatives, és complicat poder portar al Ple el text traduït en llengua catalana. Tenint en compte, tal com ha dit el senyor de Puig, que una part important dels òrgans que hi participen pertanyen al territori de parla catalana, espera que es redacti una versió en català.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels membres presents.

5.3 REGIDORIA DELEGADA DE SANITAT

5.3.1 DECLARAR LA CADUCITAT DEL DRET FUNERARI SOBRE DIVERSOS NÍNXOLS COM A CONSEQÜÈNCIA DEL SEU ABANDONAMENT, DECLARAR LA REVERSIÓ A FAVOR DE L'AJUNTAMENT I ORDENAR EL TRASLLAT DE LES RESTES A LA FOSSA COMUNA.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat de Sanitat, del dia 5 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Atès que per Decrets del Regidor Delegat de Sanitat s'han incoat diversos expedients per a procedir a declarar abandonades determinades sepultures del Cementiri municipal, a l'empara del que s'estableix a l'article 39, en relació amb l'art. 38 b) del Reglament del Cementiri municipal i policia sanitario-mortuòria de l'Ajuntament de Manresa.

Atès que els expedients han estat exposats al públic, i que no s'ha presentat cap tipus de reclamació respecte a la titularitat dels nínxols objecte dels expedients, circumstància que s'acredita degudament als expedients.

Atès que s'ha vist la conveniència de procedir a recuperar les sepultures abandonades existents al Cementiri Municipal, per tal de poder incrementar l'oferta per a cobrir les necessitats que es produeixen en motiu d'enterraments a la nostra ciutat.

Atès que l'article 38 del RCM faculta a l'Administració per a procedir a declarar la caducitat de les concessions de dret funerari, el que comporta la reversió automàtica d'aquests drets a l'Ajuntament, en acompliment del que es disposa a l'art. 41.2.

Atès que l'art. 41.1) del RCM disposa que l'Ajuntament de Manresa no podrà concedir nous drets a favor de tercers, sobre nínxols que continguin restes d'inhumacions anteriors, fins el moment en que estiguin buits per trasllat de les mateixes o dipòsit a la fossa comuna.

És pel que, el Regidor-Delegat de Sanitat, proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- DECLARAR la caducitat del dret funerari sobre els nínxols que consten a l'annex-1 que s'adjunta a l'expedient, com a conseqüència del seu abandonament, després d'haver-se instruït els expedients administratius que s'estableix a l'art. 39, en relació amb l'art. 38.b del Reglament del Cementiri Municipal i Policia Sanitario-Mortuòria.

SEGON.- DECLARAR la reversió a favor de l'Ajuntament de Manresa de les sepultures que són objecte de la declaració de caducitat del punt anterior.

TERCER.- ORDENAR el trasllat de les restes existents en aquestes sepultures a la fossa comuna."

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels membres presents.

6. ÀREA D'HISENDA

6.1 ESTIMAR LA SOL·LICITUD DE BONIFICACIÓ DEL 50% EN L'IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS I OBRES, PRESENTADA PER LA SRA. DOLORS COSTA TORRUELLA.

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda, del dia 8 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Vistes les sol·licituds de bonificació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres a l'empara de l'article 4-bis de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost, que s'especifiquen :

Sol·licitant: DOLORS COSTA TORRUELLA
Expedient: COM/019400 – ICB/000056

Descripció obres: Realitzar treballs de pintat i millora de façana principal al C/. Bailèn, 26.

Benefici fiscal sol·licitat: 50 % de la quota, a l'empara de l'apartat 2 de l'article 4-bis de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Vist l'informe emès pel Cap dels Serveis Financers.

Atès que l'apartat 2 del mateix article disposa que gaudiran d'una bonificació del 50 % en la quota de l'impost les obres de millora o rehabilitació de façanes en qualsevol altre indret del terme municipal, no comprés en la lletra b) de l'apartat 1.

Atès que pels tècnics competents del Servei Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública s'han informat favorablement les sol·licituds, per reunir els requisits establerts a l'article 4-bis esmentat.

Atès que les sol·licituds s'han realitzat simultàniament amb la sol·licitud de la llicència corresponent, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 4-bis de l'ordenança reguladora de l'impost.

Atès que no s'estableix cap limitació en l'atorgament de la bonificació derivada de la situació urbanística de les finques, sempre que es compleixin els requisits relatius a la naturalesa de les obres i a la ubicació dels immobles on es realitzen.

El President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al ple de la Corporació Municipal l'adopció de l'acord següent:

Estimar la sol·licitud i concedir les bonificacions en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres que s'especifiquen:

Sol·licitant: DOLORS COSTA TORRUELLA

Expedient: COM/019400 – ICB/000056

Descripció obres: Realitzar treballs de pintat i millora de façana principal al C/. Bailèn, 26.

Benefici fiscal concedit: 50 % de la quota, a l'empara de l'apartat 2 de l'article 4-bis de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost."

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels membres presents.

6.2 ESTIMAR DIVERSES SOL·LICITUDS DE BONIFICACIÓ DEL 95% EN L'IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS I OBRES.

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda, del dia 8 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Vistes les sol·licituds de bonificació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres a l'empara de l'article 4-bis de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost, que s'especifiquen:

Sol·licitant: JOSEP ARMENGOL TATJÉ, en representació de FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, S.A.

Expedient: OMA/004000 - ICB/000029

Descripció obres: Rehabilitació d'edifici d'habitatges entre mitgeres al C/. Tahonas, 18.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ELISA BARRULL RIBALTA, en representació de NOUNAT DEL BAGES, SL

Expedient: OBM/008000 - ICB/000055

Descripció obres: Reforma del local de planta baixa i altell al C/. Nou, 21-23.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Vist l'informe emès pel Cap dels Serveis Financers.

Atès que l'article 4-bis, apartat 1, lletra b de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost disposa que gaudiran d'una bonificació el 95 % de la quota de l'impost les construccions, instal·lacions i obres de reforma, reparació i rehabilitació d'immobles o de millora i rehabilitació de façanes del Barri Antic, delimitat al plànol que constitueix l'annex núm. 1 de l'ordenança reguladora de l'impost.

Atès que pels tècnics competents del Servei Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública s'han informat favorablement les sol·licituds, per reunir els requisits establerts a l'article 4-bis esmentat.

Atès que les sol·licituds s'han realitzat simultàniament amb la sol·licitud de la llicència corresponent, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 4-bis de l'ordenança reguladora de l'impost.

Atès que no s'estableix cap limitació en l'atorgament de la bonificació derivada de la situació urbanística de les finques, sempre que es compleixin els requisits relatius a la naturalesa de les obres i a la ubicació dels immobles on es realitzen.

El President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al Ple de la Corporació Municipal l'adopció dels acords següents:

Estimar les sol·licituds i concedir les bonificacions en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres que s'especifiquen :

Sol·licitant: JOSEP ARMENGOL TATJÉ, en representació de FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, S.A.

Expedient: OMA/004000 - ICB/000029

Descripció obres: Rehabilitació d'edifici d'habitatges entre mitgeres al C/. Tahonas, 18.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ELISA BARRULL RIBALTA, en representació de NOUNAT DEL BAGES, SL

Expedient: OBM/008000 - ICB/000055

Descripció obres: Reforma del local de planta baixa i altell al C/. Nou, 21-23.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost."

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels membres presents.

6.3 APROVAR LA IMPOSICIÓ I APROVAR PROVISIONALMENT L'EXPEDIENT D'ORDENACIÓ I APLICACIÓ DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER LES OBRES DE REMODELACIÓ DEL C/ DR. FLEMING, PTGE. PILAR COTS I CAMÍ VELL DE SANTPEDOR.

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda, del dia 7 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"Per decret de l'Alcalde-President de data 12 de juny de 2000 va aprovar-se definitivament el projecte d'obres anomenat "Projecte de remodelació del C/. Doctor Fleming, Passatge Pilar Cots i Camí Vell de Santpedor".

És evident que aquesta obra comportarà un benefici especial i individualitzable per a tots els propietaris de les finques colindants amb el vial, les quals augmentaran de valor, per raó de la dotació de serveis i de la pavimentació de la via.

La Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, disposa al seu article 28, en relació amb el 30.2.a), que l'obtenció pels propietaris d'immobles d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques constitueix el fet imposable de les contribucions especials.

L'article 31 de la mateixa Llei estableix que la base imposable de les contribucions especials estarà constituïda, com a màxim, pel 90 % del cost que l'Entitat local suporti per la realització de les obres.

Atès, doncs, que en les obres de remodelació del C/. Doctor Fleming, Passatge Pilar Cots i Camí Vell de Santpedor es donen els requisits que originen l'exigència de contribucions especials, es proposa l'aprovació d'un expedient d'ordenació i imposició de contribucions especials per a la realització d'aquestes obres.

Quant a la base imposable, es considera adequada la seva quantificació en el 90 % del cost suportat pel municipi.

Vist l'informe emès pel Cap dels Serveis Financers.

Vist l'informe del Servei d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública que consta a l'expedient.

El President de la Comissió d'Hisenda i Administració proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar la imposició de Contribucions Especials per les obres de remodelació del C/. Doctor Fleming, Passatge Pilar Cots i Camí Vell de Santpedor.

SEGON.- Aprovar provisionalment l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials contingut en el present dictamen i els seus annexes 1 a 5 inclusius, expressius de:

- La determinació del cost de les obres.
- La quantitat a repartir entre els beneficiaris.
- Les bases de repartiment.
- Les quotes assignades a cada contribuent.

i que es resumeix a continuació:

* Import del projecte d'execució d'obra	47.720.056
* Cost de l'obra suportat pel municipi	47.720.056
* Percentatge d'aplicació	90 %
* Base imposable	42.948.050
* Suma dels mòduls de distribució	12.504
* Preu unitari dels mòduls.....	3434,7448
	(PTA/m ² de sostre)

TERCER.- Establir els terminis de cobrament de les quotes que s'especifiquen:

- * 1/3 a l'inici de l'execució de les obres.
- * 1/3 un cop s'hagi executat el 50 % del pressupost.
- * 1/3 a l'acabament de les obres.

QUART.- Exposar al públic els acords precedents al tauler d'edictes de l'Ajuntament, durant el termini de 30 dies, comptats a partir de la publicació de l'edecte corresponent al BOP, que també es publicarà a un dels diaris de major difusió de la província.

Durant aquest termini, els interessats podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que considerin oportunes.

Si transcorregut el període no s'ha presentat cap al·legació, els acords adoptats quedaran aprovats definitivament, de conformitat amb l'article 17.3 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre reguladora de les Hisendes Locals."

El senyor Teixeira i Macipe inicia la seva explicació dient que el projecte de l'obra de remodelació del carrer del Doctor Flèming, Passatge de Pilar Cots i Camí Vell de Santpedor comportarà un benefici especial per a tots els propietaris de les finques limítrofes amb el vial.

Per això, procedeix l'exigència de contribucions especials.

Les característiques d'aquest dictamen són les següents: l'import del projecte és de 47,7 milions de pessetes; el percentatge d'aplicació és del 90 per 100, i, en conseqüència, la base imposable és de 42,9 milions de pessetes, que es distribueix proporcionalment entre els propietaris, essent la suma dels mòduls, és a dir, el metre quadrat de sostre, de 12.504 pessetes, i, en conseqüència, un preu unitari per mòdul de 3.434,7 pessetes.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents i, per tant, amb el quòrum que determina l'article 47.3.h) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i l'article 112.3.j) de la Llei 8/1987, de 15 d'abril.

6.4 PRÈVIA RATIFICACIÓ DE LA INCLUSIÓ DE L'ASSUMPTE A L'ORDRE DEL DIA, PER NO HAVER ESTAT SOTMÉS A INFORME PRECEPTIU DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA CORRESPONENT, PER RAONS D'URGÈNCIA, DE CONFORMITAT AMB ALLÒ QUE DISPOSA L'ART. 82.3 DEL ROF, APROVAT PER RD 2568/1986, DE 28 DE NOVEMBRE, ENTRAR EN EL CONEIXEMENT, DEBAT I VOTACIÓ DE L'ASSUMPTE SEGÜENT: DESESTIMAR L'AL·LEGACIÓ PRESENTADA PELS SRS. JOAN I JOSEP PADRÓ SALA I APROVAR DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DE LES OBRES D'URBANITZACIÓ DE LA PROLONGACIÓ DEL C/ BALMES I GUIFRÉ EL PILÓS.

L'alcalde disposa la votació de la prèvia ratificació de la inclusió de l'assumpte 6.4 a l'ordre del dia per raons d'urgència, la qual s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda, del dia 11 de juliol del 2000 que, transcrit, diu el següent:

"En sessió plenària del dia 17 d'abril de 2000 es va aprovar provisionalment l'expedient d'ordenació i aplicació de les Contribucions Especials per a l'execució de les obres d'urbanització de la prolongació del C/. Balmes i Guifré el Pilós (complementari del projecte d'urbanització Bases de Manresa).

Durant el termini d'exposició pública s'han presentat al·legacions pels Srs. JOAN i JOSEP PADRÓ SALA, com a hereus de la Sra. JOSEPA SALA FLOTATS.

Atès que els interessats al·leguen que les quantitats assignades a les finques de la seva propietat (C/. Balmes, 11 Referència Cadastral 2911008 i C/. Balmes, 13 Referència Cadastral 2911007) són molt elevades, considerant que una modificació en les alienacions de les finques l'any 1933 van perjudicar, al seu parer, llurs interessos.

Vist l'informe emès pel Cap dels Serveis Financers.

Vist l'informe emès pel Cap del Servei d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública, segons el qual:

Atès que en el Pla general vigent, aprovat el dia 23 de maig de 1997, defineix l'ordenació dels sòls urbans qualificats com a zona residencial, eixample amb clau 1.3, per alineació de vial i l'edificabilitat de cada finca resulta de l'aplicació dels paràmetres corresponents a la profunditat edificable i nombre màxim de plantes. Així, el sostre màxim edificable per a cada parcel·la és el queda definit al fer el producte de la superfície de sòl de la parcel·la pel nombre màxim de plantes.

La quantificació del sostre subjecte de contribucions especials per a les finques situades al carrer Balmes números 11 i 13, queda definida en la representació gràfica i és:

Per a la finca número 11, la superfície de sòl subjecte és la definida pel punt d'intersecció entre la mitgera amb la finca veïna, Balmes número 13, i la bisectriu resultant entre el carrer Balmes i el Camí Vell de Santpedor, i al fer el producte entre aquesta superfície de sòl abans definida i el nombre de plantes, 4, que és el sostre potencial fixat pel planejament general, i que és superior al sostre actual, serà el sostre subjecte de contribucions especials.

Per a la finca número 13, la superfície de sòl subjecte és per a la totalitat de la parcel·la, i al fer el producte entre aquesta superfície de sòl i el nombre de plantes, 4, serà el sostre subjecte de contribucions especials.

Així, es considera correcte el sostre subjecte de contribucions especials per a l'execució de les obres d'urbanització prolongació carrer Balmes i Guifré el Pilós, per a les finques situades al carrer Balmes números 11 i 13.

El President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Desestimar l'al·legació presentada, atès que es considera correcte el sostre subjecte a contribucions especials per a l'execució de les obres

d'urbanització prolongació carrer Balmes i Guifré el Pilós, per a les finques situades al carrer Balmes números 11 i 13.

SEGON.- Aprovar definitivament l'expedient, de contribucions especials per a l'execució de les obres d'urbanització de la prolongació del C/. Balmes i Guifré el Pilós (complementari del projecte d'urbanització Bases de Manresa), que es resumeix a continuació:

* Import del projecte	65.501.876 PTA
* Cost de l'obra suportat pel municipi	65.501.876 PTA
* Percentatge d'aplicació	90%
* Base imposable	58.951.688 PTA
* Suma dels mòduls de distribució	11.057 m ²
* Preu unitari dels mòduls	5.331,6168
(PTA/m ² de sostre)	

TERCER.- Publicar al Butlletí Oficial de la Província els acords adoptats."

El senyor Teixeira i Macipe explica que a l'abril del 2000 es va aprovar provisionalment l'expedient de contribucions especials per a l'execució de l'obra d'urbanització de la prolongació del carrer Balmes.

Durant el període d'exposició pública, els senyors Joan i Josep Padró Sala, han presentat una al·legació com a hereus de la senyora Josepa Sala Flotats. Aquests interessats al·leguen, en resum, el seu desacord amb el mòdul de repartiment, és a dir, amb els metres quadrats de sostre que l'Ajuntament els ha imputat, argumentant una sèrie de perjudicis que històricament han tingut segons els plans d'ordenació en diferents èpoques.

Així, a l'any 1928, per poder edificar, van haver de retrocedir dos metres quadrats de la ratlla del camí; a l'any 1933, també van haver de fer canvis, etc.

L'informe tècnic d'Urbanisme ratifica el sostre definit per les finques situades al carrer Balmes, números 11 i 13 i, en conseqüència, l'al·legació és desestimada i, per tant, es proposa l'aprovació definitiva d'aquest expedient de contribucions especials.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

7. PROPOSICIONS

7.1 PROPOSICIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS GMS, ERC, IC-V, MANIFESTANT EL REBUIG I SOL·LICITANT LA RETIRADA DEL TEXT DE REFORMA DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS I LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL.

El secretari dóna compte de la proposició del dia 14 de juliol del 2000 que, transcrita, diu el següent:

"Atès que el Consell de Ministres ha procedit a l'aprovació del text de reforma de la llei orgànica 4/2000 sobre drets i llibertats dels estrangers i la seva integració social.

Atès que aquesta proposta suposa un retrocés en els drets de les persones immigrades que ha estat qualificat per alguns juristes com a inconstitucional.

Atès que entre les restriccions més importants destaquen la negació dels drets fonamentals als immigrants sense documentació adequada; la supressió de l'assistència jurídica gratuïta en casos de necessitat; l'ampliació del temps d'estada de dos a cinc anys per accedir al permís de residència; així com la no motivació de la denegació de visat per a aquelles persones que vulguin optar per vies regulars d'entrada.

Atès que els grups proposants consideren que les restriccions esmentades contribuiran al desenvolupament de situacions d'exclusió social; facilitaran l'explotació econòmica dels immigrants i dificultaran greument l'aplicació del Pla Integral d'Immigració aprovat pel Ple d'aquesta Corporació.

Els grups municipals del PSC, ERC i IC-V proposen al Ple de la Corporació l'adopció dels següents:

ACORDS:

PRIMER: Manifestar el rebuig i demanar la retirada del text de reforma de la llei orgànica 4/2000 sobre els drets i llibertats dels estrangers i la seva integració social, per considerar-lo contrari a tota perspectiva d'integració social de la població immigrada i, en conseqüència, contrari també al respecte a la diversitat i la convivència a les nostres ciutats.

SEGON: Demanar el desenvolupament de la llei 4/2000 sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, així com l'elaboració d'un Reglament d'aplicació en els terminis indicats per la mateixa llei."

[A continuació, el secretari dóna compte de l'esmena presentada pel GMCIU el dia 17 de juliol a la proposició, que transcrita, diu el següent:](#)

"Atès que el Consell de Ministres ha procedit unilateralment a l'aprovació i enviament per a la seva discussió a les Corts espanyoles del text de reforma de la llei orgànica 4/2000 sobre drets i llibertats dels estrangers i la seva integració social.

Atès que el fenomen de la immigració massiva té el seu origen majoritàriament en la manca de perspectives vitals que ofereixen a la població els països d'origen.

Atès que els fluxos migratoris tenen repercussions i plantegen reptes diferents en cadascun dels territoris receptors.

Atès que el Ple de l'Ajuntament de Manresa ha aprovat recentment, de manera consensuada, el Pla Integral d'Immigració, amb la participació activa de diversos col·lectius ciutadans.

Atès que la crispació política i/o social no afavoreix l'anàlisi serena que requereix el nou escenari que està dibuixant el fenomen de la immigració en la nostra societat.

El Grup Municipal de Convergència i Unió proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents

ACORDS

1. Instar el Govern espanyol a desenvolupar la llei orgànica 4/2000, a fer marxa enrere en el procés iniciat de reforma de la llei i a iniciar una taula de diàleg amb totes les forces parlamentàries a la recerca d'un pacte social a l'entorn del fenomen de la immigració, per tal que aquest fenomen es mantingui al marge del debat partidista i electoralista.

2. Reclamar una política activa que tingui en compte la cooperació amb els països d'origen de la població que migra i el traspàs de recursos a la Generalitat de Catalunya i als Ajuntaments per tal de gestionar de manera molt més propera i adequada els fluxos migratoris.

3. Refermar l'aposta de tirar endavant l'execució del Pla Integral d'Immigració sota els principis de la igualtat d'oportunitats i de la implicació i el consens ciutadà."

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i explica que els grups municipals que han proposat l'aprovació d'aquesta proposició al Ple de la Corporació consideren que la reforma de la Llei d'Estrangeria que proposa el govern de l'Estat espanyol és un text legal que, si s'aprova, pot suposar, i de fet la previsió més probable és que suposi, un retrocés important, com a mínim en tres aspectes que són importants.

En **primer** lloc, el senyor Mora explica les quatre o cinc qüestions més importants respecte a les quals suposarà un retrocés, i diu que, a més, si es fa una lectura comparada del text de la reforma amb el de la Llei en vigor, s'observen multitud de petits canvis, que tenen tots una mateixa direcció, consistent en restringir els drets de les persones i incrementar el grau de discrecionalitat de l'Administració pel que fa referència a les seves decisions administratives en relació amb el tema dels immigrants.

Una **segona** restricció que considera que suposa aquest nou text és un retrocés en el que fa referència al grau de consens polític i social, al qual s'havia arribat en la discussió i en l'aprovació de la Llei actualment en vigor. És clar aquest retrocés i són clares també les múltiples manifestacions que s'han produït durant aquestes darreres setmanes per part de diversos sectors socials, amb les que s'han posat en evidència els déficits de la Llei.

Considera que, tenint en compte el procés que s'ha fet a Manresa per a l'aprovació del Pla Integral d'Immigració, l'Ajuntament té una certa legitimitat per demanar al govern de l'Estat espanyol que faci de la qüestió de la immigració un tema d'Estat i no de partit, i, per tant, que el preservi del debat electoralista i partidista, i que, en funció d'això, articuli mecanismes i escolti més el conjunt de la societat respecte a aquest tema.

El **tercer** aspecte que preocupa l'equip de govern, per considerar que pot suposar un retrocés, és el referent a les possibilitats d'integració efectiva dels immigrants i a l'eficàcia de les polítiques locals per aconseguir aquesta integració.

De fet, la major part de les polítiques locals i dels diversos ajuntaments que han elaborat plans d'integració parteixen sempre d'una premissa absolutament incontrovertible consistent en que la integració dels immigrants ha de suposar la igualtat de drets i de deures. Aquesta és una premissa i un objectiu de tots els Plans, que, en canvi, pel que fa referència a la Llei, se situa en una perspectiva diferent. No es parteix d'aquesta premissa sobre la igualtat de drets i de deures, sinó que, més aviat, la reforma de la Llei, en lloc d'una llei d'integració és bàsicament una llei de fronteres, que no es planteja l'objectiu de la integració dels immigrants.

Per això, l'equip de govern creu que la millor solució per a aquest problema és fomentar l'evolució de l'actual Llei, fent que es posi en marxa i es desenvolupi. Segurament és evident que l'actual Llei no és la millor ni la més perfecta, probablement caldrà fer modificacions, perquè el fenomen de la immigració evoluciona, però considera que el correcte és fer-la evolucionar i no potenciar una ruptura brusca en l'actual ordenament legal de la integració dels immigrants.

En aquest sentit, creu que és una petició que es fa des del Ple de la Corporació, però que també es fa des de les Institucions molt vinculades al tema de la integració dels immigrants. Un exemple d'això és l'informe que va trametre Càrites al delegat governamental per a les Polítiques d'Immigració, senyor Fernández Miranda. Aquest informe acabava d'una manera molt clara amb una referència a això que ell està dient, que és la següent: "... sembla preferible una evolució reflexiva que no una nova i brusca ruptura."

En aquest sentit, per tant, l'equip de govern afegeix la seva veu a aquesta petició i, per això, demana el vot afirmatiu a la proposició presentada.

El senyor Llobet i Mercadé pren la paraula i diu que li agradaria començar la seva intervenció amb una de les precisions manifestades pel senyor Mora. Precisament perquè s'intenta evitar que el tema de la immigració es converteixi en un debat partidista, cosa que no hauria de ser, sinó que hauria de ser una qüestió d'Estat o de ciutat, en el nostre cas, o de país a nivell de Catalunya, i recorda que durant el debat de l'aprovació del Pla Integral d'Immigració el GMCIU va manifestar que es tractava clarament d'un tema de ciutat, com altres que s'han discutit en altres ocasions. El GMCIU ha presentat aquesta esmena de substitució sobre la que després comentarà algunes coses.

Li agradaria comentar els precedents que s'exposen, que són bastant immediats i a nivell de l'Estat, referents al fet que, consensuadament, es va redactar una llei, que suposava un avenç considerable respecte els drets i llibertats dels immigrants en relació a la legislació datada de 1985.

A la ciutat de Manresa, el precedent immediat és l'elaboració del Pla Integral d'Immigració, que considera que es va fer amb l'esforç de tots.

A partir d'aquí, la Llei aprovada a nivell estatal, va tenir al final un debat parlamentari bastant lamentable i no serà ell qui dirà que el seu grup parlamentari va ser un model de res. El problema és que aquesta llei va tenir l'oposició no de qualsevol, sinó del partit que governa l'Estat espanyol.

Això va provocar la inclusió en el seu programa de la modificació d'aquesta llei i, de fet, ara el govern espanyol ha proposat aquesta modificació de manera unilateral, la qual cosa és un error. Aquesta modificació complica encara més la resolució d'aquesta qüestió i l'endarrereix.

No es pot amargar el cap sota l'ala, i és evident que en aquest moment no hi ha consens social respecte el tema de la immigració a l'Estat espanyol, és evident i li agradaria pensar que a Manresa sí que n'hi ha, malgrat que segurament no hi és del tot. En aquest sentit, les agres intervencions que hi ha hagut per part de dos membres corporatius abans d'aquest Ple, fan suposar que a Manresa tampoc s'està en una situació de portar de manera prou encaminada una reflexió serena i tranquil·la d'una qüestió tan important i alhora tan delicada.

El GMCIU considera que aquest debat s'ha de portar a l'opinió pública perquè la qüestió de la immigració no és prou coneguda i aixeca molts recels. És obligació de totes les forces polítiques i socials que treballen en aquest tema possibilitar que la societat conegui la qüestió, que tothom se senti particip de la solució, la qual passa per la convivència entre tots els ciutadans. Si no es fa així, hi haurà problemes, que no es produiran tant com a conseqüència de la manca d'una llei adequada, com per la falta d'una societat que tingui la informació, el coneixement i la formació necessaris per afrontar un tema tan important.

Per això, el GMCIU creu que s'avançarà poc fent únicament manifestacions de rebuig a un projecte del govern espanyol. La seva esmena fa referència també a la retirada del projecte de llei. El GMCIU, evidentment, no està amb el que ha fet el govern espanyol, però podria semblar que l'Ajuntament de Manresa es queda tranquil dient que no està d'acord amb la llei.

Cal començar a plantejar a l'opinió pública què cal fer amb aquest tema i, per tant, és necessari reclamar que es produeixi un pacte social per a la immigració i la convivència entre tots els ciutadans, independentment d'on hagi nascut cadascú i deixant de banda el partidisme.

Cal també deixar clar que tota modificació de l'actual marc legal hauria de ser acceptat si es produeix com a conseqüència del consens polític i social. I, sobretot, s'ha de reclamar a les autoritats competents, en aquest cas especialment al govern central, l'aplicació de polítiques globals i integrals, però actives, respecte a la immigració. Polítiques de cooperació amb els països d'origen de la població que emigra d'aquells per venir als nostres països, encaminades a millorar les condicions de vida d'aquells països.

També cal demanar al govern de l'Estat que entengui que és important reconèixer que els fluxos migratoris no són iguals a tot arreu. En aquest sentit, la repercussió d'aquest fet no és la mateixa a la ciutat de Manresa que a la de Lleida, com s'està veient en aquest moment. I, de la mateixa manera, la realitat a Catalunya no serà igual que la d'un altra zona de l'Estat espanyol.

Per tant, considera que és important entendre que la Generalitat de Catalunya ha de poder prendre decisions respecte a la qüestió dels fluxos migratoris, i que els ajuntaments han de disposar de recursos per poder-los gestionar.

Al GMCIU tampoc li sembla positiu ser tan pessimista en la perspectiva de l'aplicació del Pla Integral d'Immigració; en la proposició presentada per l'equip de govern sembla que gairebé es dóna per entès que serà pràcticament impossible aplicar-lo.

El seu grup creu que cal apostar fort per desenvolupar aquest Pla, i destinar els esforços que calgui, ja que es tracta d'una eina important.

Per tot això, el GMCIU ha presentat una esmena a la proposició, que va molt més enllà del rebuig a la proposta de modificació de la Llei, que ha presentat el govern espanyol. Amb aquesta esmena es demana que es duguin a terme les polítiques actives.

Cal aconseguir que entre tots es possibiliti l'existència del respecte als drets de tothom, tant dels immigrants com dels qui no ho són, que hi hagi una bona convivència i, sobretot, l'objectiu d'aquest Ple municipal ha de ser el d'aconseguir una bona qualitat de vida per a tots els qui viuen a Manresa.

Aquest és el sentit de l'esmena presentada pel GMCIU, el qual està obert a poder arribar a algun tipus d'acord amb els grups proponentes de la proposició, sempre que es reculli, sobretot, l'esperit que cal anar molt més enllà del rebuig a l'acció del govern espanyol. Cal reclamar polítiques actives i proposar-se de veritat aconseguir que aquest no sigui un debat partidista, sinó un tema d'Estat i, en el nostre cas, de ciutat.

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i recorda que s'ha dit anteriorment que no es pot fer un debat partidista i, fins ara, s'ha produït aquest debat partidista en l'aprovació de les Lleis, per això les configuren partits polítics i ideologies diferents. També hi ha hagut debat partidista des del moment de la seva aprovació perquè, evidentment, la societat la configura tot un conjunt de partits polítics de diferent ideologia. Finalment, també es produeix aquest debat partidista amb la presentació d'aquesta proposició al Ple de la Corporació.

Per tant, li sembla una gran incongruència per part de qui presenta el tema dir que no es pretén fer un debat partidista.

Malgrat tot, el que pretén el govern espanyol és, per una banda, adequar a la realitat social espanyola el que es pot assumir de manera correcta. No serveix de res disposar d'una Llei aprovada si és inassumible. Cal adequar les Lleis en cada moment al que reclama la societat i al que l'entorn d'aquesta societat està disposat a dur a terme. A partir d'aquest punt de partida s'ha d'anar evolucionant.

El que es va aprovar de manera rocambolesca en el seu moment amb aquesta Llei ja es va dir d'entrada que era inassumible i que no es podia permetre que aquesta Llei evolucionés perquè, a més, comportaria tota una sèrie de greuges addicionals i en paral·lel, que disortadament des de l'aprovació d'aquesta Llei, s'han anat veient i constatant dia a dia. Des de l'aprovació de la Llei, s'han anat creant massivament màfies una darrere l'altra.

Considera que no es pot permetre que, per la necessitat de la gent que ha de fugir o marxar a la recerca d'esperança, fora de la seva terra, es mercantilitzi amb les seves vides perquè hi ha una Llei que permet que es puguin fer una sèrie de coses que, a més, l'Estat no pot assumir. Cal tenir en compte també que les demandes de la Comissió Europea també ho sol·liciten així.

El GMPP creu que cal anar pas a pas. Fins ara hi havia una reforma a dur a terme: la Llei de l'any 1985. Si la que es vol modificar en aquest moment per part del govern es diu que és, fins i tot, inconstitucional, que algú li digui com era el que hi havia abans.

S'està evolucionant, la societat evoluciona i, per tant, cal que evolucionem tots junts, i no es poden assumir coses que no es poden dur a terme, i, a més, potenciar la mercantilització de vides humanes.

La convivència és positiva a la societat en aquest moment i en concret a Manresa, on hi ha una convivència natural. El GMPP va donar el seu suport en l'aprovació del Pla Integral d'Immigració, perquè es pugui tirar endavant. És possible dur a terme aquest Pla aprovat a l'Ajuntament, amb independència de les reformes que es facin sobre la Llei 4/2000.

El GMPP troba una mica desafortunada l'afirmació de l'esmena del GMCIU que diu: "Atès que la crispació política i/o social no afavoreix l'anàlisi serena que requereix el nou escenari que està dibuixant el fenomen de la immigració en la nostra societat." Considera que al nostre país, no hi ha una crispació generalitzada, per elements puntuals que ha pogut viure. Treure això de context dóna lloc a una sèrie d'anàlisis molt perilloses, que defugen de la serenitat adequada i dóna a entendre que el que es pretén és fer un debat partidista, i el GMPP, evidentment, no voldrà entrar en el joc.

Només vol recordar que el Partit Popular escolta la societat, fins a l'extrem d'haver promès que si guanyava aquestes eleccions modificaria aquesta Llei, i això és el que està duent a terme.

El senyor Mora i Villamate intervé dient que pel que fa a l'esmena presentada pel GMCIU, un cop llegida i un cop escoltats els arguments del grup proponent, creu que està en condicions d'afirmar que es tracta d'una esmena que se situa en un àmbit de discurs molt proper al de la proposició presentada per l'equip de govern, tant pel que fa referència al seu discurs de fons, com als seus continguts explícits. Per altra banda, l'esmena aporta elements que fan més completa, pertinent i ajustada a l'actualitat i a la realitat del problema la proposició de l'equip de govern.

En aquest sentit, considera que caldria intentar arribar a un text que fos possible de votar conjuntament i, per això, proposa al GMCIU modificar la proposició de l'equip de govern tant en la seva part expositiva, com resolutiva,

amb la incorporació d'algunes de les qüestions que ha plantejat aquell grup municipal, els quals, com ja ha dit, enriqueixen la proposició inicial.

En concret, pel que fa a la part expositiva, acceptaria que, després del tercer paràgraf de la proposició s'incorporés un quart i un cinquè paràgraf, de l'esmena del GMCIU que digués el següent:

"Atès que el fenomen de la immigració massiva té el seu origen majoritàriament en la manca de perspectives vitals que ofereixen a la població els països d'origen.

Atès que els fluxos migratoris tenen repercussions i plantegen reptes diferents en cada un dels territoris receptors."

Creu que cal incorporar aquestes dues qüestions, perquè afegeixen elements sobre la causa i l'origen de la immigració i el seu impacte en els territoris d'acollida.

També estaria disposat a modificar el quart paràgraf de la part expositiva de la proposició de l'equip de govern en el sentit de substituir l'expressió "... i dificultaran greument l'aplicació...", per l'expressió "... i pot ser un element de dificultat en l'aplicació ...". Per tant, suavitzaria aquesta rotunditat de la dificultat greu, però, en tot cas, personalment considera que pot ser un element de dificultat.

Finalment, en la part resolutòria afegiria un tercer acord que digués el següent:

"TERCER: Instar el govern de l'Estat a iniciar una taula de diàleg amb totes les forces parlamentàries, a la recerca d'un pacte social entorn al fenomen de la immigració, que faci possible la cooperació real amb els països d'origen de la població que emigra i que inclogui el traspàs de recursos a la Generalitat de Catalunya i als ajuntaments, per tal de gestionar de manera més propera i adequada els fluxos migratoris."

Per tant, amb aquest tercer acord, s'incorporaria el que fa referència al consens i al diàleg entre les forces parlamentàries; al fet de fer polítiques d'immigració reals també des del punt de vista d'ajudar els països d'origen; i finalment a donar capacitat als territoris per poder-se adaptar a les noves realitats que planteja la immigració.

Amb això, voldria reafirmar la voluntat d'acord i aconseguir que aquesta proposició obtingui el màxim possible de vots.

Pel que fa a la intervenció del senyor Javaloyes, vol agrair-li que hagi mesurat el seu to respecte de les declaracions que va fer no fa gaires dies als mitjans de comunicació. Està d'acord amb el senyor Javaloyes amb la idea que cal evolucionar i anar pas a pas, però creu que no s'ha de confondre evolució amb involució. Caminar pas a pas sempre ha de significar saber cap on es camina i, per tant, saber cap on es vol anar.

Des d'aquest punt de vista, considera que el debat de la immigració ha de partir d'un marc de valors democràtics, de referència, que han de ser molts clars i

que han de partir del principi de la igual dignitat de qualsevol persona, qualsevol que sigui el seu origen i la seva condició.

Creu que la manca més notòria d'aquesta reforma és la referent al fet que no es percep que aquest marc de valors democràtics estigui clar en la Llei, sinó que més aviat es percep la voluntat de convertir el problema de la immigració bàsicament en objecte de tractament policial, i, per tant, convertir la qüestió de la immigració en un problema de fronteres.

Des d'aquest punt de vista, s'afegeix a la demanda d'un major diàleg i d'una major voluntat d'escoltar el conjunt de la societat i no de convertir aquest tema en un problema de majories o minories, que evidentment cal tenir en compte, però quan es diu que aquest no ha de ser un tema partidista, evidentment, els partits han d'influir i han de partir dels seus posicionaments, però la defensa dels plantejaments de cada partit no s'han de fer de manera monolítica i sense escoltar ni tenir en compte que, en determinades operacions, cal tenir una posició més dialogant, i, per tant, més de centre.

Cal, doncs, evolucionar i anar pas a pas, però clarament en direcció a una major possibilitat d'integració de les persones i a una major capacitat de ser iguals en drets i deures.

El senyor Llobet i Mercadé intervé dient, respecte a la intervenció del senyor Javaloyes, que d'entrada cal reconèixer-li que l'expressió "crispació política i/o social" que apareix en l'esmena presentada pel GMCIU no és gaire encertada per demanar serenitat i tranquil·litat. Per tant, és millor que aquesta expressió no aparegui en el text de l'acord que finalment s'aprovi.

Pel que fa a la qüestió del partidisme, segurament no s'ha explicat prou bé, però, evidentment, els partits polítics han de ser actors principalíssims del que es discuteix parlamentàriament. No partidisme significa prendre's els temes com a temes d'Estat i, per tant, dialogar-los molt prèviament per arribar a decisions consensuades a partir de les quals ningú faci debat partidista específic. Per exemple, en el tema de les pensions l'Estat espanyol va decidir en un moment fer el Pacte de Toledo i evidentment hi van participar els partits polítics, però hi havia la voluntat d'arribar a un acord consensuat perquè els partits polítics no "fessin la guerra pel seu compte".

Aquest era el sentit de la seva anterior intervenció, i, si s'ha entès que volia dir que els partits polítics no han de dir el que pensen, no era aquesta la seva intenció. És evident que els partits polítics han d'opinar.

Manca de partidisme voldria dir, en aquest cas, si el tema de la immigració es considerés un tema d'Estat, que un govern, malgrat estar constituït per un partit polític amb majoria absoluta, en lloc de presentar unilateralment un projecte de Llei, prèviament hauria de fer una taula de diàleg i de debat per intentar consensuar-lo i, posteriorment, presentar-lo al Parlament conjuntament.

El Partit Popular va fer aquesta proposta i ara la vol tirar endavant, però malgrat tenir majoria absoluta a l'Estat espanyol, no està sol i evidentment, almenys Convergència i Unió a través del seu grup parlamentari intentarà treballar per aconseguir que el que es faci en temes de legislació sobre la qüestió de la

immigració, sigui el màxim de respectuós possible amb els drets individuals de tothom.

Respecte a la intervenció del senyor Mora, el GMCIU acceptaria la proposta d'afegir els paràgrafs que ell ha explicat i, per tant, que se sotmetés a votació el text refós de la proposició i de l'esmena en el sentit que ha explicat el senyor Mora.

L'alcalde estableix els termes de la votació, d'acord amb les intervencions dels diferents grups, consistents en la votació d'una esmena transaccional amb el contingut següent:

- S'incorpora al text de la proposició inicialment presentada pel GMS, GMERC i GMIC-V, els paràgrafs segon i tercer de la part expositiva del text de l'esmena presentada pel GMCIU.

- Es modifica el paràgraf quart de la part expositiva de la proposició del GMS, GMERC i GMIC-V en el sentit que on diu "... dificultaran greument l'aplicació ..." ha de dir "... poden ser un element de dificultat en ...".

- S'incorpora un tercer punt a la part resolutòria de la proposició del GMS, GMERC i GMIC-V que dirà el següent: "TERCER: Instar el govern de l'Estat a iniciar una taula de diàleg amb totes les forces parlamentàries, a la recerca d'un pacte social entorn al fenomen de la immigració, que faci possible la cooperació real amb els països d'origen de la població que emigra i que inclogui el traspàs de recursos a la Generalitat de Catalunya i als ajuntaments, per tal de gestionar de manera més propera i adequada els fluxos migratoris."

Sotmesa a votació l'esmena transaccional, s'aprova per 23 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 8 GMCIU) i 2 vots negatius (GMPP).

Com a conseqüència del resultat de la votació, la proposició presentada pel GMS, GMERC i GMIC-V, i l'esmena presentada pel GMCIU a la proposició, decauen.

7.2 PROPOSICIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE CIU, PER TAL QUE L'AJUNTAMENT INCREMENTI LA VIGILÀNCIA NOCTURNA EN DIVERSOS SECTORS DEL BARRI ANTIC DE LA CIUTAT.

El secretari dóna compte de la proposició del dia 12 de juliol del 2000 que, transcrita, diu el següent:

"D'un temps ençà i, especialment als darrers mesos, la conflictivitat a diversos indrets del Barri Antic de la Ciutat ha augmentat. Aquesta circumstància ha estat posada reiteradament de manifest per molts veïns de la zona, mitjançant denúncies o trucades tant a la Policia Local com a la Policia Nacional.

Aquesta conflictivitat s'agreuja, especialment, a les hores de nit, i d'una forma encara més accentuada, en el decurs del cap de setmana.

Entenem que, com a Ajuntament, estem obligats a prendre les determinacions necessàries per tal d'evitar que aquest clima es reproduïxi i s'agreugi. La rehabilitació del Barri Antic passa també, i sobretot, per la millora del seu nivell de seguretat i de convivència.

En conseqüència, PROPOSEM:

PRIMER: Que, juntament amb els cossos i forces implicades en garantir la seguretat al Barri Antic, es dissenyi i s'impulsi des d'aquest Ajuntament un Pla per millorar el clima de tranquil·litat en aquesta zona de la ciutat.

SEGON: Que, amb independència del Pla anteriorment esmentat, i com a primera mesura d'urgència, l'Ajuntament de Manresa, incrementi la vigilància al Barri, especialment en els períodes indicats anteriorment."

El senyor Vives i Portell pren la paraula i diu que s'ha debatut anteriorment el Pla d'Acció Municipal 2000-2003, i tots, en major o menor grau, s'han omplert la boca d'expressions com "complicitat", "participació ciutadana", i, en definitiva, escoltar la gent, per a la qual cosa són aquí els membres Corporatius.

El GMCIU, per la seva presència a l'Ajuntament i per la seva tasca diària pràcticament al bell mig del barri antic, fa gairebé a diari aquest exercici, si més no, amb molta de la gent que viu en aquest barri. Això li permet adonar-se de molts dels problemes que pateixen les persones, ja sigui perquè els hi fan arribar directament, o bé per la mera observació, no tan sols en un moment concret del dia, sinó durant moltes hores i sobretot en els últims temps.

No es tracta de fer demagogia sobre una qüestió que, massa vegades, els grups polítics s'han "llençat pel cap". Aquesta és una qüestió prou seriosa i important, en la mesura que no només afecta un col·lectiu o un barri concret de la ciutat, sinó que afecta per extensió a tota la ciutat. En aquest sentit, hi ha dades sobre la seguretat de Manresa durant els darrers 18 mesos, que fan pensar que aquest no és un problema que només viu el barri antic. Manresa és en aquest moment una de les ciutats més segures de tot l'Estat espanyol. L'any 1999 el nivell de delinqüència va disminuir en un 17,9 per 100, i durant els sis primers mesos de l'any 2000 ho ha fet en un 10 per 100 més; és a dir, al llarg dels 18 mesos, la delinqüència ha disminuït en un 27,9 per 100. Això significa que la ciutat està en uns nivells molt acceptables i, per tant, es pot dir que és una ciutat segura, on hi ha convivència i tranquil·litat.

Tanmateix, hi ha una tercera dada, que preocupa en aquest moment al GMCIU i que pot servir, en part, per il·lustrar el contingut de la seva proposició, consistent en el fet que de cada tres delictes diaris que es produeixen a Manresa, dos són comesos per persones habitualment residents al barri antic, i no els fan només al barri antic, sinó a tota la ciutat. És a dir, no pel fet de residir al barri antic, cometen els delictes en el seu barri exclusivament.

Això significa que molta de la gent que conviu amb aquestes persones al barri antic tenen una sensació d'inseguretat lògica, entre altres coses, perquè és un barri que envelleix d'una forma molt més ràpida, gairebé diria que amb progressió geomètrica respecte a la resta de la ciutat, i aquesta situació

provoca que la gent es torni més poruga segons l'ambient que veu al carrer, el que es traspua en l'ambient i el que observa i viu cada dia a casa seva, a la botiga, i a les diferents zones del barri.

De qualsevol manera, el fet és que aquest és un element clau a l'hora de parlar de la rehabilitació d'aquest barri. És cert que de l'Ajuntament parteixen iniciatives molt importants encaminades a la rehabilitació del barri, a l'increment de la seva qualitat de vida i, en definitiva, a situar el barri al nivell de la resta de la ciutat. Però es pot produir el fet que, si no es vetlla la qüestió de la seguretat ciutadana, la sensació que té la gent de vegades de l'existència d'una certa impunitat de moltes de les persones que viuen al barri, se'n vagi en orris, i l'esforç que s'està fent per una banda, es perdi per una altra. Ho diu perquè aquesta sensació d'inseguretat, no només s'encomana a la gent del barri, sinó també als qui vénen de fora. En aquest sentit, voldria destacar que, per exemple, hi ha algunes empreses que han decidit aturar el seu procés de rehabilitació des de la iniciativa privada, perquè s'adonen que faran una inversió que després no podrien rendibilitzar. Ho creuen així perquè han copsat l'ambient i han pensat que hi hauria molta gent que, malgrat fer-los il.lusió viure al barri antic, no ho fan per aquesta temença.

Això significa que el barri continua envellint, no es rejuveneix. Hi ha gent jove de la resta de Manresa, segurament tots en coneixen i, a més, hi ha estadístiques al respecte, que volen anar viure al barri antic, i alguns al final no ho fan perquè tenen aquesta por.

Considera que l'Ajuntament ha d'atacar aquesta situació d'alguna manera, però, evidentment, l'Ajuntament no ho pot fer tot i la solució no passa només per l'adopció d'una mesura policial, no es tracta d'això, sinó d'adoptar una mesura dissuasòria per aconseguir que en moments determinats del dia no hi hagi aquesta sensació, i la gent recuperi aquest punt de tranquil.litat que ell creu que s'ha anat perdent en els darrers mesos.

Voldria destacar que també cal parlar de l'Administració de justícia. El 70 per 100 dels delictes que cometen dues de cada tres persones que viuen al barri antic, al final no acaben en pena de presó preventiva perquè es tracta sovint de delictes menors, per tant, són inferiors a una pena de tres anys i surten en llibertat provisional al cap de poques hores. Amb aquesta situació, la sensació d'impunitat i d'inseguretat de la gent augmenta de forma significativa.

El GMCIU entén que aquesta proposició no afecta només l'Ajuntament, sinó que convida les altres Administracions a col.laborar en aquesta iniciativa, així com les Forces i Cossos de seguretat, per treballar en un pla conjunt que, poc a poc, permeti que en aquest nivell també hi hagi més benestar a la ciutat.

Voldria acabar amb tres frases que s'han pronunciat en el decurs del debat del PAM. La regidora Anna Torres ha dit que s'havia trobat durant alguns debats del PAM amb la situació que els ciutadans no tenien, com a mínim un acord en certes qüestions que plantejaven. No existeixen unanimitats en una societat democràtica, però sí és cert que al barri antic hi ha un acord molt important en aquest sentit.

El regidor Fontdevila també ha comentat que cal buscar la complicitat dels ciutadans amb l'Administració i viceversa, és a dir, el *feed back*. Així doncs, a

través del PAM podem repolititzar la ciutat. El barri antic no s'ha de polititzar perquè sempre ho ha estat, i això sí que és cert. Potser el que cal és deixar-lo que, d'alguna manera, torni a recuperar aquesta petita esperança en la seva recuperació a través de petites mesures que l'Ajuntament pugui adoptar i que, de vegades, no només passa per les seves butxaques, malgrat que de vegades manquen mitjans per poder-ho tirar endavant. Perquè, en el fons, com ha dit el senyor Mora, tenim ciutadans inconformistes que reclamen un Ajuntament autocrític, i si vol ser-ho, el millor que pot fer és aprovar aquesta proposició.

El senyor Canongia i Gerona intervé dient que la intervenció del senyor Vives l'ha descolocat perquè efectivament, quan es reconeix que l'índex de criminalitat a la ciutat de Manresa, ha disminuït en un any en un 17,9 per 100 i el primer semestre de l'any següent un 10 per 100 sobre aquest 17,9 per 100, i es diu a continuació que augmenta la sensació d'inseguretat, és que alguna cosa falla. Suposa que això és degut al fet que no es fa gaire propaganda, però li sembla que no s'ha d'anar per aquí.

Si els números surten és perquè al darrera hi ha un treball diari d'una sèrie de professionals, entre els quals hi ha la Policia Local, òbviament, que està dia a dia al darrere d'aquesta petita delinqüència.

Estem en un sistema democràtic i els jutges apliquen la legislació vigent i, per tant, si hi ha persones que es dediquen al petit delicte, efectivament es poden anar detenint i aviat sortiran, però sí el que el senyor Vives pretén és que la sensació d'inseguretat al barri antic disminueixi, avui ha fet tot el contrari. Quan els companys del grup municipal del senyor Vives van presentar aquesta proposició a la Comissió Informativa, personalment no va tenir cap inconvenient en oferir al GMCIU l'assistència a una reunió de la Junta Local de Seguretat, en la qual s'informi a tots els grups de totes les coses que es fan per vetllar la seguretat dels ciutadans. Però el senyor Vives, com a professional del sector, comprendrà que el Ple de la Corporació no és el lloc on s'han d'explicar aquestes coses.

Li ha de dir al senyor Vives que ell és autocrític i que l'equip de govern votarà afirmativament la proposició, per autocrítica, si així ho vol el senyor Vives, o, senzillament per ser més autoexigent i mirar de fer millor el que està fent bé, tal com es reconeix des de fora.

Manresa està vivint una bona situació en aquest moment i cal treballar perquè continuï essent així. La coordinació dels diferents Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat ens està permetent això i cal insistir-hi.

Evidentment, el nucli antic de la ciutat de Manresa és el lloc on viu el màxim nombre de població marginal, entra dins de la lògica, però considera com un toc de demagogia, del tot allunyat de la realitat, afirmar que el barri vell de Manresa és el Raval de Barcelona. Aquesta afirmació es fa intentant aprofitar cert rebomboris que algú, amb bona o mala intenció, es dedica a difondre a través dels mitjans de comunicació, suposa que amb alguns interessos que ell no sap quins són, però segur que no és el de millorar la convivència en el barri.

Com ja ha dit anteriorment, creu que tenim en aquest moment, una ciutat en una situació excepcional, un barri vell que, dins del que són els barris antics de les ciutats, està en una molt bona situació, i cal intentar millorar això. La situació no

millorarà només amb més policies. Per sort, aquesta ciutat disposa d'uns serveis socials que funcionen molt bé, que estan ajudant molt a dur a terme la tasca preventiva, que ajuda a minimitzar i detectar a l'avançada molts d'aquests riscos. Tenim la sort que a Manresa ens coneixem tots i que molts delinqüents habituals, quan surten de la presó, ja se sap que al vespre hi haurà problemes, però no voldria dramatitzar i li agradaria treure bastant ferro a les paraules del senyor Vives, perquè les sensacions, en aquest cas, són molt importants. Insisteix, si el senyor Vives vol transmetre als ciutadans que l'Ajuntament està treballant per la seva seguretat, avui ha fet un exemple del que no s'ha de fer, ja que, per treballar per la seguretat cal treballar molt i parlar poc. Aquesta és la manera d'aconseguir que les coses funcionin.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que el GMPP comparteix en part l'exposició del senyor Vives i també una part de l'exposició del senyor Canongia.

És cert que, de vegades, quan es pretén plasmar un problema, s'aconsegueix l'efecte contrari, però ell diria que en qualsevol cas, el problema de fons de la proposició és una realitat objectiva, que els ciutadans del barri antic coneixen i expliquen. Considera que no és un contrasentit afirmar que Manresa és una ciutat segura i, en contrapartida, assegurar que al barri antic hi ha sensació d'inseguretat. Ell no qualificaria la situació amb una expressió tan alarmant com la d'inseguretat, però sí hi ha situacions que dificulten la convivència veïnal. No es tracta d'una qüestió de gran perill, de robatoris, ni d'assassinats, sinó de convivència entre veïns.

L'Ajuntament sap molt bé on són els topants de convivència veïnal i no li costaria gaire actuar i incidir-hi progressivament però insistentment, ja que es tracta d'uns punts molt concrets.

El barri antic de Manresa no és el Raval de Barcelona, però potser és la plaça del Rei, on habitualment no passa res, fins que un bon dia passa alguna cosa.

Al barri antic de Manresa hi ha un alt grau de marginalitat i hi resideixen persones molt grans, que s'atemoreixen. I és evident que hi ha manca de convivència veïnal.

Està d'acord amb la idea que la Policia ha de fer una acció pedagògica, però, un cop feta, cal que deixi la pedagogia per als mestres i faci de Policia, no amb l'ànim de fer repressió, sinó amb la intenció d'aturar i incidir en les molèsties que es produeixen. No es tracta de ficar ningú a la presó ni de picar ningú, sinó tot el contrari.

Per això, el GMPP comparteix el fons de l'exposició, malgrat que no ho fa en el 100 per 100 per evitar caure en el parany de l'alarmisme. És cert que existeix el problema i demana a l'equip de govern que busqui una solució.

El GMPP votarà afirmativament la proposició del GMCIU.

El senyor Vives i Portell pren la paraula i diu que cada vegada que el senyor Canongia intervé en el Ple, el sorprèn.

Cal que el senyor Canongia s'apliqui a ell mateix això de treballar molt i parlar poc, ja que, si mira les actes dels Plens, veurà que ell ha parlat molt poc en

comparació amb el senyor Canongia. Per tant, dedueix que, si aplica aquest principi, ell ha treballat bastant més que el senyor Canongia.

Per això, insisteix, cal que el senyor Canongia s'apliqui aquest principi, se l'apunti i se'l posi ben gran al seu despatx, perquè mentre el senyor Canongia es dedica a contestar, de vegades, potser no amb prou educació, les intervencions de les persones presents a la Sala, ja que quan a algú li manca raonaments, fa servir altres elements per intentar contestar allò que, de vegades és incontestable, personalment s'ha dedicat, no només com a regidor ni com a professional del dret, sinó també com a ciutadà, a tractar aquestes qüestions.

El GMCIU ha presentat aquesta proposició al Ple perquè ha estudiat aquest tema i pretén reflectir una realitat, que és incontestable. El GMCIU ha portat dades, que certament són molt bones, però entre les quals també n'hi ha una que no ho és tant. En base a aquesta dada, el GMCIU ha explicat coses que estan passant, no només perquè algú ha intentat vendre-li de forma subjectiva, sinó perquè realment estan passant. No ha volgut explicar en cap moment que el barri antic de Manresa és com el Raval de Barcelona, ja que no ho és ni vol que ho sigui, però el GMCIU ha posat aquest tema sobre la taula per considerar que aquesta Administració ha de fer accions, dins del seu àmbit competencial, que de vegades no és gaire gran, per intentar que aquesta situació mai arribi a ser així, com segurament mai ho serà.

Creu que val la pena fer accions preventives perquè això no arribi a produir-se. Les xifres no són contradictòries. Ja ha explicat que la ciutat, globalment és segura i que el barri antic no és realment més insegur que la resta de la ciutat, però sí ha dit que moltes de les persones que viuen al barri antic, són, majoritàriament, els qui cometten aquests delictes, que moltes vegades no són menors, perquè van des del desordre públic, sense més importància, fins al robatori amb força i al tràfic d'estupefaents. D'això en pot donar testimoni, si ho vol, la Guàrdia Civil, que la setmana passada va estar al carrer de Vilanova, on va haver d'acordonar la zona, inspeccionar un local, preguntar tota una sèrie de qüestions i practicar algunes detencions.

No pretén dir que això passa cada setmana ni cada dia, però cal treballar perquè això no es produeixi.

El senyor Canongia s'ha referit a delinqüents habituals que la gent coneix, i ell encara li donarà una dada més: dos de cada tres persones, que en els darrers 18 mesos han estat autors de delictes a Manresa, no eren els delinqüents majoritàriament habituals, sinó que el 85 per 100 d'aquestes persones eren novingudes a la ciutat, de diversos indrets.

Per tant, no s'està inventant res ni vol caure en l'alarmisme. La proposició del GMCIU pretén intentar donar una visió real del que està passant perquè l'Ajuntament faci alguna cosa per millorar la situació.

El senyor Canongia i Gerona intervé dient que, en primer lloc, vol demanar disculpes al senyor Vives si l'ha ofès amb les seves paraules, perquè, sincerament no ha pretès en cap moment faltar-li al respecte, ans al contrari.

No vol debatre aquest tema en un Ple. El senyor Vives acaba de posar un exemple claríssim: l'actuació de la Guàrdia Civil en un lloc concret. Aquella actuació es va fer per algun motiu i algú va decidir-ho. Com aquest exemple n'hi ha d'altres, que s'estan fent cada dia, i no des d'aquí, sinó des de diferents llocs, se suma, es resta, es multiplica i es divideix, i al final, s'arriba a la conclusió i s'actua.

Evidentment, com ha dit el senyor Javaloyes, en alguns moments, s'ha de passar a la repressió.

El senyor Vives li pot dir que el seu excés de verborrea fa que treballi poc, no ho sap, però el que sí li pot assegurar és que es dedica a treballar tot el que pot i una mica més. D'altra banda, si una entrevista amb el cap de la Policia Nacional serveix per fer una proposició i significa que s'ha treballat molt, li sembla perfecte, però cal parlar clar, perquè, si no, al final el altres també passen per "tontos" i no es tracta d'això.

Si al senyor Vives l'ofenen certes coses, quan ell intenta no ofendre, potser és perquè té la pell molt fina, i a altres persones els ofenen altres coses.

Dir que en aquesta ciutat no s'està treballant en temes de seguretat, li sembla, com a mínim, una insinuació fora de lloc. Se'n parla molt poc i es treballa molt, i li sembla que aquesta afirmació és una falta de respecte no al regidor responsable de l'àrea, sinó als qui treballen cada dia, hora a hora, en aquesta feina.

El senyor Vives i Portell intervé dient al senyor Canongia que el GMCIU, en cap cas, ha dit que no es treballés, i el treball previ a la presentació d'aquesta proposició no ha consistit només en el que ha explicat el senyor Canongia. Ell fa deu anys que és advocat d'ofici i, per tant, està en contacte diari amb aquests temes, els viu en la seva pell i en la dels seus clients, als Jutjats, a les Comissaries i en molts altres indrets. Per tant, demana al senyor Canongia que no li digui si treballa o no en aquest tema, perquè va néixer al carrer de Sant Francesc, número 20 de Manresa, alguns deuen saber on és, i a casa seva tenen botiga al carrer de Vilanova des de l'any 1914, quan encara no havia nascut el senyor Canongia, està en un despatx d'advocats al carrer de Sant Miquel fundat l'any 1892, i, a més, ara és a l'Ajuntament, que té segles d'existència.

Per tant, el senyor Canongia no li pot donar lliçons d'això, i repeteix que en cap cas ha dit que no s'estigui treballant en aquest tema. Ha parlat del senyor Canongia i no de les altres persones implicades en aquest tema i que, afortunadament, treballen moltíssim perquè tothom se senti tranquil a Manresa.

L'alcalde diu que agraeix les intervencions, però el sorprendrà després del debat, la votació. Per tant, cal passar a la votació, perquè s'ha parlat molt de formes i té la sensació que tothom està bastant d'acord en el contingut.

Sotmesa a votació la proposició, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

7.3 PROPOSICIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE CIU, SOBRE LA CREACIÓ D'UNA FINESTRA ÚNICA DESTINADA A AGILITZAR I SIMPLIFICAR LA TRAMITACIÓ PER A LA CONSTITUCIÓ DE NOVES EMPRESES.

El secretari dóna compte de la proposició del dia 12 de juliol del 2000 que, transcrita, diu el següent:

"Aquesta proposta ve motivada pel fet que, en els darrers temps, i degut a la conjuntura de creixement econòmic que estem experimentant, alguns dels problemes preexistents a aquest nou cicle s'han aguditzat de forma considerable. Un d'ells és el de tramitació que cal completar per constituir una nova societat. El fet és que qualsevol persona, o grup de persones que vulguin formar una nova empresa, han de realitzar tot un procediment que, a la seva complexitat intrínseca, s'hi afegeix la d'haver-ho de fer en seus diferents i, en alguns casos, força distanciades. Aquest procés, a banda de la intervenció del Notari com a fedatari públic, requereix de la participació de cinc Administracions: l'Agència Tributària; l'oficina Liquidadora de la Generalitat; l'Ajuntament de Manresa; el Registre Mercantil; i l'oficina corresponent de la Seguretat Social.

D'altra banda, és essencial que estiguem preparats per afrontar amb garanties el canvi de cicle econòmic que pot produir-se a mig termini, de manera que, des de l'Administració tinguem eines suficients per apaivagar els seus efectes.

Dit això, i amb l'objectiu d'abaratir i agilitzar tot aquest tràmit, PROPOSEM:

Que des d'aquest Ajuntament s'enduguin immediatament els contactes corresponents amb les diverses Administracions implicades en aquest procés de constitució de Societats, amb l'objectiu d'elaborar un Conveni en virtut del qual es creï una oficina municipal amb facultats delegades, i des de la qual es pugui dur a terme tota aquesta tramitació."

El senyor Vives i Portell pren la paraula i explica que el motiu de la presentació d'aquesta proposició és el fet d'haver copsat, entre els empresaris i persones que han creat una empresa, la dificultat que tenen de vegades per poder realitzar tots els tràmits corresponents a la creació de les empreses. Hi ha cinc Administracions implicades actualment i, en alguns casos, com és el del Registre Mercantil de Barcelona, s'exigeix als interessats el seu trasllat a aquella ciutat, la qual cosa han de delegar sovint en terceres persones.

Per això, el GMCIU ha pensat que, arran d'alguna altra experiència pilot que s'està duent a terme en algun altre municipi de Catalunya, seria interessant que l'Ajuntament de Manresa endugués contactes amb les diferents Administracions implicades per crear una finestra única.

Possiblement aquest mitjà no seria incentivador de l'activitat econòmica, en definitiva, si algú vol crear una empresa ho fa, més enllà de les traves burocràtiques i administratives que pugui trobar, però seria bo que l'Ajuntament pogués ajudar els ciutadans interessats en crear empreses a fer-ho des d'aquesta única Administració.

El GMCIU s'ha permès establir diversos contactes amb les Administracions implicades, per demanar informació, i, pel que sembla, aquest mitjà seria ben vist per les persones que hi treballen dia a dia, entre altres coses, perquè no hi ha tanta problemàtica, ja que moltes vegades és possible realitzar un contacte telemàtic i, per tant, no existeix el trasllat de papers, sinó que moltes vegades es podria aconseguir de forma informatitzada.

D'altra banda, aquest mitjà animaria a les persones que veuen molt difícil crear una empresa, ja que disposarien d'un centre on podrien tramitar-ho ràpidament, sense més problemes, i obtenir assessorament, ja que la finestra única podria tenir aquesta doble vessant.

Demana el vot afirmatiu a aquesta proposta, amb independència del fet que posteriorment es pugui tirar endavant, ja que això dependrà dels contactes que es puguin fer amb les diferents Administracions.

El senyor Camprubí i Duocastella intervé dient que la Unitat de Desenvolupament Empresarial, ubicada al Centre d'Iniciatives per a l'Ocupació, a l'edifici de la Casa Caritat, està donant des de fa uns quants anys la informació i l'assessorament necessaris per a la creació d'empreses, i també la tutoria i l'acompanyament en tot el procés de constitució d'empreses, ja siguin individuals o en societat.

A tenor del que diu la proposició, considera que els tràmits de constitució d'una societat són una part del procés a l'hora de posar en marxa una activitat empresarial, i concretament, diria que és la part final del projecte, ja que primer cal tenir la idea, després cal passar al projecte, posteriorment fer la viabilitat tècnica, econòmica i comercial, que es pot anomenar Pla d'Empresa o de Viabilitat, i, finalment, si el projecte és viable, es realitzen els tràmits per a la constitució de la societat i l'obertura de l'establiment.

Creu que en aquesta conjuntura de creixement econòmic, tal com se cita en la proposició, cal emfatitzar més en el procés que va de la idea al Pla de Viabilitat, i aquest és el compromís que va adoptar l'Ajuntament fa temps, per tal de fer els projectes amb bon coneixement de mercat, de les seves potencialitats i també de les seves debilitats, a fi d'obtenir productes i serveis que siguin competitius en el mercat.

El GMCIU demana en la seva proposició una oficina municipal per als tràmits de constitució de societats. L'equip de govern creu que és una bona idea, no tan sols per agilitzar aquests tràmits de constitució, sinó els de tot el procés, de la sol.licitud de nom al Registre Mercantil, que ara es pot fer per Internet, fins a l'alta de l'empresa o l'afiliació dels treballadors a la Seguretat Social. Però considera que en tota bona idea, cal saber passar de la idea al projecte, i cal veure quina viabilitat té el projecte.

La delegació de facultats de l'Agència Tributària i del Registre Mercantil, tant si és el de cooperatives com si és el central, i l'alta de les empreses de l'afiliació a la Seguretat Social, són avui lluny de ser possibilistes, perquè la Llei ho afavoreix poc.

Per tot això, l'equip de govern considera que aquesta proposició, de la manera en què està plantejada, és agosarada i portaria cap a un camí que no se sap

quin és, i, per tant, no pot ser aprovada pel Ple. Per fer-ho, caldria prèviament, analitzar les seves possibilitats reals.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que el GMPP considera que és positiu el plantejament de la proposició d'intentar facilitar la tramitació en la nova implantació d'empreses, però considera que aconseguir que es complementin totes les Administracions implicades i acordin la signatura d'un conveni per crear la finestra única, tenint en compte les competències de cada Administració, és del tot incompatible.

Per això, tenint en compte que, tal com ha explicat el senyor Camprubí, el CIO (Centre d'Iniciatives per a l'Ocupació), ofereix totes les facilitats i l'assessorament necessari, creu que aquesta és una eina de la que només en pot disposar l'Ajuntament.

Hauria de canviar molt la situació de les Administracions perquè això fos possible, tenint en compte que ni tan sols entre l'Agència Tributària i la Seguretat Social, que pertanyen al mateix govern es comuniquen les dades de què disposen. Per tant, difícilment, es podria aconseguir que signessin un conveni de col.laboració.

Per això, no pel fons de la idea de la proposició, que és molt lloable i positiu, sinó amb la intenció de ser pràctic i realista, el GMPP no pot donar suport a aquesta proposició.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que els polítics dels municipis han de tenir, de tant en tant, la voluntat de canviar la realitat, i val la pena que s'hagin de "barallar" en coses que, en principi, són difícils d'aconseguir. Si no és així, es pregunta què hi fan els regidors a la Sala.

Tal com ha aparegut darrerament a la premsa, creu que Manresa és una ciutat que ha canviat una mica la seva tradició en els sectors productius. Avui per avui, el sector productiu més important és tot el món de la construcció. Tots saben que es tracta d'una situació cíclica i, per tant, és normal que decaigui en dos, tres o quatre anys, i sorgeixin altres móns de la indústria, que es converteixin en productius.

També és conegut per tots que, quan es parla de Catalunya en general, la zona de Manresa no pertany a les que mantenen un creixement més elevat.

Per això, el GMCIU, dins de la seva humilitat i ganes de col.laborar, considera que l'Ajuntament ha de creure en la idea d'intentar ajudar els qui han tingut la idea de crear una empresa, facilitant-los una mica la feina.

Si l'equip de govern cregués en aquesta idea, potser avui hauria presentat una proposta alternativa, però ha de dir al senyor Camprubí que aquest és el mateix cas que el del POEC (Programa d'Orientació per als Equipaments Comercials). Quan el GMCIU va demanar el POEC per primera vegada l'equip de govern no ho va acceptar, però després va haver d'acabar votant una proposta juntament amb ells.

Hi ha altres Administració que estant triant l'opció de la finestra única, perquè hi ha municipis que han sigut capdavanters en moltes coses, i de vegades és bo

aprendre d'ells, sobretot si Manresa pot millorar el teixit industrial i social de la ciutat.

No hauria imaginat mai que l'equip de govern votaria negativament aquesta proposició, i encara menys donant aquests arguments tant tristos.

El senyor Camprubí i Duocastella intervé dient que, com ja ha explicat abans, tots els emprenedors de la ciutat i de la comarca estan rebent suport. L'Ajuntament està emfatitzant la informació i l'assessorament, per posar en marxa el projecte empresarial i la seva viabilitat. Dubta que hi hagi emprenedors que deixin de crear una empresa pel procés de constitució de la societat, tal com s'ha plantejat.

Evidentment, com ja s'ha dit, el contingut de la proposició és una bona idea, però cal madurar-la una mica més per poder elaborar una proposta que respongui més a les possibilitats reals, perquè sigui possible dur-la a terme posteriorment.

El senyor de Puig i Viladrich diu que tan sols pel dubte que ha manifestat el senyor Camprubí, creu que val la pena provar-ho.

L'alcalde intervé dient que les proposicions s'han de fer amb certa cura. La finestra única hauria de servir per a tots els tràmits, i no tan sols per a la creació de societats. Els grans problemes no provenen només de la creació de societats, sinó de tot el que té relació amb els permisos, etc. Per tant, si cal fer-ho, s'ha de treballar amb un contingut, tal com s'està desenvolupant la finestra única conjuntament amb la Generalitat. Bàsicament, es tracta dels informes i les inspeccions que s'han realitzat, i no de la creació d'una societat; són dues coses diferents.

En qualsevol cas, les posicions han quedat clares. El senyor Camprubí ha explicat que l'equip de govern considera que la idea és bona, però que no pot votar afirmativament la proposició, la qual cosa és una posició legítima.

Sotmesa a votació la proposició, es rebutja per 17 vots negatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 2 GMPP) i 8 vots afirmatius (GMCIU).

7.4 PROPOSICIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS GMS, CIU, ERC I IC-V, SOBRE LA IMPUGNACIÓ DEL REGLAMENT DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE MANRESA.

El secretari dóna compte de la proposició del dia 13 de juliol del 2000 que, transcrita, diu el següent:

"Atès que l'ús de la llengua catalana en l'Administració de Justícia es troba en una situació encara molt precària, també a la nostra ciutat.

Atès que el Col·legi d'Advocats de Manresa disposa d'una reglamentació que declara el català com a llengua pròpia del Col·legi, en concordança amb allò que determina l'Estatut de Catalunya.

Atès que aquesta reglamentació ha estat impugnada davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Els Grups municipals Socialista, de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya-Verds, proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

- 1.- Manifestar el suport de l'Ajuntament al Col·legi d'Advocats de Manresa davant de la impugnació de què ha estat objecte el seu reglament.
- 2.- Lamentar el recurs contenciós administratiu que contra el reglament del Col·legi d'Advocats de Manresa ha presentat un membre col·legiat.
- 3.- Instar els diversos estaments vinculats directament amb l'Administració de Justícia i la ciutadania de Manresa en general, a anar incrementant progressivament l'ús de la llengua catalana."

A continuació, el secretari dóna compte de l'esmena presentada per tots els grups municipals el dia 13 de juliol, a la proposició que, transcrita, diu el següent:

"Atès que l'ús de la llengua catalana en l'Administració de Justícia es troba en una situació encara molt precària, també a la nostra ciutat.

Atès que el Col·legi d'Advocats de Manresa disposa d'una reglamentació que declara el català com a llengua pròpia del Col·legi, en concordança amb allò que determina l'Estatut de Catalunya.

Atès que aquesta reglamentació ha estat impugnada davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Els Grups municipals Socialista, de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'Iniciativa per Catalunya-Verds, i del Partit Popular proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

- 1.- Manifestar el suport de l'Ajuntament al Col·legi d'Advocats de Manresa davant de la impugnació de què ha estat objecte el seu reglament.
- 2.- Lamentar el recurs contenciós administratiu que contra el reglament del Col·legi d'Advocats de Manresa ha presentat un membre col·legiat.
- 3.- Instar els diversos estaments vinculats directament amb l'Administració de Justícia i la ciutadania de Manresa en general, a anar incrementant progressivament l'ús de la llengua catalana."

El senyor Llobet i Mercadé pren la paraula i diu que aquesta proposició neix del fet que la reglamentació del Col·legi d'Advocats de Manresa ha estat recorreguda i, per tant, és estrictament aquesta la qüestió que s'exposa en la proposició.

Malgrat això, aprofita l'ocasió per deixar clar que el GMCIU, quan va tenir la iniciativa de presentar aquesta proposició, tenia la intenció d'incloure-la en un "calendari d'ofensives" de persecució a la normalització de la llengua catalana en diversos àmbits del país. Cal recordar la reglamentació de les Universitat Rovira i Virgili, i Pompeu Fabra.

També voldria situar aquest fet dins d'un panorama en què, curiosament algunes forces posen èmfasi en la necessitat de treballar per a la recuperació de la llengua espanyola, comuna, de manera disfressada, sota l'etiqueta de voler prestigiar les humanitats.

El GMCIU també vol aprofitar l'ocasió per situar la impugnació a la reglamentació del Col·legi d'Advocats en l'àmbit de la Justícia, en el qual precisament l'ús de la llengua catalana és encara molt sovint pràcticament simbòlic a la nostra ciutat. Per tant, dins d'aquest marc, sembla lògic elaborar una proposició en la que es parli de l'arribada concreta d'aquesta ofensiva a la ciutat de Manresa, en forma d'impugnació a la reglamentació del Col·legi d'Advocats de Manresa.

Davant d'aquest fet, considera que el mínim que pot fer l'Ajuntament és donar el suport a aquella institució manresana, i lamentar no només la presentació del recurs contenciós administratiu, sinó també el fet que l'hagi interposat una persona que va aspirar en el seu moment a l'alcaldia d'aquesta ciutat.

La senyora Rius i Díaz intervé dient que el GMPP està d'acord amb la totalitat dels preceptes de la proposició presentada.

Cal tenir en compte que l'article segon dels estatuts del Col·legi d'Advocats estableix que la llengua pròpia del Col·legi és el català. Aquesta afirmació sembla ser que va en concordança amb el que determina l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Sembla lògic dir que la llengua pròpia d'aquell Col·legi professional és el català, tenint en compte que la gran majoria dels seus col·legiats tenen el català com a llengua pròpia.

Però això ha d'anar enquadrat dins del respecte mutu de les diverses llengües de la Comunitat Autònoma, i dins d'una normalització lingüística. És el que es veu dia a dia pels carrers d'aquesta ciutat.

Per tot això, el GMPP dona suport a aquesta proposició.

Sotmesa a votació l'esmena presentada a la proposició, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

Com a conseqüència del resultat de la votació, la proposició decau.

7.5 PROPOSICIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS GMS, CIU, ERC, IC-V, MANIFESTANT EL REBUIG A L'AMPLIACIÓ D'HORARIS COMERCIALS I NOMBRE DE DIES FESTIUS.

El secretari dóna compte de la proposició del dia 13 de juliol del 2000 que, transcrita, diu el següent:

"Davant la recent decisió del Govern de l'Estat d'ampliar els horaris i el nombre de dies festius que els comerços podran obrir el públic, com una de les mesures liberalitzadores aprovades pel Consell de Ministres el passat 23 de juny de 2000, els Grups municipals Socialista, CIU, ERC i IC-V proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció de la moció següent:

Consideracions

Primera .- Mitjançant escrit presentat en data 12 de juliol de 2000, per les entitats UNIO DE BOTIGUERS I COMERCIANTS DE MANRESA (UBIC) , CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDUSTRIA, i ASSOCIACIONS DE COMERCIANTS DEL C/NOU, BORN-LA PLANA, SANT MIQUEL, URGELL, GUIMERÀ, CARME, SOBRREROCA-PL.MAJOR I RODALIES, BARRI ANTIC I COMUNITAT DE CONCESSIONARIS DEL MERCAT DE PUIGMERCADAL, sol·licitant el suport de l'Ajuntament de Manresa al petit comerç de Catalunya, en les seves mesures contra el Decret de liberalització dels horaris comercials.

Segona.- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 12, estableix com a competència exclusiva de la Generalitat el "comerç interior, la defensa del consumidor i de l'usuari". Amb posterioritat, però, altres lleis han anat desenvolupant i definint diferents aspectes d'aquesta competència. En aquest sentit, la promulgació de la Llei 2/1996, del Govern de l'Estat, va suposar el desenvolupament d'un marc legal en relació als horaris comercials que va permetre als Governos de les diferents Comunitats Autònomes que tenien la competència de comerç interior regular i fixar els dies d'obertura dels establiments comercials en diumenges i festius.

Tercera .- La Resolució del Parlament Europeu sobre el treball en diumenge, publicada al DOCE 125/1992 del 18 de maig de 1992, posava de manifest la voluntat d'impedir que les estratègies de les empreses multinacionals per eludir la prohibició de treball en diumenge. A tal efecte insta a la Comissió a que *"prengui les mesures necessàries per garantir que per norma general no es treballi els diumenges ni festius, amb l'excepció de determinats sectors de l'àmbit sanitari, dels transports i de la gastronomia, així com els abastaments vitals i d'ordre públic i de la seguretat, a no ser que els interlocutors socials, impulsats per necessitats imperioses de caràcter tècnico-productiu, acordin una regulació diferent i les autoritats competents l'aprovin"*.

Quarta.- El Decret-Llei 6/2000, del Govern de l'Estat, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la Competència en Mercats de Béns i Serveis, que preveu l'obertura dels establiments comercials en més dies festius, a banda d'interferir en el terreny de les competències transferides a les Comunitats Autònomes, posa en perill la competitivitat del petit i mitjà comerç, que hauria de sumar a les dificultats d'obertura en dies festius a les de poder mantenir l'horari normal d'obertura en dies feiners.

Cinquena.- Cal recordar, a més, que els darrers estudis publicats coincideixen en destacar que amb una mesura com la que proposa el Govern espanyol, comportaria el tancament d'un nombre molt elevat de petits i mitjans comerços que implicarien la destrucció, a nivell estatal, de més de 30.000 llocs de treball i una forta concentració en el sector de la distribució a favor de les grans superfícies, que passarien a facturar 300.000 milions més, fet que no només perjudicaria al consumidor, sinó també als fabricants i proveïdors d'aquestes cadenes comercials. Els consumidors es veuran afectats per la disminució de la competència i la concentració de l'oferta en mans de molt poques grans superfícies, les quals en determinades zones podran exercir un poder oligopolístic, i fins i tot monopolístic, que es podria reflectir de manera important sobre l'alça dels preus de determinats productes i en la qualitat del servei al consumidor. Per la seva banda, els proveïdors tindran cada vegada menys poder d'influència sobre aquests conglomerats els quals els hi imposaran els preus de compra i fins i tot podrien deixar de comprar als fabricants de la seva zona d'influència per començar a comprar fora del nostre territori, imposant al consumidor una oferta de productes foranis béns i serveis.

Sisena.- D'altra banda, no sembla que la mesura estigui basada en cap demanda ni necessitat social, si tenim en compte que, d'acord amb les enquestes elaborades pel Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) des de l'any 1998, l'actual marc regulador dels horaris comercials satisfà majoritàriament les necessitats dels consumidors. Així i concretament en una enquesta duta a terme el novembre de 1999, el 85'7 % de les persones enquestades manifestà sentir-se poc o gens perjudicats per l'actual regularització de l'obertura dels establiments comercials i, en el cas que es trobessin oberts els festius, el 68% dels mateixos declaren que mai aprofitarien aquest dia per anar a comprar, mentre que només el 25% ho aprofitarien algunes vegades.

Setena.- Des de la perspectiva de la ciutat de Manresa , on el comerç forma part indiscutible dels seus elements diferenciadors, hem de mostrar la nostra preocupació pel possible deteriorament que aquesta mesura liberalitzadora podria comportar per a la competitivitat dels establiments comercials del nostre municipi.

Vuitena.- El model de municipi que un país com Catalunya ha de defensar és aquell que, per lògica, ens correspon, el de pobles i ciutats mediterrànies, obertes, dinàmiques i sostenibles, on el comerç de proximitat, en forma de petits i mitjans establiments, és el que ha de predominar. Per contra, un model comercial que afavorís només les grans concentracions comercials situades a la perifèria va en detriment directe d'un model de ciutat equilibrada, amb un centre i uns barris vius i dinàmica en què el fet comercial està íntimament lligat a l'activitat ciutadana i la nostra cultura i forma de ser.

Per tot el que s'esmenta, el Ple de l'Ajuntament acorda:

1.- Manifestar el seu rebuig al Decret-Llei 6/2000, de 23 de juny, per la seva ingerència en les competències merament autonòmiques i que pot perjudicar

els petits i mitjans comerciants, i demanar al Govern de l'estat la seva derogació

2.- Donar el seu suport al Parlament de Catalunya en la interposició del recurs d'inconstitucionalitat a l'esmentat Decret-Llei

3.- Demanar al Parlament de Catalunya que emprengui les iniciatives necessàries per tal de defensar eficaçment els petits i mitjans comerciants davant de la seva indefensió respecte les grans superfícies.

4.- Manifestar el seu suport als petits i mitjans comerciants de la ciutat de Manresa i compartir la preocupació de les associacions de comerciants de la ciutat, pel Decret de liberalització

5.- Demanar a la Generalitat de Catalunya que qualsevol mesura encaminada a variar l'actual marc en aquelles matèries referents a competències transferides a la Generalitat es prengui en consideració el consens polític, institucional i social que convingui.

6.- Trametre còpia d'aquest acord al President del Govern de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, al President del Parlament de Catalunya, als Presidents de la Federació de Municipis de Catalunya i Associació de Municipis de Catalunya, i a les associacions de botiguers i comerciants amb seu o delegació a la ciutat."

El senyor Perramon i Carrió pren la paraula i explica que quan el GMERC va decidir presentar aquesta proposició, va trobar la coincidència de tres grups municipals, que també volien presentar una proposició en el mateix sentit.

Per això, es va elaborar la proposició conjuntament.

El motiu del desacord dels grups municipals proponents respecte el decret de liberalització dels horaris comercials són múltiples. Per una banda, consideren que hi ha una invasió de competències del que estableix l'Estatut i la Generalitat, en aquest cas, en el sentit que tot el comerç interior, i, per tant, l'ordenació comercial i la disposició d'aquells dies festius en què es pot obrir el comerç, és una regulació que correspon a la Generalitat de Catalunya i, per tant, amb aquest decret s'intenta envair aquestes competències.

Per una altra banda, és una regulació que s'ha fet sense el consens del comerç, que és el sector implicat. Respon sobretot a l'interès de les grans cadenes i, per tant, planteja dificultats als petits i mitjans comerços, perquè pot reforçar més un model comercial centrat en les perifèries i en els grans equipaments comercials situats en aquells indrets, que un model de ciutat i de comerç pel que l'Ajuntament aposta d'una manera més decidida, consistent en una ciutat viva en l'àmbit comercial, de manera que tant el centre com els barris disposin d'equipaments comercials.

El decret pot condicionar negativament i deteriorar les condicions laborals del sector, tant si són propietaris com treballadors del comerç.

Per tot això, hi ha un posicionament centrat sobretot en el rebuig al decret, en primer lloc, per la ingerència que significa en el règim de competències de la

Generalitat de Catalunya, i, per tant, la voluntat de donar suport al Parlament perquè defensi aquestes competències i plantegi la inconstitucionalitat d'aquestes mesures. En segon lloc, perquè considera que aquest decret podria perjudicar als petits i mitjans comerciants.

Hi ha diferents models de regulació del comerç, alguns són ultralliberals, i altres procuren fer aquest control una mica més estricte, per evitar aquesta degradació. Els grups proponentes aposten per aquest últim model.

Finalment, els proponentes consideren que cal arribar a un consens respecte a aquesta regulació i a les modificacions respecte els horaris.

Per aquests motius els proponentes plantegen la posició d'aquest Ajuntament i demanen el vot afirmatiu.

El senyor Camprubí i Duocastella intervé dient que la Unió de Botiguers i Comerciants de Manresa, la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Manresa, les associacions de comerciants dels carrers Nou, Born, Sant Miquel, Urgell, Àngel Guimerà, Carme, Sobrerroca, Plaça Major, del barri antic i de la Comunitat de Concessionaris del Mercat de Puigmercadal; en definitiva, totes les associacions de botiguers i comerciants estan preocupats pel rebombori que s'ha creat amb la liberalització dels horaris comercials, i reclamen l'adopció d'un acord del Consistori, que suposi el suport al petit comerç.

Davant d'aquesta sol·licitud, es proposa manifestar el suport de l'Ajuntament al petit comerç i compartir amb ell les seves preocupacions.

És preocupant el fet que a partir d'aquest Decret-Llei pot aparèixer un nou model comercial, que desestabilitzi els centres comercials urbans, provocant que els comerços urbans, que fan ciutat i que són elements integradors, es converteixin en centres urbans desertitzats.

Als centres comercials urbans hi ha una trama de varietat de botigues, que fan del centre de la ciutat i també dels barris, un espai de lleure, de comerç i de vida social, i les mesures com aquest Decret-Llei beneficien poc el comerç.

Els comerciants veuen amenaçats els seus negocis i establiments.

Lamenta el poc consens aconseguit, sobretot amb les associacions de petits comerciants, la qual cosa ha quedat ben palesa amb l'enuig general que s'ha produït en el sector.

També lamenta que aquest debat no s'hagi pogut realitzar dins de l'àmbit català i, més tenint en compte que aquest decret s'interfereix en el terreny de les competències transferides a la Generalitat de Catalunya.

Per tot això i d'acord amb les consideracions que es plantegen en la proposició, demana el vot afirmatiu.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que aquesta proposició és una mostra de la voluntat dels grups polítics, del govern i de l'oposició de fer una esmena, de pactar i de creure o no en les coses, fet que no s'ha produït en la proposició anterior.

El GMCIU, des del començament, va intentar que el Ple tirés endavant el POEC, i fins i tot, va anar més enllà, proposant a l'alcalde una moratòria sobre

el tema de les mitjanes o grans superfícies, sense que s'arribés a parlar de metres concrets, perquè no se li va donar opció.

Hi ha altres municipis que han estat més valents que Manresa, i no han estat capaços d'escriure-ho, però ho han fet. En canvi, Manresa no ha estat capaç de col·laborar en aquest tema.

Un ajuntament com aquest, amb un equip de govern progressista, que lluita per la sostenibilitat, hauria de defensar el petit i mitjà comerç, com a una de les maneres més maques i agràides de defensar la sostenibilitat, tenint en compte el que representen les grans superfícies, el gran capital, el gran tema dels envasos i dels materials no reciclable, i també tenint en compte que de vegades les normatives no són prou clares. El desplaçament dels vehicles cap a la perifèria també està en contra de la sostenibilitat. En canvi, possiblement, el petit comerç, que està més a prop del centre, facilita aquestes coses.

El GMCIU votarà afirmativament aquesta proposició, perquè considera que l'oferta d'horari que hi ha actualment, tenint en compte la del petit comerç i la de les grans superfícies, és útil, considerant el resultat de les enquestes. L'Administració ha de fer l'esforç de garantir els drets dels consumidors i, tenint en compte que la valoració general dels consumidors és que l'oferta continua essent útil per a ells, aquesta Administració ha d'anar més enllà i, al marge del que ja s'ha dit respecte el fet que aquesta mesura aniria contra els drets del govern de la Generalitat, l'opinió que en tenen els consumidors és una raó prou important com perquè el govern central es plantegi la retirada d'aquest decret.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que té la sensació que els proponentes han presentat aquesta proposició perquè algú els ha dit que ho facin, sense valorar les conseqüències que pot tenir la seva aplicació.

A continuació, intentarà analitzar cada una de les objeccions que es plantegen en el text de la proposició i demostrar amb fets i amb dades que la liberalització dels horaris comercials no és una qüestió que es faci perquè sí, sinó que intenta projectar una economia molt més bona per a l'Estat i, en conseqüència, per al país i, evidentment, per a la ciutat de Manresa.

En l'article 2 de la Llei Orgànica 2/1996, publicada al BOE número 15 del 17 de gener de 1996, es diu literalment "Libertad de horarios: cada comerciante determinará con plena libertad i sin limitación legal alguna en todo el territorio del Estado el horario de apertura i cierre de sus establecimientos comerciales de venta i distribución de mercancías, así como los días festivos o no i el número de horas diarias o semanales en las que desarrollará su actividad."

Es tracta d'una Llei Orgànica que podria entrar en vigor a partir de l'1 de gener de l'any 2001, és a dir, d'aquí a sis mesos, i està signada pel president del govern "de torn" senyor Felipe González Márquez.

El Partit Popular s'ha limitat a adequar la realitat econòmica de la forma en què pot anar millor per al comerç i per a l'alliberament de l'economia.

Amb aquesta mesura es pretén donar compliment als objectius de major liberalització que l'establerta en la Llei d'ordenació del comerç minorista, donar compliment a la creixent demanda del servei per als ciutadans, possibilitant, simultàniament, l'adaptació del petit comerç en la situació de major liberalització

en l'exercici de l'activitat comercial, millorar la competència en el sector de la distribució comercial, i possibilitar una progressiva modernització del sector de la distribució. Així mateix, adaptar el marc europeu amb l'exercici de l'activitat comercial i garantir la unitat de mercat amb el relatiu a la distribució i oferir avantatges competitius als petits comerciants.

Els proponents diuen que l'Estat envaeix competències de les comunitats autònomes. L'Estat té competència sobre aquesta matèria en base al que preveu l'article 149.1.13a. de la Constitució Espanyola, sobre Bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica. La Sentència del Tribunal Constitucional número 225/1993, relativa al "Decreto Boyer" de 1985, en el que es regulava la llibertat d'horaris comercials, en el seu fonament jurídic tercer determina que, encara que existint una competència sobre un subsector econòmic que una Comunitat Autònoma ha assumit com a exclusiva amb el seu Estatut, en el cas del comerç interior, aquesta atribució competencial no exclou la competència estatal per establir les bases i coordinació en aquest subsector.

En la mateixa Sentència s'estableix que les fites de foment de l'activitat econòmica a què es proposi arribar mitjançant la llibertat o en la fixació dels horaris comercials justifiquen plenament l'exercici per als òrgans de l'Estat de la seva competència, des de l'ordenació i direcció general de l'economia nacional. Del que s'ha exposat, resulta que l'Estat pot establir la llibertat d'horaris comercials com a mesura política. A més, segons reitera la doctrina del Tribunal Constitucional, una norma té naturalesa d'orgànica quan, en allò que la matèria regula, deu tenir tal caràcter segons la Constitució. La naturalesa orgànica de la Llei 2/1996 deriva del que disposa l'article 1, conforme a l'establert en l'article 150.2 de la Constitució, quan transfereix competències estatals a una Comunitat Autònoma.

Cal donar les rèpliques adequades a les crítiques manifestades en la proposició i lamenta haver de fer passar un mal tràngol als proponents, quan els ha de recordar, punt per punt, el perquè d'una mesura tan important per a l'economia nacional.

Quan en la proposició es diu que la llibertat d'horaris limita la possibilitat dels descans dominical, és a dir, el que fa referència a l'Estatut dels Treballadors, vol recordar als grups proponents que aquella norma estableix en l'article 37.1 que els treballadors tindran dret a un descans mínim setmanal, acumulable per períodes de fins a 14 dies, de dia i mig, ininterrompudament que, com a regla general, comprendrà la tarda del dissabte o, en el seu defecte, el matí del dilluns i el dia complet del diumenge.

La majoria dels convenis col·lectius han abandonat la terminologia relativa al descans dominical i es refereixen ara al descans setmanal.

La normativa laboral està oberta a la possibilitat de l'exercici d'activitats laborals durant els diumenges. L'Estatut dels Treballadors determina que, mitjançant conveni col·lectiu, es podrà establir la distribució regular de la jornada de treball al llarg de l'any, la qual cosa permet la possibilitat d'utilitzar els dies festius predeterminats per a l'obertura d'establiments comercials.

Altres moltes activitats laborals han de complir també les seves funcions en diumenge, sense que per això s'hagin generat crítiques similars a les que ara es plantegen.

Quan es diu en la proposició que els consumidors no demanen major llibertat respecte els horaris comercials, ell ha de dir als grups proponents que el passat divendres 16 de juny la Unió de Consumidors d'Espanya va mostrar el seu suport a les mesures que poguessin plantejar-se sobre una major liberalització dels horaris comercials.

l'OCU (Organización de Consumidores y Usuarios) en una carta tramesa al vicepresident del govern, va mostrar el seu total suport a una major llibertat d'horaris comercials. Al 1994 la mateixa organització va manifestar que la regulació suposava una rigidesa per la funció de compra i que els comerços haurien d'obrir en diumenges i festius.

Al mateix any, la UCE (Unió de Comerciants Espanyols) considerava que la regulació sobre els horaris comercials hauria de tenir un augment respecte el nombre d'obertura en dies festius. Així mateix, l'any 1997, la mateixa organització mantenia públicament aquesta postura i considerava molt positiva per al consumidor la liberalització dels horaris comercials. També va afirmar durant aquell mateix any que la major llibertat d'horaris comercials no tenia com a conseqüència la pèrdua del mercat dels petits negocis.

Des del març del 1993 fins el novembre del 1999, s'ha incrementat en un 14 per 100, del 40 al 45,6, el percentatge dels enquestats que manifestava que les hores d'obertura i tancament comercial haurien de ser establerts pels comerciants. Des del març de 1993 fins el novembre de 1999 s'ha reduït en un 10 per 100 els partidaris de la limitació dels horaris.

Aquestes xifres posen de manifest una clara evolució de les tendències o expectatives dels consumidors. Dones treballadores, parelles els dos membres de les quals treballen, famílies monoparentals, tercera edat i joves, que tornin al centre de les seves ciutats i realitzant una compra habitual més còmoda i eviten, en el seu cas els desplaçaments, el que incrementa la tendència a efectuar els abastaments massius de productes no perdurables, més distanciat en el temps.

Quan es diu que la major llibertat d'obertura limita els avantatges del petit comerç de proximitat i desplaça les vendes cap a les grans superfícies, ell ha de dir que les mesures adoptades pel govern pretenen oferir un avantatge competitiu als petits establiments comercials; en concret, la possibilitat d'obertura dels petits comerços amb menys de 300 metres, que no pertanyen a grups de distribució, ofereix avantatges comparatius als petits comerços de proximitat enfront a altres fórmules comercials que els poden permetre guanyar quota de mercat.

Aquesta circumstància hauria de provocar un increment de vendes en els establiments comercials amb especial incidència ...

En aquest moment, l'alcalde demana al senyor Javaloyes que sigui més breu en la seva explicació.

El senyor Javaloyes i Vilalta respon que intentarà extractar la seva exposició, ja que veu que els arguments de la liberalització econòmica poc importen als membres presents, que no coneixen els motius de l'adopció d'una mesura d'aquesta magnitud.

La normativa europea és més restrictiva que l'espanyola que s'aprova amb aquest document. En aquest sentit, hi ha una total llibertat d'horari a Suècia i regulacions més obertes que l'espanyola a França, Luxemburg, Portugal i el Regne Unit. La mitjana d'hores d'obertura de comerços a Europa és de 97 a la setmana, que és una xifra superior a les 90 hores establertes en el paquet de mesures. La mesura d'obertura dels diumenges a la Unió Europea és de 21,7 a l'any. En el paquet de mesures espanyoles es parla de 12 diumenges, xifra que s'incrementarà progressivament fins l'any 2004.

La lliure competència està garantida, tal com queda demostrat en l'actuació del Tribunal de Defensa de la Competència i del Govern en la fusió Pryca i Continente. Dinamarca, Finlàndia, Alemanya, Àustria, Bèlgica, Irlanda i Holanda, que són països que disposen d'una legislació més restrictiva que l'espanyola, presenten major grau de concentració que a Espanya.

Es diu que aquesta mesura no permetrà reduir la inflació, a la qual cosa ha de dir que, d'acord amb les dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística, el diferencial de la inflació en el període 1994-2000, entre Catalunya, comunitat amb política més restrictiva, i Madrid, que és la de major índex d'obertura, és del 3,96 per 100 a favor de l'última.

També es diu que la mesura reduirà les vendes del petit comerç a 300.000 milions de pessetes segons un informe d'ASEDAS. Els petits comerços que sàpiguen adaptar-se a les noves condicions del mercat guanyaran quota del mateix. Existeixen estudis alternatius IFO a Alemanya, que neguen aquest fet i que mantenen que la liberalització permetrà crear 50.000 nous llocs de treballs. A Madrid, que és la comunitat més alliberada en aquest aspecte, durant el període 1996-2000 els hipermercats van perdre un 4,1 per 100 de quota de mercat.

Pel que fa a la destrucció de llocs de treball, cal dir que durant el període 1994-1999, amb restricció d'horaris el creixement del treball en el conjunt de l'economia va ser de 17,8 punts enfront als 11,1 punts corresponents al comerç minorista. En el període 1987-1991, sense la restricció d'horaris, i per dades comparatives, aquest creixement en tota l'economia va ser de 9,8 punts enfront als 11,2 del comerç minorista.

Cal tenir en compte que aquesta afirmació es basa en un estudi realitzat per les cambres de comerç, que compara dades obtingudes mitjançant diferents procediments. L'afirmació que caldrà tancar comerços és greu per part de qui la manifesta si no disposa de dades per poder-la contrastar. En qualsevol cas, les dades comparables són les que són: l'any 1995, a Madrid, que és la comunitat on més s'ha dut a terme la liberalització econòmica, i que és amb la que en tot cas es poden comparar dades, hi havia 62.129 establiments enfront els 70.631 de l'any 1998, la qual cosa representa un increment del 13,7 per 100.

Malgrat que ha hagut de reduir la seva exposició, li agradaria apuntar les reflexions següents: en la proposició es diu que les grans concentracions

comercials van contra el poble i les ciutats mediterrànies. Aquesta és una expressió molt maca, però voldria preguntar el següent: què són els Trullols, gran superfície, oci, cultura? Els qui presenten la proposició són els qui ho fomenten, i existeix un mot al diccionari que ho defineix i que ell no pronunciarà al Saló de Plens.

També vol preguntar qui ha autoritzat la implantació de les grans superfícies a Catalunya? ha estat la Generalitat de Catalunya. Per tant, un dels grups municipals que subscriu la proposició és un dels responsables de la disbauxa comercial que ha existit durant la última dècada en el país.

La preocupació del petit i mitjà comerç ha de ser l'evolució de l'economia social, en tot cas.

Per acabar voldria dir que el senyor Solbes, a qui suposa que els membres presents coneixen i respecten, va ser objecte d'una notícia apareguda a la premsa el 14 de juliol, que deia el següent: "Solbes vol més liberalització per no perdre competitivitat. El Govern no encerta amb les reformes, hauria de fer-ne més."

És evident que quan s'intenta protegir els comerços, en un cas com aquest es cau en un gran parany, ja que s'hauria de fer veure a aquests comerços "el bosc i no l'arbre que tenen al davant". Cal saber veure el conjunt del dinamisme que això pot comportar.

El Partit Popular defensa el petit i el mitjà comerç, i per això ha dut a terme aquesta liberalització.

Finalment, voldria donar algunes dades respecte a les mesures adoptades pel Partit Popular a favor del petit i mitjà comerç. Durant la legislatura anterior, el Partit Popular va adoptar unes mesures fiscals consistents en la reducció de mòduls amb un 15 per 100, això correspon a l'any 1997; la bonificació del 95 per 100 en la transmissió de les empreses familiars; el no còmput dels treballadors contractats que pertanyen a una plantilla; l'exempció en l'Impost sobre el Patrimoni de la participació en empreses familiars; la reducció del tipus d'Impost sobre les societats fins el 30 per 100 per als primers 15 milions de pessetes, amb beneficis a les societats de reduïdes dimensions. A les principals mesures de recolzament fiscal i a l'actual paquet alliberador, cal afegir l'àmbit d'aplicació del règim especial de les empreses de reduïdes dimensions en l'Impost sobre societats. Per als grups que han presentat la proposició, això pot semblar magnífic, però es tracta d'una realitat en el petit i mitjà comerç. Els incentius a la reinversió en empreses de reduïdes dimensions; la reducció per al foment de l'ús de les noves tecnologies per a l'empresa de reduïda dimensió.

L'alcalde interromp el senyor Javaloyes per demanar-li que sigui breu en la seva intervenció ja que difícilment convencerà la resta de grups municipals perquè canviïn el seu posicionament.

El senyor Javaloyes i Vilalta respon a l'alcalde que acaba tot seguit, i continua la seva exposició referint-se a la formació per als empleats en l'ús de les noves tecnologies; a la modificació en la deducció d'activitats d'investigació

científica i innovació tecnològica en l'Impost sobre societats; i a la reducció a un any del termini per a la bonificació de les plusvàlues obtingudes per societats i fons de capital risc.

Tot això, tant si agrada als regidors presents a la Sala, com si no, és donar suport al petit i mitjà comerç de l'Estat espanyol, de Catalunya i de Manresa.

Per això, per responsabilitat, els proponents haurien d'haver aprofundit més en les proposicions que presenten al Ple, que haurien d'exposar un cop disposessin de les dades necessàries.

El senyor Perramon i Carrió intervé dient que, en primer lloc, hi ha sentències del Tribunal Constitucional que reconeixen la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en temes d'ordenació comercial. Per tant, es podria discutir molt, però en qualsevol cas, ja es veurà quin és el resultat quan es plantegi el recurs d'inconstitucionalitat. En segon lloc, creu que, efectivament, amb el temps es va produint un canvi d'hàbits en el lleure i en el comerç, però també és cert que la regulació d'aquest canvi d'hàbits ha de ser elaborada amb un cert consens del sector implicat i no d'una manera absolutament arbitrària per part de l'Administració.

En tercer lloc, el conjunt de mesures que es plantegen i la voluntat d'anar cap a una ampliació molt més gran dels horaris comercials i cap a l'obertura del comerç durant els dies festius planteja dificultats en la forma de treballar i en les condicions laborals.

Per tant, considera que hi ha un grau d'obertura prou gran en el comerç en aquest moment, com perquè sigui necessària aquesta liberalització tan àmplia.

L'ampliació d'horaris i l'avanç cap a la seva desregularització, produirà la dificultat de competència, ja que els petits i mitjans comerços tindran més dificultats per poder aplicar els nous horaris. Aquesta és la percepció dels comerciants de la nostra ciutat, que en aquest moment ja tenen una situació evident de competència, ja que pot existir la implantació d'altres comerços i, per tant, aquesta lliure competència provoca la regulació dels preus.

Finalment, considera que la defensa per part de l'equip de govern de les competències plenes i exclusives de la Generalitat en aquest tema, així com el model de ciutat i la voluntat dels comerciants de mantenir uns horaris que estan prou ben regulats en aquest moment, justifiquen el manteniment de la proposició.

El senyor Camprubí i Duocastella intervé destacant tres aspectes que han aparegut en el debat: les crítiques es fan amb els qui se senten perjudicats i preocupats, que són els botiguers i comerciants, que formen part de les deu associacions que estan preocupades per la invasió que pateixen.

D'altra banda, li agradaria que totes les consideracions que s'han fet en aquest Ple, es fessin arribar als botiguers i comerciants, que, si més no, ho agrairan perquè disposaran de més informació.

Per últim, molts dels escrits estan fets sota consideracions, algunes d'elles no contrastades, o amb dades oposades. Així, de la mateixa manera que es diu que s'ha creat ocupació, també hi ha dades que demostren que a Madrid amb

major nombre de dies festius oberts, s'han perdut 18.000 comerços i 54.000 llocs de treball.

Per això, quan surten aquests decrets, hi ha consideracions que de vegades no estan contrastades amb la realitat i, per tant, es poden obtenir dades en els dos sentits.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que està satisfet, perquè, després de les coses que ha sentit en aquest Ple, sembla que els tres únics partits que sempre han defensat el món del comerç són el d'Esquerra Republicana de Catalunya, el d'Iniciativa per Catalunya - Verds i el de Convergència i Unió, ja que tant el PSOE - PSC com el Partit Popular han dictat decrets alguna vegada contra els comerciants.

D'altra banda, de vegades sembla que és fàcil deslliurar de responsabilitats a unes parts i atribuir-les a altres. En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya té responsabilitats sobre la legislació dels equipaments comercials, però és clar que amb una legislació més ben feta, dins de les seves competències, va intentar mantenir un ordre sobre un decret general de l'Estat.

Personalment creu, i la ciutat també ho va manifestar així en un moment determinat, que quan es va instal·lar a Manresa una gran superfície, almenys es va intentar pactar, dins de les dificultats existents, la seva implantació amb tot el món del comerç. Aquest és un valor que ha tingut la ciutat i que cal continuar mantenint. Per això, val la pena continuar mantenint aquesta proposició.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que voldria comentar al senyor Camprubí que aquest tema es va intentar consensuar i, de fet, es va consensuar perquè es va parlar amb les Cambres de Comerç. Per tant, si en aquest cas, la Cambra de Comerç de Manresa de la qual depèn la UBIC, no disposa d'aquesta informació, s'ha de comprendre que no és culpa del Partit Popular, sinó que és conseqüència del fet que les delegacions no es traslladen la informació.

Davant de la magnitud i del ressò que està provocant aquest tema, el Partit Popular està preparant uns dossiers que traslladaran, evidentment, a la Cambra de Comerç i a la UBIC, perquè, si més no, sàpiguen exactament el que comporta el decret, així com la seva filosofia de fons. Cal veure la situació en el seu conjunt, ja que el decret no comporta llibertat absoluta d'horaris, sinó la possibilitat d'adaptar-los a les necessitats de cada cas, la qual cosa no estava permesa fins ara.

I continua dient que la Generalitat de Catalunya és la responsable directa de la instal·lació de les grans superfícies que s'ha produït durant aquesta darrera dècada, ja que va ser aquella Administració qui va elaborar els informes i tot el necessari per a aquelles instal·lacions.

Sotmesa a votació la proposició, s'aprova per 23 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 8 GMCIU) i 2 vots negatius (GMPP).

8. ASSUMPTES SOBREVINGUTS

L'alcalde disposa la retirada de l'assumpte sobrevingut número 8.7 i sotmet a votació la prèvia i especial declaració d'urgència dels sis assumptes sobrevinguts restants.

El senyor de Puig i Viladrich manifesta que el GMCIU no votarà afirmativament la urgència dels assumptes número 8.1 i 8.6.

Com a conseqüència de la postura del GMCIU, l'alcalde disposa la votació separada de la urgència dels sis assumptes sobrevinguts, votant, en primer lloc conjuntament els assumptes número 8.1 i 8.6, i, a continuació, conjuntament els assumptes número 8.2, 8.3, 8.4 i 8.5, amb el resultat següent:

Sotmesa a votació conjunta la prèvia i especial declaració d'urgència dels assumptes sobrevinguts número 8.1 i 8.6, s'aprova per 17 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 2 GMPP) i 8 vots negatius, de conformitat amb allò que disposa l'article 51 del RDLEG 781/1986 i l'article 51.1.e) del ROM.

Sotmesa a votació conjunta la prèvia i especial declaració d'urgència dels assumptes sobrevinguts número 8.2, 8.3, 8.4 i 8.5, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents, de conformitat amb allò que disposa l'article 51 del RDLEG 781/1986 i l'article 51.1.e) del ROM.

8.1 ADJUDICAR A FAVOR DE LA SOCIETAT MERCANTIL HERMANOS CODINA, SA LA SUBHASTA PER A L'ALIENACIÓ DE LA FINCA DESIGNADA COM A FINCA NÚMERO 4 DEL PROJECTE DE REPARCEL·LACIÓ DEL POLÍGON I DEL SECTOR DELS TRULLOLS, PER UN IMPORT DE 65.100.000 PTES.; REQUERIR L'ADJUDICATÀRIA PERQUÈ CONSTITUEIXI LA GARANTIA DEFINITIVA CORRESPONENT I TORNAR-LI LES GARANTIES PROVISIONALS DIPOSITADES.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del dia 13 de juliol del 2000, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 22 de febrer de 2000, fou aprovat el plec de clàusules econòmico-administratives i l'expedient de contractació corresponent per tal de procedir a l'alienació pel procediment obert, mitjançant pública subhasta, de la finca designada com a finca adjudicada núm. 4 en el plànol d'adjudicació de finques del projecte de reparcel·lació del polígon I del sector dels Trullols.

Vist que, durant el termini hàbil per a la presentació de proposicions, han estat presentades les dos proposicions següents:

PROPOSICIONS PRESENTADES			NOM DE QUI HO PRESENTA	ADREÇA	IDENTIFICACIÓ DE LES PLIQUES
Núm.	Hora	Data			

1	13h 40m	21/06/2000	Antonio Sorroche Montellano Document nacional d'identitat núm. 39.340.984-J	Carrer Pujada del Castell núm. 56, 4 ¹ -1 ^a 08240 MANRESA	Dos sobres blancs, amb els lemes indicats en el plec de clàusules.
2	13h 55m	21/06/2000	José Codina Serra Document nacional d'identitat núm. 39.267.928-M	Carretera de Cardona núm. 80 08240 MANRESA	Dos sobres blancs, amb els lemes indicats en el plec de clàusules.

Vista la proposta d'adjudicació formulada per la Mesa de Contractació, en convocatòria del dia 29 de juny de 2000, a favor de la societat "HERMANOS CODINA, SA", per un import de SEIXANTA-CINC MILIONS CENT MIL PESSETES (65.100.000'-pts), IVA inclòs, equivalents a 391.258'88 euros.

Vist que ha estat practicada la corresponent notificació a la Direcció General d'Administració Local, de conformitat al que disposa l'article 40 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

Atès que l'article 84 .1 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, sobre contractes de les administracions públiques, disposa que "*en las subastas la adjudicación deberá recaer en el plazo máximo de veinte días, a contar des de el día siguiente al de apertura, en acto público, de las ofertas recibidas*".

Aquesta Alcaldia–Presidència, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar al Ple municipal que sigui adoptat el següent

ACORD

PRIMER ADJUDICAR A FAVOR DE LA SOCIETAT MERCANTIL "HERMANOS CODINA, SA", domiciliada a la Carretera de Cardona núm. 80, de Manresa (Barcelona) i amb número d'identificació fiscal A-08589814, la subhasta convocada per aquest Ajuntament per a procedir a l'alienació pel procediment obert, mitjançant pública subhasta, de la finca designada com a finca adjudicada núm. 4 en el plànol d'adjudicació de finques del projecte de reparcel·lació del polígon I del sector dels Trullols, per un import de SEIXANTA-CINC MILIONS CENT MIL PESSETES (65.100.000'-pts), IVA inclòs, equivalents a 391.258'88 euros, d'acord amb l'expedient de contractació i plec de clàusules aprovat per aquest Ple en sessió del dia 22 de febrer de 2000 i convocatòria efectuada pel mateix Ple i anuncis publicats en el en el Butlletí Oficial de la Província núm. 126, del dia 26 de maig de 2000, i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 3138, del dia 12 de maig de 2000

Aquesta quantitat es desglossa en els conceptes següents:

Valor finca		56.120.690 pta.
I.V.A	16%	8.979.310 pta.
Preu adjudicació		65.100.000 pta.

- SEGON REQUERIR A L'ADJUDICATÀRIA DE LA SUBHASTA, la societat "HERMANOS CODINA, SA", per tal que, de conformitat al que disposa l'article 42 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques i dins d'un termini de quinze dies hàbils comptat a partir de l'endemà del dia de rebre la notificació d'aquest acord, constitueixi la garantia definitiva per un import total de dos milions sis-cents quatre mil pessetes (2.604.000'-pts) equivalents a quinze mil sis-cents cinquanta euros i trenta-sis cèntims (15.650'36'- €), a la Caixa de la Corporació i presenti el document acreditatiu a la unitat d'assessorament jurídic de l'Alcaldia.
- TERCER TORNAR LA GARANTIA PROVISIONAL DIPOSITADA, per un import de NOU-CENTES SETANTA DUES MIL VUIT-CENTES QUARANTA-UNA PESSETES (972.841'-pts), equivalents a cinc mil vuit-cents quaranta-sis euros amb vuitanta-nou cèntims (5.846'89'-euros) a l'adjudicatària, la societat "HERMANOS CODINA, SA", prèvia la constitució de la garantia definitiva.
- QUART Tornar la garantia provisional dipositada per un import de NOU-CENTES SETANTA DUES MIL VUIT-CENTES QUARANTA-UNA PESSETES (972.841'-pts), equivalents a cinc mil vuit-cents quaranta-sis euros amb vuitanta-nou cèntims (5.846'89'-euros) a la societat no adjudicatària de la subhasta "MS-MT, SOCIEDAD LIMITADA", domiciliada al carrer Sant Joan Baptista de La Salle núm. 9, baixos, del municipi de Manresa i amb Codi d'identificació fiscal núm. B-59821793.
- CINQUÈ PUBLICAR l'adjudicació de la subhasta en el Butlletí Oficial de la Província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, de conformitat al que disposa l'article 285 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril Municipal i de Règim Local de Catalunya.
- SISÈ DONAR TRASLLAT D'AQUEST ACORD A LA UNITAT DE CONTRACTACIÓ I PATRIMONI d'aquest Ajuntament per tal que, en el seu moment oportú, procedeixi a donar de baixa el bé adjudicat en aquesta subhasta de l'Inventari municipal de Béns.
- SETÈ FACULTAR AL SENYOR ALCALDE per a la signatura de la corresponent escriptura pública, així com de tota aquella documentació que resulti necessària per a la complimentació de l'expedient."

El senyor García i Comas pren la paraula i explica que es tracta d'una adjudicació de la finca ubicada al Polígon dels Trullols, que és propietat de l'Ajuntament de Manresa i que procedeix del 10 per 100 d'aprofitament mitjà de cessió obligatòria.

En la sessió plenària del mes de febrer es va alienar mitjançant el procediment de subhasta pública i es va aprovar el plec de clàusules, corresponents a aquest terreny. Durant el període d'exposició pública de la subhasta es van presentar dues proposicions. La que va quedar en una situació més favorable va ser la presentada per la societat Hermanos Codina, S.A., per un valor de 65.100.000 pessetes. Cal tenir present que, en tractar-se d'una venda de terreny, els 65.100.000 pessetes estan subjectes al 16 per 100 d'IVA i, per tant, el valor de la finca és de 56.120.690 pessetes.

Amb aquesta aprovació, es dóna per adjudicada a favor d'aquesta societat mercantil la finca esmentada, situada al Polígon dels Trullols, per a la qual demana el vot afirmatiu, ja que agilitzarà les gestions necessàries per fer front als pressupostos d'aquest any.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que el GMCIU votarà afirmativament el dictamen i diu que el vot negatiu a la declaració d'urgència d'aquest assumpte com a sobrevingut és degut al fet que, malgrat tractar-se d'una qüestió que convé accelerar de cara al Pressupost, les proposicions es van presentar el 21 de juny, la mesa de contractació es va reunir el 29 de juny, hi ha hagut dues comissions, una d'Urbanisme, que es va celebrar el dia 7 de juliol i una altra d'Hisenda, que es va reunir el dia 12 de juliol, i en cap de les dues comissions s'ha tractat aquest tema.

Per això no entén perquè aquest assumpte es presenta com a sobrevingut en aquest Ple, tenint en compte que hi ha hagut 10 dies per presentar-ho a la Comissió Informativa.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

8.2 MOCIÓ DEL GMPP SOBRE EL RÈGIM ESPECIAL D'AUTÒNOMS

El secretari dóna compte de la moció del dia 14 de juliol del 2000, que, transcrita, diu el següent:

"Actualment el món laboral viu un dinamisme força clar i evident, que fa que amb decisions de vital importància i transcendència del Govern Central, ja sia en l'anterior legislatura així com en l'actual, fa que el camí a la plena ocupació sigui cada cop més una realitat al nostre abast.

És evident que l'actual marc econòmic i social ha incidit de manera clara i total en la nova creació de petites i mitjanes empreses així com l'establiment de professions lliberals, havent-se de donar d'alta en el Règim Especial d'Autònoms de la Seguretat Social la gran majoria de les persones que inicien la nova activitat.

És evident que el tractament del R.E. d'Autònoms de la S.S. és força diferent al Règim Gral. i que crea una clara disfunció i greuges comparatius entre un col·lectiu i altre de treballadors.

És per això que PROPOSEM:

Primer. Demanar al Govern Central que iniciï els treballs oportuns i adequats perquè el Règim Especial d'Autònoms de la Seguretat Social no tingui els

greuges comparatius, com a treballadors que són, amb els del Règim General, modificant i ampliant les cobertures assistencials de què el R.E. d'Autònoms no gaudeix actualment.

Segon. Fer arribar el present acord a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, del Parlament de Catalunya, al Ministeri de Treball i Afers Socials del Govern Central."

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i explica que el motiu d'aquesta proposició és el fet que a l'Estat espanyol hi ha un gran nombre de treballadors que pertanyen al règim especial d'autònoms i és força evident el greuge de cobertures que tenen respecte els que pertanyen al règim de la Seguretat Social.

L'objectiu de la proposició és que aquesta Corporació, juntament amb altres que puguin aparèixer, instin el govern central a elaborar els estudis necessaris perquè hi hagi aquest canvi en el règim especial d'autònoms, per evitar els greuges funcionals que representa als afectats en la seva activitat laboral.

El senyor Camprubí i Duocastella intervé dient que la igualtat en la cobertura assistencial és una qüestió pendent dels treballadors autònoms des de fa temps. Aquest sector ha tingut menys prestacions assistencials amb un règim especial més tancat i encotillat.

Considera que amb la proposició presentada es pretén obtenir la igualtat de cobertura assistencial per a tots els treballadors, tant si pertanyen al règim general de la Seguretat Social, com a l'especial d'autònoms.

Per aquest motiu, l'equip de govern votarà afirmativament la proposició del GMPP.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

8.3 MOCIÓ DEL GMPP SOBRE LA CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ D'ENTITATS LOCALS, PER PART DEL SENAT

El secretari dóna compte de la moció del dia 14 de juliol del 2000, que, transcrita, diu el següent:

"La cambra del Senat en sessió celebrada el 27 de juny de 2000, va adoptar la decisió de crear en l'actual legislatura una Comissió de caràcter Permanent per a les Entitats Locals.

L'Administració Local forma part fonamental de l'organització territorial tant enfront amb l'Adm^o Gral. de l'Estat com en l'Adm^o autonòmica. I és enfront d'aquesta doble perspectiva que s'ha de situar, sobretot en els inicis de la transició democràtica, ja que les Corporacions Locals han demostrat capacitat

per a gestionar els seus interessos, afavorir el benestar dels ciutadans, impulsar les inversions i infraestructures necessàries per al creixement econòmic i social dels municipis, així com recuperar les tradicions culturals.

Tot aquest impuls ha anat sempre amb l'esforç per aconseguir millors mitjans, competències i finançament suficient per a exercir-les, en clara manifestació de l'exercici de la responsabilitat dels principis d'autonomia i suficiència financera reconeguts per la Constitució de les Entitats Locals.

Per tot això PROPOSEM:

Primer. Manifestar el recolzament de l'Ajuntament de Manresa a l'acord adoptat pel Ple del Senat en la sessió del 27-06-2000 per la que es decideix dur a terme la creació d'una Comissió d'Entitats Locals, ja que forma part d'una vella reivindicació dels ens locals. Ja que farà possible que la veu i les legítimes aspiracions de les Corporacions Locals es converteixin en una realitat institucional de primera magnitud, tant per al desenvolupament de l'Estat de les Autonomies com en la conformació de l'organització territorial de l'Estat especificada en el títol VIII de la Constitució.

Segon. Recolzar el Senat en el seu impuls d'exercir les funcions de Cambra de representació territorial, d'acord amb el reconeixement constitucional de l'article 69 de la Carta Magna.

Tercer. Fer arribar el present acord a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, del Parlament de Catalunya, del Senat, del Congrés i del Govern espanyol."

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i diu que el motiu de la presentació d'aquesta proposició és el següent: aprofitant la creació de la Comissió d'Entitat Locals, donar suport a aquest tipus d'iniciatives, per aconseguir que la Cambra del Senat, que ha de ser la Cambra de representació territorial es vagi vertebrant a mesura que es vagin realitzant aquest tipus de treballs. Cal procurar que aquesta iniciativa no es quedi en res, i es continuï treballant per aconseguir que aquesta vertebració del territori sigui una realitat.

El senyor Canongia i Gerona intervé dient que, potser està una mica espès a aquestes hores, però, sincerament, no veu el motiu pel qual la Corporació municipal s'ha de manifestar en el recolzament a l'acord adoptat per una Cambra legislativa de l'Estat espanyol, referent a la creació d'una Comissió.

Creu que els membres d'aquella Cambra són prou importants com per recolzar-se sols i no necessiten el suport d'aquesta Corporació.

Per això, l'equip de govern s'abstindrà en la votació de la proposició.

El senyor Llobet i Mercadé intervé dient que el GMCIU votarà negativament la proposició, ja que es tracta d'un acord del Senat, amb els vots del Partit Popular i del Partit dels Socialistes, i es tracta d'una decisió que torna a ser una

vegada més una pèrdua d'oportunitat de fer que el Senat realment tracti la qüestió de l'Estat plurinacional. En aquella Comissió es barrejaran qüestions dels Ens locals i de les Administracions Autònòmiques, i per tant, una comissió que parlarà des del punt de vista estrictament administratiu i, evidentment, no tindrà en compte el fet que a l'Estat espanyol hi ha nacions que necessiten un tracte diferenciat.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que li agradaria que l'equip de govern reconsiderés la seva postura i decisió de vot, ja que s'han passat molt de temps parlant i realitzant el discurs del tema territorial de la Cambra del Senat. Aquest és un primer pas i, per això, val la pena que la Corporació doni suport a aquesta iniciativa, perquè es vagi convertint en una realitat la vertebració del territori.

Li sabia greu que l'equip de govern, després de fer aquest tipus de discurs, s'abstingués en la votació d'aquesta proposició.

Sotmès el dictamen a votació, es rebutja per 8 vots negatius (GMCIU), 2 vots afirmatius (GMPP) i 15 abstencions (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC).

8.4 RECONÈIXER UN CRÈDIT EXTRAJUDICIAL A FAVOR DE EXCA. J. MAS, SL, PER IMPORT DE 2.250.209 PTES. EN CONCEPTE DE DIVERSOS TREBALLS REALITZATS A LA VIA PÚBLICA

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Urbanisme, del dia 27 de juny del 2000, que, transcrita, diu el següent:

"Atès que s'han acreditat obligacions a càrrec d'aquest Ajuntament que per diverses causes no han estat reconegudes ni liquidades.

Atès que els serveis tècnics i jurídics municipals, així com el cap del Servei d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública han emès informe proposant que es reconegui un crèdit extrajudicial en favor de les persones que han executat els treballs i/o prestat els serveis de què es tracta.

Joaquim García i Comas, president de la Comissió Informativa d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública, i Eduardo Teixeira i Macipe, president de la Comissió Informativa d'Hisenda, proposen conjuntament al Ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD:

Reconèixer a l'emparament del que disposa l'art. 23.1.e.) del reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, 144 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre i 60.2 del Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril, un crèdit extrajudicial en favor de cadascun dels creditors que a continuació es relacionen pels deutes acreditats i informats pel responsable del servei.

1. Creditor: EXCA. J. MAS, SL, CIF: B 59 859 025
Adreça: c/ Sant Joan d'En Coll, 42-44, 08240 MANRESA

Concepte: treballs realitzats per la reparació de l'enfonsament del carrer Guillem Catà.
Import: 1.217.403,-PTA (inclòs 16% IVA)

2. Creditor: EXCA. J. MAS, SL, CIF: B 59 859 025
Adreça: c/ Sant Joan d'En Coll, 42-44, 08240 MANRESA
Concepte: treballs reconstrucció nova claveguera i claveguerons del camí del Colomer per inundacions dels baixos de les vivendes.
Import: 1.032.806,-PTA (inclòs IVA)"

El senyor Caballo i Molina explica que es tracta de dos reconeixements de crèdit, que se sotmeten a l'aprovació del Ple de la Corporació, donada la seva urgència, motivada pel fet que es van haver de dur a terme les obres.

Concretament, pel que fa referència al carrer de Guillem Catà, es van iniciar les obres amb personal de la brigada municipal, però, un cop es va veure la magnitud del problema, es va considerar convenient que l'empresa Excavacions J. Mas les finalitzés.

En relació a la segona actuació, es va requerir amb urgència la mateixa empresa perquè tirés endavant l'arranjament, donat que entrava aigua als habitatges, i, per tant, calia actuar urgentment.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

8.5 ENCARREGAR A LA SOCIETAT FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, S.A. L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE D'EXECUCIÓ DEL CONSERVATORI DE MÚSICA A LA FÀBRICA BALCELLS (FASE II), I ESTABLIR LES CONDICIONS D'AQUEST ENCÀRREC

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa de Serveis Centrals i Promoció Econòmica, del dia 10 de juliol del 2000, que, transcrit, diu el següent:

"Atès que l'Ajuntament de Manresa té la intenció de sol·licitar la incorporació del Projecte de rehabilitació de la Fàbrica Balcells per a l'adequació de l'edifici per a l'ús de Conservatori Municipal de Música, dins de les actuacions del Programa Operatiu per a la zona objectiu núm. 2 de Catalunya, període 2000-2006, a l'efecte de ser cofinançat pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional, FEDER.

Atès que FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA, es una societat privada el capital social de la qual pertany íntegrament a l'Ajuntament de Manresa, que té per objecte social la gestió de les polítiques municipals de rehabilitació d'habitatges, amb àmbit preferent d'intervenció a les zones més degradades del Barri Històric de la ciutat. Uns dels àmbits preferents d'intervenció és el sector anomenat Balcells, en el qual ha vingut

realitzant, entre altres intervencions, i per compte de l'Ajuntament de Manresa, la primera fase dels treballs de rehabilitació de la Fàbrica Balcells, els quals han format part parcialment d'un programa ocupacional d'Escola-Taller.

Atès que les característiques tècniques del Projecte aconsellen, per raons d'economia i eficàcia, concertar amb Foment de la Rehabilitació Urbana de Manresa, SA, la gestió de l'execució del projecte, en virtut de la seva especialització en operacions de rehabilitació.

Atès que resulta necessari regular les condicions que han de regir l'execució de l'obra Projecte de rehabilitació de la Fàbrica Balcells, per part de la societat Foment de la Rehabilitació Urbana de Manresa, SA.

El President de la Comissió informativa de Serveis Centrals i Promoció Econòmica proposa al ple de la Corporació Municipal l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Encarregar a la societat Foment de la Rehabilitació Urbana de Manresa, S.A. l'execució del Projecte d'Execució del Conservatori de Música a la Fàbrica Balcells (Fase II), aprovat inicialment per acord del Ple de la Corporació Municipal en sessió del 19 d'abril de 1999 i que va quedar aprovat definitivament de manera automàtica amb efectes des del dia 31 de maig de 1999. El pressupost total de contracte és de 365.591.147 PTA (inclòs el 16 % d'IVA). La seva execució s'iniciarà dins del present exercici 2000 i haurà de finalitzar-se abans del 31 de desembre de 2002.

Segon.- Establir les condicions que hauran de regir l'encàrrec previst en l'acord primer del present dictamen, amb base al règim següent:

OBLIGACIONS ASSUMIDES PER L'AJUNTAMENT

- a) Pel finançament del projecte, l'Ajuntament sol·licitarà una subvenció al FEDER, per una quantia del 50 % del cost total del projecte. L'altre 50 % es preveu finançar-lo directament amb aportacions municipals.
- b) Consignar en els seus pressupostos els imports necessaris per tal de poder atendre el cofinançament del 50 % del cost total, per tal d'aportar-los a FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA, amb la finalitat de destinar-los a l'execució del Projecte d'Execució del Conservatori de música a la Fàbrica Balcells, d'acord amb el calendari següent :
  - 2000: 103.017.450 PTA (amb càrrec a la partida 431.0.740 del pressupost vigent).
  - 2001: 79.778.124 PTA.

El pagament de les esmentades quantitats es farà proporcionalment a l'import de les certificacions d'obra executada i en el termini de 60 dies a partir de l'aprovació de la certificació corresponent.

- c) Transferir a FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA, un cop disposi, al ritme que en disposi i a mesura que els tècnics directors de l'obra vagin expedint les corresponents certificacions d'obra executada, i aquestes siguin aprovades per l'Ajuntament, els fons procedents de la subvenció del FEDER, en el cas que aquesta sigui concedida a l'Ajuntament de Manresa per haver-se inclòs l'actuació dins del Programa Operatiu de Catalunya del període 2000-2006.
- d) En el supòsit de que el Projecte no sigui incorporat com a actuació subvencionable pel FEDER dins del Programa Operatiu de Catalunya, l'Ajuntament de Manresa haurà de consignar als pressupostos dels exercicis 2001 i 2002, els imports per atendre el 50 % restant del cost de l'execució del projecte, el finançament del qual es preveu inicialment amb subvenció del FEDER. La distribució dels imports entre els esmentats es realitzarà d'acord amb el calendari d'execució de l'obra.

Les obligacions dels apartats precedents restaran condicionades a l'existència als pressupostos municipals dels exercicis de referència, de consignació pressupostària suficient per atendre les quanties esmentades.

OBLIGACIONS ASSUMIDES PER FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, S.A. (FÒRUM)

- a) Contractar per compte de l'Ajuntament de Manresa, titular del projecte a què fa referència l'apartat anterior, amb subjecció a la legislació de contractació de les Administracions Públiques.
- b) Presentar a l'Ajuntament de Manresa les certificacions d'obra executada, per a la seva aprovació. A les certificacions d'obra, i qualsevol altre factura o justificant de despesa s'haurà de fer constar que es tracta d'una obra o despesa executada per compte de l'Ajuntament de Manresa.
- c) Presentar a l'Ajuntament de Manresa els justificants acreditatius del pagament de les certificacions d'obra, als efectes de la seva justificació i acreditació, si s'escau, davant de les autoritats administradores del FEDER.
- d) Assumir la direcció de l'obra, sens perjudici de la facultat d'inspecció i supervisió que correspondrà exercir als serveis tècnics municipals."

El senyor Perramon i Carrió pren la paraula i explica que el motiu d'aquest dictamen és el de formalitzar la relació entre la societat FORUM, S.A. i l'Ajuntament de Manresa en el sentit que s'encarrega a aquella societat el Projecte d'Execució del Conservatori de Música a la Fàbrica Balcells (Fase II). La societat FORUM, S.A. ja va participar en la Fase I d'aquesta obra. Per tant, coneix el projecte i, per això, s'ha considerat interessant que fos aquesta societat qui continués, de manera excepcional, aquesta obra.

També es planteja en aquest dictamen la voluntat de l'Ajuntament de Manresa de demanar fons FEDER per a aquesta actuació entre d'altres i, per tant, demanar el finançament del 50 per 100 per al futur Conservatori Municipal de Música i equipament cultural.

Per això, hi ha uns compromisos, uns pactes i unes obligacions que assumeixen l'Ajuntament i la societat FORUM, S.A., en el sentit que el 31 de desembre del 2002, com a màxim, estigui enllestit l'equipament, fins i tot en el cas que no es disposi del finançament necessari del fons FEDER.

Tenint en compte que les presses de vegades són males conselleres, a través dels informes tècnics que acompanyen el dictamen ha sorgit un conjunt de temes que calia millorar o explicitar, malgrat que implícitament ja hi eren. En les conclusions finals de l'informe del secretari es recullen els aspectes més rellevants: en primer lloc, que la contractació es faci quan es disposi del finançament complet de manera efectiva de 22 milions de pessetes, que ja estan consignats, però que en aquests moments encara no estan dotats; en segon lloc, la necessitat que es posi a disposició de la societat FORUM, S.A. l'immoble de la Fàbrica Balcells per executar l'obra; en tercer lloc, que la societat FORUM, S.A. hagi d'entregar l'obra un cop executada, a l'Ajuntament de Manresa; i, per últim, que es plantegin temes del finançament, de la direcció d'obra i de la revisió de preus, si es donés el cas, i també la possibilitat que la minoració del cost de l'obra repercuteixi en l'Ajuntament.

Per això, per avançar en aquest tema, proposa una esmena *in voce* incorporant en el text del dictamen les conclusions finals que s'exposen en l'informe de Secretaria, per tal que es compleixin de manera més rigorosa tots els criteris legals que s'estableixen.

Per tant, entenen el dictamen amb l'esmena *in voce* incorporada, demana el vot afirmatiu.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que si s'incorpora l'esmena *in voce* manifestada pel senyor Perramon, el GMCIU votarà afirmativament.

El secretari explica que l'esmena *in voce* consistiria en incorporar en l'apartat d'Obligacions assumides per l'Ajuntament les condicions següents:

"Requerir els serveis corresponents perquè duguin a terme els tràmits necessaris per cobrir la falta de disponibilitat de 22 milions de pessetes a la partida 431.0.740 del vigent pressupost, corresponents a la diferència entre la quantitat de 103.107.470 pessetes, consignades i 80.368.141 pessetes, realment disponibles.

Requerir els serveis corresponents perquè duguin a terme els tràmits necessaris per consignar el finançament del cost de la direcció d'obra, que ha d'assumir la societat FORUM, S.A., així com també el cost derivat del finançament d'una hipotètica revisió de preus que es pugui produir del contracte d'execució, en ésser el termini d'execució de l'obra superior a un any.

Requerir els serveis corresponents perquè duguin a terme els tràmits necessaris per posar a disposició de la societat FORUM, S.A. l'immoble de la Fàbrica Balcells, als únics i exclusius efectes de l'execució del projecte.

Encomanar als serveis corresponents que requereixin a la societat FORUM, S.A. perquè un cop executada l'obra objecte de l'encàrrec efectuat en el present dictamen, en faci lliurament als efectes de la seva recepció.

Requerir els serveis corresponents perquè duguin a terme el tràmit de comunicar a la societat FORUM, S.A. que l'aportació econòmica que l'Ajuntament ha de realitzar com a conseqüència de les obligacions assumides en la part resolutòria d'aquest dictamen podria resultar minorada en funció de les baixes que es poguessin produir en la licitació."

Sotmès a votació el dictamen amb l'esmena *in voce* incorporada, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

8.6 RESOLDRE LES AL·LEGACIONS I APROVAR DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT D'ORDENACIÓ I APLICACIÓ DE LES CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DE LES OBRES D'URBANITZACIÓ DEL PROJECTE UA 17 VILADORDIS-SARDANA (FASE II)

El secretari dóna compte del dictamen del president de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda, del dia 17 de juliol del 2000, que, transcrit, diu el següent:

"En sessió plenària del dia 20 de març de 2000 es va aprovar provisionalment l'expedient d'ordenació i aplicació de les Contribucions Especials per a l'execució de les obres d'urbanització del projecte UA 17 Viladordis-Sardana (Fase II) que correspon a la prolongació del C/. Francesc Macià, entre els carrers Viladordis i Sardana.

Durant el termini d'exposició pública s'han presentat les al·legacions pels subjectes passius següents:

- COMPAÑIA AMPURDANESA DE CONSTRUCCIONES, SA, NIF A58820002.
- INMOBILIARIA DE CABRIANAS, SL, NIF B08344590
- FRANCESC PADULLES ESTEBAN, en representació dels Srs.:
  - JOSÉ A. LARDIN BORGES DNI: 77.626.614
  - JOAQUIM MANUEL VARGAS BARRERA DNI: 28.573.702
  - LUIS BUENO PIQUÉ DNI: 39.326.641
  - JOSÉ MANUEL CANO RACERO DNI: 31.194.770
  - JOSÉ ANTONIO RODRIGUEZ RIQUET DNI: 39.331.550
  - RAMON CLOSA RUSCA DNI: 39.327.061
  - MIQUEL RONCERO VIVERO DNI: 79.341.180

Les al·legacions presentades han estat :

- Per part de la societat "Compañia Ampurdanesa de Construcciones, SA":

Per escrit que ha tingut entrada en aquest Ajuntament en data 14 de juliol de 2000 ha estat retirat l'escrit d'al·legacions presentat, per la qual cosa no cal entrar en l'estudi de les al·legacions inicialment presentades.

- Per part de la societat "Inmobiliaria de Cabrianas, SL"
  - El recurrent al·lega que l'Avinguda Francesc Macià, objecte d'aquest expedient de contribucions especials forma part de la xarxa viària bàsica de la ciutat per la qual cosa no són aplicables cap tipus de contribucions especials.

Vist l'informe emès pel Servei d'Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública, segons el qual:

Atesa la instància presentada per la companyia Inmobiliaria de Cabrianas, SL, per la qual presenta al·legació a les contribucions especials per l'execució de les obres d'urbanització de la UA.17 Viladordis-Sardana.

Atès que la companyia Inmobiliaria de Cabrianas, SL, al·lega que no ha de contribuir a les despeses que generen les contribucions especials per l'execució de les obres d'urbanització de la UA.17 Viladordis-Sardana, per considerar que al situar-se en xarxa viària bàsica no s'ha de contribuir.

Atès que el Pla general, aprovat el 23 de maig de 1997, no qualifica aquest sistema com a sistema general, i sí el qualifica com a sistema local.

Atès que l'argument de l'al·legació per no contribuir en les contribucions especials per l'execució de les obres d'urbanització de la UA.17 Viladordis-Sardana, és que el vial objecte d'urbanització està situat en xarxa viària bàsica, no es pot tenir en compte ja que el terme de xarxa bàsica no equival a sistema general i que d'altra banda aquest terme s'utilitzava per poder justificar una menor aportació dels propietaris.

Atès que el punt 3 de l'article 120 del Decret Legislatiu 1/90, de 12 de juliol, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, indica que els propietaris del sòl urbà hauran de costejar la urbanització.

Atès que l'article 20.1.c. del Reial Decret Legislatiu 1/92, de 26 de juny, del Text Refós de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, indica que els deures legals per a l'adquisició gradual de facultats dels propietaris, l'execució del planejament garantirà la distribució equitativa dels beneficis i càrregues entre els afectats i implicarà el compliment de costejar, i, en el seu cas, executar la urbanització en els terminis previstos.

Atès que l'article 14.2.e. de la Llei 6/98, de 14 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions, indica que els propietaris de terrenys de sòl urbà que no tenen una urbanització consolidada han de costejar i, si s'escau, executar la urbanització.

Atès que l'article 28 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, Hisendes Locals, indica que constitueix el fet imposable de les contribucions especials l'obtenció pel subjecte passiu d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació de serveis públics, de caràcter local.

Es considera correcte el sostre subjecte de contribucions especials per a l'execució de les obres d'urbanització de la UA.17 Viladordis-Sardana, imposable a la companyia Inmobiliària de Cabrianas, SL.

- Per part del Sr. Francesc Padulles Esteban, en representació del Srs.:

JOSÉ A. LARDIN BORGES	DNI: 77.626.614
JOAQUIM MANUEL VARGAS BARRERA	DNI: 28.573.702
LUIS BUENO PIQUÉ	DNI: 39.326.641
JOSÉ MANUEL CANO RACERO	DNI: 31.194.770
JOSÉ ANTONIO RODRIGUEZ RIQUET	DNI: 39.331.550
RAMON CLOSA RUSCA	DNI: 39.327.061
MIQUEL RONCERO VIVERO	DNI: 79.341.180

propietaris de diverses entitats de la finca situada al C/. Vladordis (Referència Cadastral 3000051).

Els interessats al·leguen :

- Que els repartiment entre els propietaris de les contribucions especials corresponents a la finca, s'ha efectuat en base al coeficient de propietat.
- Que aquest repartiment dóna lloc a un repartiment injust, atès que contribueix més una plaça d'aparcament que un pis.
- Que ni la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals ni l'Ordenança Fiscal reguladora de les contribucions especials contenen cap precepte que estableixi que en cas de propietat horitzontal s'hagi d'utilitzar el coeficient de propietat per al repartiment de les quotes, ni la llei de propietat horitzontal preveu que aquest coeficient hagi de tenir efectes en relacions externes a la comunitat.

I per tant sol·liciten es revisi el mòdul de repartiment, atès que la càrrega ha de ser proporcional al benefici o augment de valor que s'obté com a conseqüència de les obres realitzades i demanen que s'utilitzi com a criteri de repartiment el valor cadastral, atès que es tracta d'un valor objectiu i conegut per l'Administració.

Atès que, en relació a aquesta al·legació s'ha constatat que, en efecte, el coeficient de propietat assignat a habitatges i places d'aparcament no manté criteris raonables de proporcionalitat i, per tant, no resulta adequat en el present cas, com a factor de repartiment entre els propietaris de la finca de referència.

Atès que es considera que el valor cadastral és un paràmetre objectiu, que reflecteix les diferències de valor entre les diverses entitats de la finca.

El President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Estimar les al·legacions presentades Sr. Francesc Padulles Esteban amb DNI 39.285.282 en representació del Srs.:

JOSÉ A. LARDIN BORGES	DNI: 77.626.614
JOAQUIM MANUEL VARGAS BARRERA	DNI: 28.573.702
LUIS BUENO PIQUÉ	DNI: 39.326.641
JOSÉ MANUEL CANO RACERO	DNI: 31.194.770
JOSÉ ANTONIO RODRIGUEZ RIQUET	DNI: 39.331.550
RAMON CLOSA RUSCA	DNI: 39.327.061
MIQUEL RONCERO VIVERO	DNI: 79.341.180

i procedir al repartiment de les quotes assignades a la finca situada al C/. Viladordis, 72 (Referència Cadastral 3000051) entre els seus propietaris, en funció del valor cadastral de cada local, obtenint els coeficients de repartiment que es detallen:

Local	Situació	Coef. Part.	Valor cadastral	Coeficient repartiment
01	BX-01	2,212	504.753	0,285%
02	BX-02	0,750	281.071	0,158%
03	01-01	2,190	5.258.181	2,964%
04	01-02	2,350	5.583.909	3,147%
05	02-01	2,190	5.258.181	2,964%
06	02-02	2,350	5.583.909	3,147%
07	03-01	2,190	5.258.181	2,964%
08	03-02	2,350	5.583.909	3,147%
09	04-01	2,190	5.258.181	2,964%
10	04-02	2,350	5.583.909	3,147%
11	05-01	2,190	5.258.181	2,964%
12	05-02	2,350	5.583.909	3,147%
13	EN-01	6,690	27.621.804	15,569%
14	01-01	2,180	5.547.154	3,127%
15	01-02	2,220	5.598.044	3,155%
16	01-03	2,480	6.259.632	3,528%
17	02-01	2,200	5.547.154	3,127%

18	02-02	2,220	5.598.044	3,155%
19	02-03	2,480	6.259.632	3,528%
20	03-01	2,200	5.547.154	3,127%
21	03-02	2,220	5.598.044	3,155%
22	03-03	2,480	6.259.632	3,528%
23	04-01	2,200	5.547.154	3,127%
24	04-02	2,220	5.598.044	3,155%
25	04-03	2,480	6.259.632	3,528%
26	05-01	2,200	5.547.154	3,127%
27	05-02	2,210	5.598.044	3,155%
28	05-03	2,480	6.259.632	3,528%
29	BX-02	2,212	504.753	0,285%
30	BX-03	2,212	504.753	0,285%
31	BX-04	2,212	504.753	0,285%
32	BX-05	2,212	702.678	0,396%
33	BX-06	2,212	504.753	0,285%
34	BX-07	2,212	504.753	0,285%
35	BX-08	2,212	504.753	0,285%
36	BX-09	2,212	504.753	0,285%
37	BX-10	2,212	504.753	0,285%
38	BX-11	2,212	504.753	0,285%
39	BX-12	2,212	504.753	0,285%
40	BX-13	2,212	504.753	0,285%
41	BX-14	2,212	504.753	0,285%
42	BX-15	2,211	504.753	0,285%
43	BX-16	2,211	504.753	0,285%

177.411.448

100,00%

SEGON.- Desestimar l'al·legació presentada per la societat Inmobiliària Cabrianas, S.L., en base als fonaments expressats a part expositiva d'aquest dictamen.

TERCER.- Aprovar definitivament l'expedient, que es resumeix seguidament, tot incorporant les modificacions relacionades en l'apartat primer, i confeccionar novament la relació de subjecte passius i quotes provisionals, incorporat com a annex 5 a l'expedient:

* Import del projecte	62.453.281 PTA
* Cost de l'obra suportat pel municipi	62.453.281 PTA
* Percentatge d'aplicació	50%
* Base imposable	31.226.641 PTA
* Suma dels mòduls de distribució	12.375 m ²
* Preu unitari dels mòduls	2.523,3649
(PTA/m ² de sostre)	

QUART.- Publicar al Butlletí Oficial de la Província els acords adoptats.”

El senyor Teixeira i Macipe pren la paraula i explica que al mes de març del 2000 es van aprovar provisionalment les contribucions especials de les obres d'urbanització del Projecte Viladordis - Sardana (Fase II), que correspon a la prolongació del carrer Francesc Macià.

Durant el termini d'exposició pública s'han presentat tres paquets d'al.legacions: el primer és de la Societat Compañia Ampurdanesa de Construcciones, S.A., que ha retirat les al.legacions mitjançant un escrit presentat a l'Ajuntament, i, en conseqüència, no cal entrar en el seu estudi.

El segon paquet d'al.legacions correspon a la societat Inmobiliaria de Cabrianas, S.L., l'argument de les quals fa referència al fet que el vial objecte de les obres d'urbanització està situat en una xarxa viària bàsica i, per tant, l'al.legant considera que no ha de contribuir. D'acord amb els criteris tècnics i amb el Pla General aprovat al 1997, com a xarxa viària bàsica no es pot entendre com a sistema general, sinó que està qualificat com a sistema local, i encara més quan amb aquesta interpretació es pretén col.laborar menys.

En conseqüència, l'al.legació es desestima i s'entén que la base imposable que li correspon a aquella propietat és la correcta.

El tercer bloc d'al.legacions ha estat presentada per la representació dels veïns de la finca situada al carrer de Viladordis, número 72. La disconformitat dels al.legants no és respecte al que li correspon a la part imputada a la finca, sinó respecte a la distribució que li correspon a cada un dels veïns.

Aquesta distribució, que habitualment tècnicament i legalment es fa d'acord amb els coeficients de propietat horitzontal, que és el que figura habitualment en les escriptures de compravenda, busca l'adequada proporcionalitat amb el benefici o augment de valor que s'obté com a conseqüència de les obres realitzades.

Resulta que els coeficients de propietat que figuren a les escriptures no mantenen criteris raonables de proporcionalitat. Els mateixos veïns consideren que el valora cadastral és un paràmetre objectiu i proposen i accepten com a paràmetre de repartiment aquest valor cadastral d'aquesta entitat.

L'al.legació s'accepta i lògicament es recalcula la incidència que representa per a cada un d'ells, i que s'acompanya mitjançant annex al dictamen, segons la nova base de repartiment.

Per tant, desestimada l'al.legació presentada per la societat Inmobiliaria de Cabrianas, S.L., i estimada la presentada pels veïns de la finca de Viladordis, número 72, es proposa aprovar definitivament l'expedient amb les dades que figuren: l'import del projecte és de 62,5 milions de pessetes; el percentatge d'aplicació és del 50 per 100; una base de 31,2; i un preu unitari de pessetes per metre quadrat de 2.523,4.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que, en primer lloc, al GMCIU ningú li ha justificat la urgència d'aquest dictamen, i, en segon lloc, considera que aquesta és una aprovació definitiva de l'aplicació de les contribucions especials. Creu que el dictamen és prou important com perquè s'hagués sotmès a la Comissió Informativa, i més tenint en compte l'existència de tres al.legacions,

malgrat que una d'elles hagi decaigut com a conseqüència de la seva retirada per part dels interessats.

Per això, el GMCIU s'abstindrà en la votació del dictamen.

L'alcalde intervé dient que el dictamen s'ha presentat tard pel fet que una de les persones que va presentar al·legacions, en concret, la Compañia Ampurdanesa de Construcciones, S.A., que és la promotora d'aquell edifici, va presentar un escrit retirant les seves al·legacions.

Probablement, aquest fet no justifica el fet que aquest dictamen s'hagi presentat com a assumpte sobrevingut, però s'ha considerat necessari presentar aquest expedient en aquest Ple perquè els terminis siguin els correctes.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 17 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 2 GMPP) i 8 abstencions (GMCIU).

9. PRECS, PREGUNTES I INTERPEL·LACIONS

No se'n presenten, no se'n formulen.

Un cop tractats ja tots els assumptes, l'alcalde desitja bon estiu i bones vacances a tots els membres presents i aixeca la sessió, quan són les 0 hores i 30 minuts del dia 18 de juliol del 2000, la qual cosa, com a secretari general accidental, certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya núm. .... i correlativament fins el .....

El secretari general accidental,

Vist i plau,
L'alcalde